1234

2000

1901
724
692
Printed in Tu[illegible]y

9--99.

ԳՐՔՈՅԿ

ՈՐ ԿՈՉԻ ՆՈՒԱԳԱՐԱՆ

Ըստ խնդրոյ յակնայ գեւղէն ջե-
րասցոց հնգ̃ցս մահտեսի փիլիպ-
պոսի որդի Մահտեսի Մինաս
մեծահամբաւ Ամիրային ։

Ի հովուապետութեան միածնաէջ
Սրբոյ գահի Տ̃ն Ղուկասու
սրբոյն Կաթուղիկոսի ամենից հայոց ։

Եւ ի վերատեսչութեան սրբոց տնօ-
րինականացն տեղեաց քնի ,
Տեառն Պետրոսի շնորհափայլ
Պատրիարգի ։

Ի Կոստանդնուպօլիս ։

Տպեալ հրամանաւ խնկ և ան-
նարկուէ նորին սրբոյն Պատրի-
արգի Տ̃ն Զաքարիայ ազգասէր
կարգացեալ մ̃ծ ապան բաբաւնա-
պետի ։

Ռ. I

1794
10011-57
Printed in Turkey

243

Արտահանեցեալ ՚ի կեսարացի գաղապատաքալեան Գրիգոր դպրէ։

Յամի ներմարմնութե Տեառն 1794։

և մերոյ ՌՄԽԳ։

և օգոստոսի 23։

՚ի Մայր դպրատան։

Printed in Turkey

Նախաբանութիւն ինչ տր Բանաւէր վերծանողի։

Այս Նորակերտ Ներբողական
Նուագարանս, է՛ երբ մասն մա-
սին միոյ երաժշտականի արհեստի.
շարադրեցեալ 'ի յեղանակաւորէ
Միաբանէ ութ ամբողջութեան, որ 'ի
Նահանգին Կապադովկիոյ։ Իսկ և
երկրորդաբար՝ 'ի մեծի արքայա-
նիստ մայրաքաղաքիս կոստանդը-
Նուպօլսի եղել հռչակահամբաւ
մայր դպրատանն յաշակերտե-
ցելոյ, որ 'ի վաղուց իսկ հետէ
իմ եղեալ էր 'ի մտի։ Արդ՝ շնոր-
հիւ Սրբոյ Հոգւոյն կամեցեալ մեր
երգարանիկ իմն տաղաչափական
շարահիւսել. Նորայրու՝ ամենա-
զարդ՝ գեղափայլ և վայելչաշինծ.
զի յաւէ է ասէ՝ Նախանձաւոր լի- Գաղ։ 4. 18
նել 'ի բարիս յամ ժամ. ըստ նմին 2 Թէս։

 յորէ 3, 13

2Թես. յարէ և՛ է՛ղբարք՝ մի՛ ձանձրա-
3, 13 նայք զբարիս գործել՝ ա͞ծայինն
պօղոս: Ասկս այսց պատճառա-
նաց, ՚ի բաց եդեալ մեր զկա-
րեւորութի՟ւն անձին՝ և զբօսանացն
հաճելութի՟, ստիպեցեալ սեռն
Կոր՟: սիրով, որ ասէ՝ սէր երկայնամիտ
14: 4 է՝ քաղցրանայ. զգիշերն տի՛ւ
առնլով՝ և ո՛չ զներհակն նորին,
զերկասիրութի՟ն խնայելով. ըստ
Կոր՟: ա͞ծաբանութե՟ն նոյնոյ, Թէ՝ իմաս-
4: 5 տու͞թ գնասջիք առ արտաքինսն,
գնոյ առեալ զժամանակս: և՛
առաւելագոյն յուսալով, ՚ի նոյնն-
Կոր՟: բան, Թէ՝ վաստակքն ձեր՝ ո՛չ
15:58 են ընդունայն առաջի ա͞ն. և զի՛
իղձն մեր և փափագ՝ գոլով ՚ի
ընէ առ այս, ցեր և ցան արտ-
րեալ զծառայականն երկիւղ՝

 հար

հարկի՛ խսկ լեալ ձեռնամուխ,
ղայս նորանո՛ւագ և իբր ներդաշ
նակա՛որն օրհնաձայն օրհներգու
թե՝ առ ՚ի ընծայել ՚ի լոյս. որ
աւէ՝ ասան աղեա՛ սաղմոսա սաղմոս
րանա՛ ՚ի ձայն օրհնութե գովել՝ 91: 4
ա՛ծային քնարերգութ. վ՟յ՚դոյն
ղդոյն՝ երկներկն և ազգի ազգի
եղանակա՛որ՝ վայելչահիւս յօ
րինո՛ւածով և գեղաշարմար գու
նով զայն զնորոդ նո՛ւագեալն
զերգս, իբր առ ՚ի զարդ և լու
սապայծառուն՛ զո՛արձութի և
ցընծունս հրճո՛ւանաց. մանա
ւանդ՝ վ՟ նորահաս քաղցրանե
ւադ երգեցողաց մանկանցն բա
րեսիրաց՝ յարմարեալ յերիւրե
ցաւ. որք գեղեցիկ քաղցրա
ձայն հնչմամբ՝ անուշադոյն զար

մա

մանուազան եղանակաւ․ և եթէ 'ի
այժմս հանդիսի խորախնանութեց,
բարբերուր ձայնիւ՛ ոգեալ վերեր-
գեսցեն․ յետս կայցեալ 'ի մի-
ւսիւքն կոչեցեալն երաժշտակա-
նէ արհեստէ այլազգեաց, ու-
վաւ՛ առ 'ի հոգւորն մերձեցեալ
յարեսցին 'ի նուագերգութի։
Ուստի մաղթեմ 'ի բանաւէր սի-
րելի ներհմտացելոյդ, (և ո՛չ ոչ
ներկրթեցելոյդ արհեստին) ըն-
կալարուք զայս զմերս փոքր աշ-
խատութի, եթէ 'ի փոքրուէ՝ առ-
մեծն բաղդատելով․ զի որքան
գռեհկօրէն՝ այնքան ո՛չէ քեր-
թողայես և հռետորաշար ։
Ուրեմն կրկին ժտեմ; անբասիր
առնել զմերն համբակութի (ըստ
սովեսալից՝ զպատանեակ առաջի

կայ

կայ համբակս մարդել) զի ա-
ռաջին պտուղ մեր է, որպ թէ 'ի
նոր տնկոյ՝ նոր ծաղիկ. և նորա-
հաս պտուղ: Ուրեմն ընկալջի՛ք,
իբր 'ի զմայլումն հանդիսասէր
արժանապատիւ վսեմութեցդ:
Որդ՝ եթէ գտցի ինչ ինչ՝ ըստ
հաճելուն և օգտուն կամաց
ձերոց, այն տուրք են 'ի տնէ.
զի ամ տուրք բարի, 'ի վերուստ Յակ I
են իջեալ առ 'ի հօրէն լուսոյ՝ 17:
ասէ սբզանն յակոբոս. և թէ
գտցի 'ի տառի կամ 'ի վանկի՝
բառի և 'ի բանի անվայել իմն,
բայց 'ի տաղերգականն արհես-
տէ, (զի որ ներտաղականին են
կրթեալք, նոյին յայտ իսկ է)
զայն մերումս տհասուն վարկա-
նելով՝ լիջի՛ք ողջ և առողջ 'ի

Կող. ձիրս ամենաբարոյն՝ յորում ամ̃

2, 3 գանձք իմաստուե̃ և գիտուԹե̃
ծածկեալ կան. Նմա պատիւ և
փառք այժմ և անզրաւ յաւի-
տեան ։

Նուաստ ծառ̃յ գրիգոր
դպիր կեսարացի գա-
պասաքալեան ։

Տեսլեամբ զգալի՝ երեւե֊ ցա՛ւ.
իմանալեա՛ւ՝ իսկ խօսե֊ ցա՛ւ.
Օրհ՛նեալ ես դու՝ կոյս գերա֊ զա՛նց.
զի ո՛ր ը՛նդ քեզ՝ արքայ՛ն փա֊ ռաց:

Օգնեա՛ մբ Հոգի Ած։

Ս՛էՀ ա-էտ-էա-յ մե՛ջ Կիւա-էԿ։

I

ՒՐԱԽԱ ղուկ I, 28։
ցի՛ր՝ երանուհի. ընդ
աւետեացն՝ Գաբրիէ
լի. հրճուեալ պա-
րեա՛ դուստր Սիոնի. կաթուղի
կէ՝ խորան բարի։
Ո՛ր ընդ քեզ խօսեցաւ՝ մբ Հրեշ

II տա-

տանկին. մինչ հրդ աղբերն՝ նա_
Ղուկ զարէթին. ես նա զողջոյնն՝ իսկ
Ա. 29 բերկրալին. ամենօրհնեալդ՝ մայր
ք̃ր կուսին ։

Հրեշտակ մեծի՝ ք̃ր խորհրդին.
եւ զաւետիս՝ քեզ երջանկին.
Ղուկ զարհուրեցեալ՝ յահէ նորին.
Ա. 30 իսկոյն հասեր՝ տանն յովսեփին։

Ո դուրս փակեալ՝ ընդդէմ նո_
րին. հիանալով՝ բանն ընդ նմին.
նա երեւեալ՝ ՚ի տան միջին. կեր
պափոխեալ՝ յայլ հասակին ։

Սա՛ զնոյն ողջոյն՝ քեզ երկրոր_
Ղուկ դեալ. յերկնից հոգին՝ ք̃ր իսկ
Ա։ 35 եկեալ. ամենաք̃ր՝ կոյս երանել.
՚ի քեզ հանգեա՛ւ՝ մայր գովեցել։

Տեսլեամբ մեծի՝ արուսեկին.
քեզ աւետիս՝ ընծայողին. խո_
նարհեցար՝ յողջոյն նորին. զար

մա_

մանալով՝ ընդ բանս կրկին։
Պատասխանեալ՝ դու հրեշտա_ ղուկ
կին. կամ աղախին՝ տն բանին. 1. 38
եղիցի ինձ՝ ըստ՝ բանի քոյին.
լինել տեղի՝ մեծ արքային։
Մեծացուցէ՝ անձնս երկրա_
ծին. զտէրն տէրանց՝ անեղ որդին.
ցնծացէ հոգիս բերկրալին. որ
հոգւոյն հովանաւորին։
Ուրախացի՛ր սրբուհի գաբրի_ բծ
էլի աւետօքն։ որ քարոզեալն
ընդգալը. որ ւստ արքային տն ի_
յերկնից։

Լ. [illegible] 2

Աւետիս քեզ սրբուհի ղուկ
կոյս՝ մայր անա_ 1: 26
րատ մարիամ. զոր
դաստաղետն երկնից ձայնեաց՝
ուրախացի՛ր մարիամ։

Դու

Դու երկնաւոր Թագաւորին՝
Ղւ 1. տաճար եղեր մարիամ. ուրախ
28 լեր յոյժ կոյս աննման՝ ձայնիւ
զուարթնոյն մարիամ։

Կոյս երջանիկ սրբանեալ՝ դու
գովելի մարիամ. այսօր փառօք
արժանացար՝ որ. ողջունին մա-
րիամ։

Այն արեգական արդարութե՝ լու-
Ծաւփ I. սափայլեալ մարիամ. շողշողե-
28 ցաւ 'ի յարգանդ քո՝ երանելի
մարիամ։

Ամենայն կոյս օթարան՝ եղեր
բանին մարիամ. գերամաքուր որ.
տիրուհի՝ գեղգեղեցիկ մարիամ
Աննման կոյս անհամեմատ՝ ամե-
նօրհնեալ մարիամ. զքեզ միշտ
յաւէտ գովեմք փառօք՝ յարա-
ժամ կոյս մարիամ։

Ողջոյն ընդ քեզ մարիամ՝ ի քեզ բձ
սուրբ հոգին եկեսցէ․ և զօրու-
թի՛ բարձրելոյն ի վե՛ր քո
հովանացի:

Յայտնեալփրկիչն՝ խորայէ   լը․
անպարագիծ՝ բանն ՚ի մարմ   նի․
բազմեալ իսկ է՝ որ ՚ի գիրս   կե․
մարդն հանգերձ՝ ՚ի մէջ մրա   բի:

Ս․ Ծննդեան տօնի:

3

բեթլեհէմ՝ քաղաք Մատ I
դաւթի աւետիս․ II, 5:
լոյս ծագեցաւ՝ ՚ի

գիշերն աւէ- տիս :
Ղու 1: երկրորդ ադամ՝ յայտնեալ ծը-
2:6 նանի աւէ- տիս .
11 16 երևեցաւ՝ ՚ի մէջ մսրի աւէտիս :
Ղու 2 Յս՟ փրկիչ՝ և տէր օծեալ ա-
Ղ 6 11 ւէ- տիս .
Ղ 13
16 ոչ մանուկ՝ տղայ ցուցեալ ա-
ւէ- տիս .
որ յայսմ աւուր՝ մեզ յայտնե-
ցաւ աւէ- տիս .
՚ի հրեշտակաց՝ փառաւորեցեալ
աւէ- տիս :
Մատ 2: Արքայն փառաց՝ այսօր ծնաւ
11 աւէ- տիս .
զի վս՟ մեր՝ որ մարմնացաւ ա-
ւէ- տիս .
՚ի խանձարուրս պատեցաւ ա-
ւէ- տիս .
և ՚ի յայրին՝ ընծայեցաւ աւէտիս :

Այսօր բանն հօր՝ մարմնով ծը-
նեալ աւե- տիս. Ղու. 2.
Հոյլք հրեղինացն՝ յերկնէր ի 13: և
ջեալ աւե- տիս. 2. 14:
Հովիւք զուարթնոցն՝ ընդհետ
եղեալ աւե- տիս.
զփառս 'ի բարձունս՝ երգաբա
նեալ աւե- տիս:
Զօրացն երկնից՝ դասք սրբա- և 2.
սաց աւե- տիս. 13. 2,
'Ի վայր իջեալ՝ գունդք հրեշտա 8:
կաց աւե- տիս.
ընդ մէջ հովուացն՝ անդաստա-
նաց աւե- տիս.
օրհնաբանել՝ զարքայն փառաց
աւե- տիս:
Մոգք երեք արքայ եկին աւե-
տիս. Մատ. 2.
'Ի բեթղեհէմ՝ երկրպագեն ա": I, II, 12:

խունկ և զմուռ՝ ընծայեցին
աւէ՜ տէս .
զընծայս խորհրդոյ մատուցին
աւէ՜ տէս ։
Ա՛յ մեք որդէք՝ նոր սիօնի ա''.
փառըս տայուք՝ նոր արքային
աւէ՜ տէս .
'ի ծընընդեան՝ սբ հանդիսի ա''.
ուրախութեամբ՝ միշտ ցնծալի
աւէ՜ տէս .
Ընդ հրեշտակացն՝ իսկ օրհնես-
ցուք աւէ՜ տէս .
և ընդ մոգուցն՝ երկրպագցուք
աւէ՜ տէս .
միշտ յաւիտեան՝ վեր երգես-
ցուք աւէ՜ տէս .
'ի մեծ տօնին՝ յար ցընծայուք
աւէ՜ տէս .
Ո. ծնօղն յաւէտ՝ միշտ գովե-

լով

լով ալէ՛լ ուիա.
և ըղձնեալն՝ փառաւորելով ա՛՛.
երգեմք փառօք՝ զայս ասելով
ալէ՛լ ուիա.
երգեցողացն՝ երգակցելով ա՛՛:

Նորէան 4:

Այսօր խորհուրդ՝ մեծ
յայտնեցաւ ա՛՛.
և աշխարհի՝ քա-
րոզեցաւ ալէ՛լ ուիա:
Այսօր բեթլէհեմ քաղաքի ա՛.
ծնաւ արքայն՝ խորայնլի ալէ՛՛:
Այսօր ծնաւ՝ 'ի կոյս մօրէ ա՛՛.
անմեկնելին՝ որ 'ի հօրէ ալէ՛՛:
Այսօր յայրին՝ ընծայեցաւ ա՛՛.
և անբանից՝ մսուր եղաւ ա՛՛:
Այսօր քո՛՝ մանուկ ծնաւ ա՛՛.
աստղ 'ի գիշերն փայլեցաւ ա՛՛:

Այսօր սատանայն՝ երևեցեալ ա,
ւէ՛ տխս .

Թագաւորացն՝ առաջնորդեալ
աւէ՛ տխս :

Այսօր երեք՝ արքայք եկեալ ա՛՛.
Խորհրդաւոր՝ ընծայ բերեալ
աւէ՛ տխս :

Այսօր ցնծան՝ մեր նախահարք
աւէ՛ տխս .

Եւ զուարճանան՝ Իսրայելեանք
աւէ՛ տխս :

Այսօր և մեք՝ միշտ ցնծասցուք
աւէ՛ տխս .

Նոր արքային՝ փառս տասցուք
աւէ՛ տխս :

Այսօր բերկրեալ՝ ուրախասցուք
աւէ՛ տխս .

Սրբոյ ծննդին՝ յաւէտ հասցուք.
աւէ՛ տխս :

 Սրբ

Երկնից արքայն՝ յերկիր խոնարհեալ.
՚ի մեր կուսէն՝ մարմին
ընդգե ցեալ.
Լուսապայծառ՝ աստեղն երեւեալ. Մտթ 2
Արեւելեան՝ մոգուցըն տեսեալ. 10, 11
Ոսկի կնդրուկ՝ եւ զմուռ բերել.
Յարեւելից՝ որք նմա ե կեալ. 2. 1
Երեք արքայ՝ եւ երկրպագեալ. 2, 11
Զերրորդութի՛ւն մեզ ծանուցեալ.
Նորածին մանկամբըն յայրին ծընեալ. տեսին իսկոյն եւ խոնարհեցեալ:
Զոր եւ տեսեալ՝ հովուացն ՚ի Ղու 2.
յանդին. երկրպագել՝ իսկ հե 8 2.
տեւեցին. գտին նման ընծայ՝ բերեալ մատուցին.

նորածնունդ՝ ո͞ք Թագաւորին .
փառք ՚ի բարձունս՝ ա͞յ տային ։
Նուաք անտառի՝ ծախս ծախի
տան . խոյ.ք ընդ գառինս՝ մա_
ղու 2. քեացըն խայտան . գովեն զծը
13 նունդ՝ըն ո͞ք կուսածին . և միլը
մարկ տին՝ ՚ի ո͞ք յորդանան . փառա
ա. 9 ւորեալըն՝ երկնաւոր արքայն։
Ա͞վորբուհի՝ մայր անհարսնա_
ցեալ . Թ͞գ՛րին՝ ջ͞րի պահեալ .
Նոր բարունակ՝ ՚ի յերկրի բուսեալ .
անմահ պտուղն՝ ՚ի քէն մեզ տը
՛եալ . Նոր առաւօտ՝ այսօր մեզ
ծագեալ ։
Նոր բուրաստան՝ ծաղկօք զար
դարեալ . վարդըն ջ͞ր՝ ՚ի մեզ
փայլեցեալ . ա͞ծ և մարդ՝ որ
միաւորեալ . անճառ լուսոյն՝
ևս լուսաւորեալ .

 Եր_

երկրպագեմք՝ սրբուհւոյդ բերկ-
րեալ:
Ուրախացիր՝ բերկրեալ տիրածին.
զի տր ընդ քեզ՝ բանն հայրածին. Ղուկ I. 28
ա̃ծածին՝ զքեզ խոստովանին.
որդիք լուսոյ՝ վերին աթոռին.
և հողածինքս՝ որդիք մարդ-
կային:
Երկրպագեմք՝ մօրդ անեղ բանին
խոստովանեալ զորդիդ միածին.
որ ծնար ա̃ծ՝ և մարդ միակին.
ընդփառաւորեցին հօր անեղին.
և զէակից՝ հոգւոյն ճշմարտին:

Բանն առաքեալ ի հօրէ ի վ̃ր բծ
մեր մարմնացաւ. և ցըն-
ծուծ ծի յայտնեցաւ. ընդ քեզ
բարեբանեմք ա̃ծածին կոյս:

 Ընա

Ծննդեան։ 6

Անարատ մայր՝ անեղին.
խնկուհի դու՝ գե-
րարփին.
Ղուկ 2. 7 այսօր ծընար՝ զբանն
անմարմին. ծընօղ
եղէր՝ անտանելւոյն մարիամ։
Տիրուհի կոյս՝ ցանկա- լի.
չքնաղատիպ՝ պանծա- լի.
գերագոյն մայր՝ գովե- լի.
անհամեմատ՝ սրբուհի մարիամ։
Ծնօղ բանի՝ անտանել- ւոյն.
գերամբիծ մայր՝ խնկա- գոյն.
ընտրեալ բարի՝ վեհա- գոյն.
բունարան՝ ս͞բ հոգւոյն մարիամ։

Մեծապէս փառաց խորհուրդ·
յայտնեցաւ առ' ժողովուրդ· Ղու-Բ
հովուացն երգեալ' զխորին խոր 2·
հուրդ· լուսափայլեաց' ընդ ե-
րևոյթ մարիամ·

Ուրախ լեր' գ. երայայ- դոյ· Ե 1.
խորան կազմեալ' երկնայ Նոյ· 18
ծնող եղեր' որ յու- սոյ·
երկնից արքային' ըստ մարմնոյ
մարիամ·

Այր լուսոյ որ' մա- րիամ·
զմայրականն' գթոյդ խը նամ·
Մի' արդելցես' քեզ յու- սամ·
ցօղեա 'ի յիս' կոյս մարիամ միշտ·

Ի ծոցոյ հօր առաքեալ եղեալ Դե
'ի մըսոր ուր անրամնից· բան նդ ած
յայտնեալ·

Կոյս եզակի՝ պանծալի· երանուհի՝ մայր Բանի·
ընտիր բարի՝ բաղձալի· միշտ գովելի՝ ցանկալի·

Կարգ տօ աշխարհամատրանի երգոյն մօրբեան։

Դ

ԱՆԹԱՌ- էլգ·
ամ ծաղիկ փայ 4.12
լեալ·
առքյին պտ
ուէղ փա կեալ·
մորենիս անկէզ վա ռեալ· ելից
տաճար լուսոյ միշտ մեք կոյս։ 3.2
Բարձօղ արարչին է ից· 4 թգ
7.30

 Նը

Որման արեւոյն երկ   նից·
պարծանք ա՟մ կու   սից·
տաճար լուսոյ միշտ ո՟ւ կոյս։
Գարնան առաւօտ ե   ղեալ·
արեգակն ՚ի մեզ ծա   գեալ·
զխաւարին լոյսն ծը   նեալ·
տաճար լուսոյ միշտ ո՟ւ կոյս։
Պտու լուսին յարև մերձեալ·
ըղլոյան յարեւոյն ա   ռեալ·
հուրն ա՟ծ ՚ի քէն ծը   նեալ·
տաճար լուսոյ միշտ ո՟ւ կոյս։
Երևեալ ծաղիկ փար   նան·
Երգ· վարդ եւ մանուշակ շու   շան·
4, 14 դու նարդոս քրքմոյ նը   ման·
տաճար լուսոյ միշտ ո՟ւ կոյս։
Եսն Օրհնելոյն յանճառ լու   սոյ·
3· 4 ատ ծնապատեր պըր   ղոյ·
Ա 3, 5 կեանք տուան ՚ի քէն նախնոյ·
2 կոր՟ն տաճար լուսոյ միշտ ո՟ւ կոյս։
11· 3

Խորգ

Որդ նոր հարսնուն եր_ գեն ·
Հոյլք հոգեղինաց պա_ րեն ·
Հրճուեալ ցնծութ գո_ չեն ·
Տաճար լուսոյ միշտ մեք կոյս ։
Ընդ հրեղինայն գօ_ րաց ·
Ցնծան դասք տեսանո_ ղաց ·
Կատարեալ նորին ա_ ռած ·
Տաճար լուսոյ միշտ մեք կոյս ։
Թագաւորին անմա_ հի ·
Հարսն անարատ ՚ի յերկ_ րի ·
Մայր իսկ եղեր տիրու_ հի ·
Տաճար լուսոյ միշտ մեք կոյս ։
Քամէ փեսայն գա_ լոյ · Եր․
Երգեսցուք զերգըս սի_ րոյ · 8, 14
Սակս փրկութ մե_ րոյ ·
Տաճար լուսոյ միշտ մեք կոյս ։
Ի քէն մարմնացաւ քրիս_ տոս ·
Նոյն անմահ պտուղն յիսուս ·
Տուեալ փրկելոյ մեզ յոյս ·

 տա_

տաճար լուսոյ միշտ ս̃բ կոյս ։
Լուսափայլեալ ամպ թեթև .
հեղեալ ի յերկնից անձրև .
Ետուր զանազան պարգև .
տաճար լուսոյ միշտ ս̃բ կոյս ։
Երգ. Խունկ և կինամոմն հալուէ .
4, 14 Հոտ անոյշ 'ի քէն բուրէ .
Հիւթ քո 'ի կենաց ծառէ .
տաճար լուսոյ միշտ ս̃բ կոյս ։
Ծառ արմաւենի ծաղկեալ .
'ի տանն ա̃յ տնկեալ .
պտուղ քաղցրահամ բերեալ .
տաճար լուսոյ միշտ ս̃բ կոյս ։
Սեանք և կենդանին յիսուս .
Էառ զ°մարմին 'ի քէն կոյս .
Դու ապաւէն մեր և յոյս .
տաճար լուսոյ միշտ ս̃բ կոյս ։
Երգ. Հոտ քո զանազան ծաղկանց .
3, 6: գոյն առեալ յարեգականց .

 երբ

եւր 'ի պէտս եւղեփե ցաց·
տաճար լուսոյ միշտ մեզ կոյս:
Զա՛յն տուր ինձ ո՛վ ցանկալի·
մարմինս նուաղեալ մաշ շի·
պատրեալ ծարաւ խմս հո գի·
տաճար լուսոյ միշտ մեզ կոյս:
Ղամպարափայլ լուսա ծոր·
խորհուրդ ծննդեան քո խոր·
ըսքանչելի փառաւ ծոր·
տաճար լուսոյ միշտ մեզ կոյս:
Ճառագայթաւէտ փայլ լիս·
ընդ դասս անմարմինս հրճուէիս·
փրկեա՛ 'ի հրոյն զգե րիս·
տաճար լուսոյ միշտ մեզ կոյս:
Մաքուր աղաւնի տատ րակ·
սիրամարգ ոսկետե սակ· 3Թագ.
գարնան աւետաւեաց գու շակ· 10.22
տաճար լուսոյ միշտ մեզ կոյս: 2Մնաց
Յակինդ դահանակ գու նով· 9.21
Ծննդ.

 2.12

թգ. շամփրղայ յառաջիս լու սով.
13,22 կարկեհան զմրուխտ գե ղավ.
տաճար լուսոյ միշտ սբ կոյս.
եզկ. Լուսնենեաց ծաղկել պայծառ.
6,6: պտղոյն անմահի դու ծառ.
ծնար զմիածինն ան ճառ.
տաճար լուսոյ միշտ սբ կոյս:
ելից. Շնորհօք սբ հոգւոյն անբիծ.
28-28 դու տախտակ ա̄ծա գիծ.
ծնդ. մայր անարատ գերամ բիծ.
8.8: տաճար լուսոյ միշտ սբ կոյս:
եզկ. Ուրախ լիցուք մեք ՚ի քեզ.
1,38 ուղղումն սփռեաց ընդ քեզ.
13: հոտ կենաց բուրեաց ՚ի մեզ.
տաճար լուսոյ միշտ սբ կոյս.
Զքնաղատիպ դու կա մար.
սբ հոգւոյն տուն և տա ճար.
զանմահ պտուղն մեզ ծը նար.
տաճար լուսոյ միշտ սբ կոյս:

Պարտէզ շուշանի ծաղկեալ.
ցանկօք ս՟բ հոգւոյն պատեալ.
հոտ վարդին ՚ի քէն բուրեալ.
տաճար լուսոյ միշտ ս՟բ կոյս:
Ջահ լուսոյ ՚ի քէն վառեալ. Գործ
հուրն որ ՚ի սինեայ վայլեալ. 7, 30
լեառն վիմածին ե ղեալ. Ելից
տաճար լուսոյ միշտ ս՟բ կոյս: 3, 2
Սահէն լուսոյ զարդ կենաց.
դուռն եղեր դրախտին փ՟կց.
մայր ս՟բ որ ծնար զաստուած.
տաճար լուսոյ միշտ ս՟բ կոյս:
Սխրալի պտուղն յի սուս.
զԹագաւորն օծեալ քրիստոս.
ծնար զնա մեզ միշտ յոյս.
տաճար լուսոյ միշտ ս՟բ կոյս:
Ս երնոյն վեհագոյն քան նին. Ղուկ 2:
Լոյս ՚ի քէն առեալ մար մին. 1, 25
ծնար զանդրանիկն որ դին.

տաճար լուսոյ միշտ սբ կոյս ։
Ելից. Տապանակ կազմեալ անփուտ ·
25,10 փառաց կտակին դու զուտ ·
և 25։ ընտրեալդ ՚ի բիւրուց անսուտ ·
14։ տաճար լուսոյ միշտ սբ կոյս ։
Յով Բախճան բաղձալի բա_ րի ·
1,23։ րենական փառաց տե ղի ·
դու մայր էմմանու_ իլի ·
տաճար լուսոյ միշտ սբ կոյս ։
Ընծան նահապետքն այ սօր ·
զուարճանայ լեառըն Թափոր ·
բարձաւ սուգն ՚ի նախա հօր ·
տաճար լուսոյ միշտ սբ կոյս ։
Լուսեալ զբանս վերածայ նէ ·
բարձաւ անէծքն որ յեւայէ ·
բա՛րձ զմեղս եւ ՚ի մեր մէ ·
տաճար լուսոյ միշտ սբ կոյս ։
Փառք քեզ հայր ամենա կալ ·
բանիդ որ մարմին ե_ ՚ղեալ ·

զպաշտամանըս մեր ընդ կամ.
տաճար լուսոյ միշտ ո̃ք կայս:
Քեզ աղերսեմք խնկաւ հի.
հայցեալ վ̃ն մեր քոյդ որդի.
փրկել ՚ի հրոյն գեհե նի.
տաճար լուսոյ միշտ ո̃ք կայս:

Ընկեզ մորենի՛ և տաճար ընդ հանուր լուսոյն՝. անմարատ և անխախտելի՛ կուսութ՝. մայր և անղախի՛ն մեծացուցանեմք: բձ

Աստուածածնէ: 8

Ծածկեն տաճար տերա_ կան՝ մայր անեղ բա_ նին, ծաղիկ կու_ սական. կենաց բուրաստան՝ հաս անմահութե, ՚ի քէն բուրեցաւ: Ըն

Անհամեմատ մաքուր գերահրաշ՝ դու ծաղիկ լուսոյն, վերափայլեցար. կենաց բուրաստան՝ հոտ անմահու՛՛:

Անապականն կոյս տրփիցայց՝ լուսոյ գերապէս, օթևան ցուցար. կենաց բուրաս՛՛:

Թագաւորութեան աթոռ լուսեղէն՝ միջնորդ դու բարի, յաւէտ ըղձալի. կենաց բու՛՛:

Անուշահոտ բողբոջ բաղձալի՝ միշտ գեղազարդեալ, վայելուչ բարի. կենաց բուրաս՛՛:

գծ Որ գաղտնեաց երկնաւորաց անմատչելի. այսօր հողեղինաց յայտնեցեր զծածկեալ խորհուրդ՝ օրհնեալ ես տէր աստուած հարցն մերոց:

Ու

Ուրախ լեր՝ Աստուածածին, Ղուկ 1, 28
կոյս երանեալ․ արքու-
հի՝ մայր միածնին, և
երանուհի մայր՝ ամե-
նօրհնեալ մայր ա՛՛:
Թագուհի՝ երկնաւորին, կոյս
անբիծ կոյս․ խնկուհի՝ Թգ՟ւորին,
երանուհի մայր ամե՛՛:
Տիրուհի՝ հարսն երկնային, կոյս
մարիամ, մարմնաւորան՝ եղեր բա-
նին, երանուհի մայր ա՛՛:
Անաւաճոր՝ տաճար կազմեալ,
կոյս երջանիկ․ անեղին՝ արփի
փայլեալ, երանուհի մայր ա՛՛:
Քերոբէ՝ եւ հողեղէն, կոյս
գերամբիծ․ և աթոռ՝ աստուածեղէն,
երանուհի մայր ամե՛՛:
Անսկարան՝ արժանաւոր, կոյս

օթարան· բարձրելոյն՝ դու բա
նաւոր, երանուհի մայր ա՛։

գծ Վե՛հագոյն սերոբէից և բա՛զմա
չեայ քերոբէի՛ց ա՛նհամեմա՛տ ա̃ծ-
ա՛ծին· տա՛պա՛նա՛կ կրտակի՛ն· սա
փոր ոսկի՝ խորհրդաւոր խորա՛ն
բանի՛ն հօ՛ր բա՛րձրելոյ· օրհնու
թբ երգով եկեղեցիք տիեզե-
րաց այսօր տօնեն զյիշա՛տակ
ծննդեա՛ն քո՛ ՚ի մօրէ՛·

ՆՒԷ [illegible]

10

երագոյն գովեստ՝ դա
ւինդ երկնայ ին·
էակիցդ էին՝ հօրդ
անեղած- նին։

որ-

որդւոյ միածնին՝ կամաւ հօր քոյին.
Իջեալ ՚ի վայրս՝ ստորին, և՚ի յար Ղուկ
գանդ՝ սբ կուսին. առեր զմար 1. 41
մին՝ մարդկային ։

Յարմատոյ դաւթի՝ զարմն յու յօհ 22
դային. զիսկականն բնութիւն՝ առեր 16:
մարդկային. ծընար ՚ի յայրի՝ ՚ի Ղու 2.
բեթղեհեմին. Իջեալ ՚ի վայրս 7 :
ստորին և՚ի յար'':

Ուրախացեալ վերին՝ զօրացն երկ
նային. Իջեալ ՚ի յայրի՝ սպասա
ւորէին. զծնունդ սբ կուսին՝ Ղու 2,
օրհնաբանէին. Իջեալ ՚ի վայրս 13:
ստորին ՚ի յար'':

Աւետիս տային՝ հովուացն ՚ի 2, 8:
յանդին. որ բացօթէին՝ թէ ծը
նաւ յայրին. օծեալ մինն մին՝
միութեանն ՚ի նմին. Իջեալ
՚ի վայրս ստորին ։

 Ան

Անհատըն վերին՝ ծընաւ ՚ի յայրին
Ղ. 2, այ բանին՝ ած իսրայէլին. որ ՚ի
11: քափրաթայ՝ քաղաքի դաւթին.
Իջեալ ՚ի վայրս :

Ղուկ Իսկ հովուացն եկեալ՝ ՚ի յայրն
Ա. 15: և տեսեալ. ըզկոյսըն ծընեալ՝
Ղ. 2, անեղըն իսկ եղեալ. բանըն մարմ
16: նացեալ՝ անծինըն ծնեալ. Իջեալ
՚ի վայրս սորին :

Մայրն կոյս մնացեալ՝ անխախտ
երևեալ. ած մարդացեալ՝ մար
դըն ածացեալ. անշուշտ մնա_
ցեալ՝ նոր մանուկ ծնեալ. Իջեալ
՚ի վայրս սորին :

՚Ի գիրկըս գգուեալ՝ ՚ի ստեանց
Ղուկ դիեցեալ. ածըն բարձրեալ՝ խան
Ա. 7: ձարրապատեալ. ՚ի մսուր եդեալ՝
2, անբանից բազմեալ. Իջեալ ՚ի
11: ՚ի վայրս սորին :

Սրօբէք սաւառնեալ՝ զթեւսն
տարածեալ. զնա օրհնաբանեալ՝
զՀին աւուրցն եկեալ. Նոր իսկ
մանկացեալ՝ և տ՚ղայացեալ. ի-
ջեալ ՚ի վայրս՚՚։

Որ ութերորդի՝ յաւուրսն տօ- Ղեւտ
նին. ծննդեան նորին՝ ըստ օ- 17, 3
րինացն հին. զնա թլփատեցին՝ Ղուկ
զմանուկն ութ օրին. իջեալ ՚ի 2. 21
վայրս ստորին։

՚Ի գիրկն յովսեփի՝ զնա թլփա- Ղու 2.
տեցին. յս՟ կոչելով՝ ձեռամբ 21.
զաքարին. որ քահանայի՝ հօր
կարապետին. իջեալ ՚ի վայրս
ստորին և՚ի յար՚՚։

Մ՟ր մահու մեղաց՝ նախնոյն զօ-
րացեալ. սա ՚ի խնդրել՝ ըզմո-
լորեցեալս. և վ՟ն իմ խղճալոյս՝
միշտ մեղօք լցե՟լ. իջեալ ՚ի վայրս

 ստո-

ստորին և ի յորդանան՝ որ կու-
սին. տուեր զմարմին՝ մարդ-
կային:

դձ Ի՛՜ Թոռ քրոբէական ե՛րևեալ ա՛յ-
սօր սիմէոն. զա՛մ որդին ե՛դ-իր
կրս իւր բա՛րձեալ մա՛րմնով. զո՛ր
զօրք երկնի՛ց ե՛բարձո՛ւնըս հա-
նապա՛զ մեծացուցանե՛ն:

'Ի կատարել՝ զօրէնս Մովսէ սի .
Եկն 'ի տաճարն՝ այն Սողոմո նի .
Ուր 'ի գիրկսն՝ ծեր Սիմէօ նի .
Զգամ՛եաւգրկին՝ Թագաւորն երկ նի ։

՚Ի տաաանօրէայ գալստեան տեառն Յիսու-
ծուն. Ա

ԵՆԴԱՆԱ
րարն՝ յերկնից վայր
իջեալ. մայր անա-
րատ՝ կուսէն մարմ-
նացեալ. խանձարրապատ՝ ՚ի մը- ղուկ
սուր եդեալ. մոգ կուսակաւն՝ կա- 2, 7:
թամբ կերակրեալ. քառասնօ- ե 2,
րեայ՝ ՚ի տաճարն եկեալ. 17:
Լոյս զօրինաց՝ գիրըն կատարեալ. ծնն 17
12:

Թուոց զոյգս տատրակաց՝ յովսեփայ
8, 16 առեալ. ձագս աղաւնեաց՝ եր
Ղեւտ կուս ընծայեալ. զ՚մանուկն յա՛
12, 8 հանդէպ կացուցեալ. ըստ օրէ_
Ղուկ 2, 22 նացն՝ որ մովսէս եդեալ:

Ռամից խմբից՝ արքայն յերկնայ
ին. ինքնին բացաւ՝ դուռըն տա
Ղ 2, ճարին. և՚ի ձայնէ՝ որոտման նո_
27: րին. զարհուրեցան՝ բնակիչք
քաղաքին. ջահըս վառեալ՝ հար
ցաքննէին:

Ո՚ի տեսանէն՝ զգալուստ ար_
քային. որ ընդ առաջ ելեալ
խընդրէին. ատտանօր հանդր՝
հարյաբանէին. ո՞ն ընդ առաջ
Սիմեանց ասէին. և որ ընդ այս
պատասխանէին:

Այն ՚ի տաճար՚ըն սողոմոնին.
Ղուկ և արձակեաց՝ ըզբ ծերունին.
2, 29
Ղ 2,
28

որ

որ և տեսեալ ծեր սիմէօնին .
զտէրըն բազմեալ՝ 'ի գիրկըս կու-
սին . վասն արձակիլ՝ 'ի խաղա-
ղութիւն ։

'Ի գիրկս առեալ՝ զարքայն երկ-
նային . խանդաղակաթ՝ հայց-
մամբ աղերսէր . զինքըն արձա-
կիլ՝ 'ի մարմնոյն խնդրէր . մայր
մր սիօն՝ փառօք ցնծայէր . ըզ-
դալուստ տն՝ իսկապս տեսանէր ։

Ընծա՛ քաղաքդ՝ եդեմի . զի քեզ
եկեալ՝ թագաւորն երկնի . խըն- ղուկ
դա՛ տաճար՛դ սողոմոնի . ըզ- 2, 27
դուռն բանաս՝ ընդդէմ քսի .
բերկրեա՛ հոգւովդ՝ դու մր ծե-
րունի ։

Արձակեցար՝ կապեալդ 'ի մարմ-
նի . խնդայ ադամ՝ հանդերձ
եւայի . քանզի բարձաւ՝ անէծքն

որ յերկրի · ցնծան հոգիքն՝ ար
կեալ 'ի բանտի · ահա եկեալ՝
փրկիչն աշխարհի ։

դ ձ Ս՛րտասուեալք ամէնսեր՝ արձա
կեալ զես խնամողդ դրանի · ամենա
րամս ծննդեան քո բարեխօսու
թե՝ · զոր զօրք երկնից 'ի բարձու
նս հանապազ մեծացուցանեն

Ձեռան ընդդատաջին ։ 12

Զօրք երկնայնոցն՝ մեծա
բան ձայնիւ գոչեն՝
աղաղակելով · քո 'ի
Ղու տաճարն ընծայեցու
., 2, 7: այսօր՝ ահա եկեալ փառօք ։
և 2, 'Ի հրեշտակաց երգաբանեալն՝
28 տեսեալ 'ի գիրկս սիմէօնի · ու

բախտացան զայս տեսլով՝ անմախ-
ճան օրհնաբանեալ։

Յայտնեալ եղև հեթանոսաց՝
այն լուսափայլ պարգևատուն.
այսօր հայցմամբ սբ ծերունւոյն՝
փրկէ ըզմեզ ՚ի մեղաց։

Նոյն փրկութի̅ և փրկիչն՝ յայտ-
նեալ մարդկան՝ վերերևմամբ.
եղև բարբառ ՚ի գալստեանն՝ և
որոտումն ահաւոր։

Բառաանօրեայ եմուտ փառօք
դղրդեցաւ եհմ. պայծառաղ
գեաց քաղաքք համայն՝ Ջա-
հիւք ելին ընդ առաջ։

Համանըմանն տեսլով զայս՝ յու- Եսայ
ռաջատես գուշակմամբ. յեմ 7, 14
սուրբ քաղաքի՝ սիմէոնի Ղու 2
ծերուն- 25.
ւոյն։

դձ Այս է մեծք ընդ սխմեծնի գոչեո
ցուք որ ի հոյլէ լու(սոյ) յայս
ծագեցար մեզ և կեանք.
փառօք գալստեան քո ար

Ի նազարեթէ՝ ի գալիլի ոյ.
յամս լսել եկեալ՝ յորդանանու գե տոյ.
յորում մկրտի՝ մեծէն յովհան նու.
կցեալ մի հոգին՝ ձայնիւ հօր ամ պոյ։

Եւ4 Ա՟նկրտուէ տէառն։

13

Ղուկ 9, 35, 2պետր 1, 17, մատթ 3, 17։

ԿԱՅԵՑԱՐ
յերկնից ձայնիւ հօր
ամպոյն. դա է
50 որդի

որդին իմ՝ քեզ ասէ՝ սիրելւոյն. և
յայտնելով՝ աղաւնակերպ՝ սբ Մրկ I, 11:
հոգւոյն. մեզ նորոգման՝ պատ-
ճառ ցուցար՝ լոյս՝ առաջնոյն. Ղուկ
բառնալը 'ի մէնջ ըզմեղըս մե- 3, 12:
րոյ նախնոյն: Յօհ 1, 32:

Զաղտեղութիւն՝ մարդկան հոգ-
ւոյ՝ մաքրեցեր. յայտնեալ գո- Մրկ
լով՝ 'ի յորդանան՝ սրբեցեր. մը- 1, 9:
կըրտութեդ՝ որդեգրութի՝ շնորհե-
ցեր. մեզ նորոգման պատճառ:

Ի գալ 'ի գետն՝ մըկըրտելոյ՝ դու- Մտ 3,
յր. սրբին համայն՝ հաւատա- 13:
ցեալքն՝ քեզ քս. սրբեալ մաղ- Ղ 3,
թեմք՝ խնկ զաւ 'ի մէնջ արտա- 16:
սուս. մեզ նորոգման:

Մըկըրտեալ քս և սրբին տմա- դձ
րամածք. և այս մեզ թողութի
մեղաց. Ջրով և հոգւով վերա-
սըրբեցով ըզմեզ:

Յերուսաղէմ՝ երբ մերձ եղեն.
'ի բեթանիայ՝ ՛իբեթփա գեն.
Նըստեալ իշոյ՝ յաւ՛անա կի.
ովսաննայի՛ւ՝ փառաբա նի։

ԱՒԳ ՆՈՒՀՆՈՒԹԻՒՆ։

14

ԱՅՍՕՐ

ցընծացան՝ տոհմ

զերբ հա

մայն. գա

ղուաւանքն քոյ՝ 'ի քաղաքին այն. Ղուկ. II. 1,

յերկնաւորեանց ձայնիւ բարբ- II. 9,

բանեալ՝ փառաւորեալ, նաեւ և II. 7:

նշոյ 'ի յաւիտեանս 'ի յաւիտեանս։

Այսօր յաւիտեան՝ քերովբէ և Ղու.

53 տղայ II. 8:

Ղուկ տղայքն · եբրայեցւոց՝ ըղջեղ
11, 8: գովեն 'ի քաղաքն · յէ՜մ ովսան-
նայ ձայնիւ բարեբա'':
սաղմոս Այսօր 'ի դասուցն՝ եբրայեցւոց·
117. երգաբանեալ 'ի ծերոց՝ և'ի տը
26: ղայոց· յէ՜մ ովսաննա'':
Մատ
21. 9 Այսօր ընդ ծերոց՝ գովաբանե-
Մարկ ցաք · և'ի ձայնիւ տղայոց՝ փա-
11. 10 ռաբանեցաք · յէ՜մ ովս'':
Մարկ Այսօր բազումք զհանդերձս իւ-
11. 8: րեանց արձակեալ · առ 'ի վերայ
ճանապարհին տարածեալ · յէ՜մ
ովսաննա'':
Յօհ Այսօր զոստս 'ի ծառոց՝ հատա-
12. 14 նէին · զ°ճանապարհայն քաղաքի
արկանէին · յէ՜մ ովսաննա'':
Մարկ Այսօր ժողովքն ընդ յիս՝ եր-
11. 9: Թային · աղաղակեալ ձայնիւ՝ եր
գովսանէին · յէ՜մ ովսան'':

Մասոր օրհնելով զՔս գոչէին․ Սաղմ
օրհնեալ որ գաս՝ յանուն տն 117․
երգէին․ յէմ ովսաննայ''։ 26․ Մատթ
Մասոր օրհնեն՝ զթագաւորս ՚ի 21․ 9 Մարկ
բարձանց․ և միշտ օրհնեմք մեք՝ 11․ 10
զանմահ բանն ընդ փառաց․ Ղուկ 19
յէմ ովսաննայ''։ 38։

Օ ջրի՞՞ աստ՛ս թագաւո՛րն ո՞՞ր Եկ
կն ՚ի յաթոռ փառաց՝ տեսանք
ի յերկրի նստեալ ՚ինոր յաւա-
նակի՛։

Ի դաղդութեայ՝ բեւեռեցին.
Զնաշողըեցին՝ խաչափայտին.
Եւ անդամօք բաժանեցին.
Զհանդերձն իւր՝ պատմուճանին:

Ոճ խոնարհութեան գանէ։

15

ՏԻՐԱՆՈՒՆ

կոյս 'ի դէմ որդ- Յոհ. 19.25
ւոյն 'ի խաչին լայր՝ և 19. 26:
արտմագին. տեսանէր և 19. 28:
որդին՝ ծարաւեցեալ՝ գոչայր Մարկ 15.10
գոչէր՝ ցաւագին. և զփուշ պ Յոհ. 19.2
սակն՝ վէրագխոեալ՝ ձայնէր Մատ
յո՛՝ մխածին. աղէտալի՝ դիմօք 27.29
ողբայր՝ որդեակ իմ որդեակ
իմ ո՛հ։

Իմ անձնման՛ յո՛ որդի՛ միշտ յա
Մարկ ւիտեան բաղձալի. տեսանե-
15.17 լով 'ի գլուխ քո՛ փշեայ պսակ՛
սոսկալի. վիրաւորեալ՛ աչեք
ծնողիս՛ կսկծալով՛ գալարի.
աղետալի դիմօք ողբայր որ՛՛:
Մատ Իմ նազելի՛ ընդէր կաս մերկ՛
27.33 'ի խաչին բե՛եռեցեալ. դեղեց
Մարկ
15.14 կատես՛ դէմ քո փայլուն՛ արիւ-
Ղու 23 ներանգ՛ ներկեցեալ. որ իբրեւ
34: յոյժ՛ դատապարտեալ՛ յատե-
նի՛ մահապարտեալ. աղետալի
դիմօք՛՛:

Մատ Ո՛վ գովբրինէլ՛ հրեշտակայետ՛
2. 1: ճարեւելեան՛ Թագաւորք. խառ
Ղու 2. նեալ ընդ հրեղէնս՛ ո՛վ դուք
7: և 8, հովիւք՛ և աստղ ծագեալ՛ փա-
և 9, ռաւոր. եկայք տեսէք՛ զորդիս
'ի խաչին՛ զանմահն 'ի ձէնջ ահա-
ւոր.

նոր. աղէտալի դիմօք՛՛։ Յով. 15
Ք°ղամիդ կարմիր՝ ագուցանեն՝ 17։
զանէծս փշոց՝ բարձողին. որ և 19։
սակ 'ի փշոց՝ բոլորեցեալ՝ 'ի գլ Մտթ. 21. 17
լուխ բերեալ՝ դընէին. լուսոյն Յոհ 19
փառացն՝ իսկ եղեգամբ՝ խոյա- 2։
ցեալ հար՛կանէին. ա՛՛։
Ա՛հա այնպէս՝ հըզօրացեալ՝ կըռ և 15.
փահարեալ՝ ծեծէին. միշտ ձա 19։
ղելով նախատանօք՝ 'ի մէջ երեսն և 20,
Թըքէին. և կատակեալ՝ այպա Յոհ 27.
նելով՝ զձեռսն և զոտսն՝ կապէ 41։
ին. աղէտալի։ և 27.
30։
Յահեղ աւուրն ուրբաթուն՝ և 31։
մահուան մեծի կոյս որդւոյն. գՃ
կայր առ խաչին միջաբեկ մայր՛ըն
կենաց՝ մեռելոյն. և մեծացու-
ցանէր զորդին իւր աղերսա-
հոս արտասուօք։

Յարեաւ ք͞ս՝ մեծաւ փառօք·
փառաւորեալն՝ անճառ զօրօք·
աւետիս մեծ՝ և հրաշա– լի·
ցընծամք այսօր՝ համայն որբովք

Ն՛ւէգ յարութեանն գծէ:

ԺԶ

ԻՒՂԱԲԵՐՔ Մատ
կանայք՝ դուք պատ 28. 1
հական. ուրախացէք՝ Ղուկ
յոյժ բերկրական այ 24. 1: Ի 24.
սօր. յարեաւ փառօք՝ միածին 6.
բան. քարոզեցէք՝ որդւոց մարդ-
կան այսօր:
Ի՛. հա՛ պետրոս՝ ընդ՝ յօհաննի- Յոհ
սին. 'ի գերեզման՝ փրկչին ե- 20. 2
կին այսօր. անդ ո՛չ գտին՝ ըզ Ի 20. 3:

մբ

մբ մարմին. բայց զմարշաւա-
ցօր 20. 7 կըն՝ ընդ պապաննէն այսօր։
ղուկ Յարեաւ քս՝ ձեզ աւետիս. և
24. 6 ազատեաց՝ զազգ մարդկայինս
այսօր. որ վերածեաց՝ յերկրէ
յերկինս. իսկ ՚ի բանտէն՝ եղեւ
զգերիս այսօր ։

Միշտ բերկրութ՝ ուրախասցուք.
յարև յաւէտ՝ մեք ցընծաս-
ցուք այսօր. զնոյն յարուցեալ՝
ըն օրհնեսցուք. զօր հանապազ՝
փառըս տասցուք այսօր ։

գձ Աւ՛նանցըն կանխէ՛լո՛վ եթա՛ղո՛ւ-
մըն կենդա՛նոյն. տեսին ըզվէ՛մն
՚ի դրա՛նց եբա՛ց մե՛րժեա՛լ։

17

Ի հանդիսի՝ յարութեան յա- Ղուկ
րութեան. կանայքն եկեալ՝ 24. 1
՚ի գերեզմանն. լուան և 24.
զձայն ու՛րախութեան աւետիս. ցըն- 6:
ծան որդիք՝ սիոնի սիոնի. հրեշ-
տակք ձայնեն՝ հրաշալի. տան
աւետիս՝ Քի յարութեան:

Պատանին խորհրդն՝ գուշա-
կեալ գուշակեալ. տեսանողացն՝
ասացեալ. այսօր ՚ի լուսմըն հա-
սեալ աւետիս. ցնծան որդիք
սիոնի'':

Ընծական լոյսն՝ ծագեցաւ ծա-
գեցաւ. յորժամ փրկիչն՝ մեր Մարկ
յարեաւ. խնդաբեր կանայք 16. 1:
լուեալ աւետիս. ցնծան որ- Մատթ
դիք սիոնի'': 28. 1

Մատ Ի զինուորաց՝ պահպանի պահ-
27. պանի. անտեսանելին՝ համայնի.
66: այսօր յարեաւ՝ կենդանի. ա-
Մարկ ւետիս ցնծան որ'':
16
11:
Գունդք հրեղինաց՝ սրբասաց
սրբասաց. գովեն ըզշուէրն՝ զօրու-
թե̃ց. յարեաւ Թագաւոր փռ̃ց
աւետիս. ցնծան որ'':
Որ լուան զայս՝ երանեալ երա-
Մարկ նեալ. կանայքն խնկոյն՝ փութա-
16. 8 ցեալ. ետուն դասուն՝ սրբա-
Մատ նեալ աւետիս. ցնծան որ''
28. 8
Բամից ո̃բցն՝ զոր տեսեալ զոր
տեսեալ. և ճ̃ի՝ քարոզեալ զար-
քայն փառաց՝ յարուցեալ աւե-
տիս. ցնծան որ'':
Ա՛ խնկուհի՝ տիրածին տէրածին.
Լեր մեզ միջնորդ՝ առ որդին.
մ̃ յարուե̃ըն նորին աւե'':

Լ՚ին լուսոյ՝ յոին յոին. միշտ
ցընծասցուք՝ և փրկչին. յարու-
ցելոյ՝ անմահին աւետիս։
Ցընծան որդիք՝ սիոնի սիոնի.
հրեշտակք ձայնեն՝ հրաշալի.
տան աւետիս՝ աշխարհի յա-
րութեան.

Սքանչելի կանայքն աներկիւղ- բձ
եկին ՚ի տեսանել ըզգերեզմանն՝.
զի կատարեսցեն սէրըն մերժեալց
զերկիւղն։

Կիւրկ հինգերորդին ։

18

Յոհ 17 ․ 2 եւ 17 ․ 4 ։ Յոբէլ 9 ․ 2

ՀԻԱ՛ՆԱՅ

ին՝ գեղեցկութ՝ զար
մանալով՝ զերա՛մս ․
հարցաքանեալ՝ ըզ
քեզ ինքնըդ՝ սարսափէին՝ սու_
կապէս ․ տեսանէին՝ զահեղ ըզ
փառս՝ ահացուցեալ՝ սաստկա_
պէս ․ ծոցածին հօր՝ յմ որդի
սբ կուսին ․ ողորմեա ինձ՝ վս

 համ

Համբարձման Միածնին։

Այսօր հզօր՝ փառօք յերկինս՝ Սղմ 24. 5
ողլանալով՝ համբարձար. որ ՚ի Գործ
խաչին՝ վր̃ ադամայ՚ նախաստեղ- 1. 9։
ծին՝ ձմլեցար. անմահութեց՝ թա- Մրկ
գաւորես՝ ամենազօր՝ ինքնըդ- 16. 19։
յար. ծոցած՛՛.

Դու ինքն ելեալ՝ ընդ աջմէ հօր՝ Եբր 1. 3։
փառաւորեալ՝ բազմեցար. զժա-
ռանգութի՝ արքայութեն՝ մեզ ծա- Պտր 3. 22
ռայից՝ խոստացար. ընդուէրդ օրհ-
նեալ՝ ա̃ծային՝ յազգըս մրդկան՝
ներարկար. ծոցածին հօր՛։

Զուարթնականք ՚ի վերնականն պե-
տութիքըն հրաշալի ձայնիւ եր- ան
գէին երգ նոր անեղին վասն
ինքն է թագաւոր փառաց փըր-
կիչ ՚ի և ազատիչ ազգի մարդ-
կան. համբարձէք իշխանք ըզ-
դրունըս ձեր ՚ի վեր և մտ՛՛։

Գալուստ Հոգւոյն՝ ’ի դասս մբց·
առաքելոց՛ն բազմ ~ լոց·
’ի վերնատանն՝ մբ քաղա քի·
Նըման լուսոյ՝ փայլեցե լոց:

Նոյն հոգւոյ գալստեան ։

19

ՈՐՍԱՒԱՌնեալ՝ սերոբէից՝ աննիւթից. ՚ի թեւս յարգոյ՝ և գերագոյն՝ հրրանիւթից. վերանստեալ՝ դեսողունեց՝ իսկ գոյից. խոնամելով՝ փառաբանիս՝ համայնից. հոգի ինքնագոյ. անեղ՝ համագոյ. տոյացուցիչ լուսոյ. զքեզ միշտ օրհնեմք, բարեբանելով մշտագոյ

 Պու

Դու միշտ օրհնեալ՝ ըսքանչելի՝
էակից. գոլով ընդ հօր՝ և ընդ
որդւոյ՝ ձայնակից. փառաւորե-
Ծնն 1 ցեալ՝ երգաբանիս՝ փառակից.
, 26 որ ես երրեակ՝ ներ խորհրդոյ՝
2, 18 գոյակից. հոգի ինքնա՛։

Աղբիւր կենաց՝ բաշխօղ շնոր-
հաց՝ հրաշալի. դու ինքնաշարժ՝
իքնորդ ինքեան՝ գովելի. ինքնա-
զօր ես՝ ամենազօր՝ միշտ բարի.
ցոլմունք շնորհացդ՝ հաստուցա-
նի՝ ուր կամի. հոգի ինքնա՛։

Սամփ միուէն՝ սէր սիրացոյտ՝ նոյ
նազդոյ. սիրոյ պատճառ՝ և պար-
Յովէ գևաց՝ համազդոյ. աղաւնակերպ՝
1, 10 վերբերևմամբ՝ գերազդոյ. ցու-
ցեր շնորհաց՝ ըղլըրումն՝ նոյն
յարդոյ. հոգի ինքնազդոյ, ա-
նեղ՝ համա՛։

Ամենաշարժ ինքնաշարժ՝ ինքն
իշխան ինքնազօր՝ ամենազօր Տէր.
վայրն գի չնչէ ուր կամի՝ որքան
ախորժէ՝ յորժամ և որքան կամին.
և միշտ մրջնէ լէ ի յաւիտեանն։

Հոգւոյ գովութեան։

20

Լոյսդ անորակ անվայրա–
փակ՝ միշտ էութբ ինքնա–
կատար. անեղ ան–
ժամանակ՝ միշտ
էութբ ինքնակատար։
Դու ինքնաբաւ իշխանութբ և
զօրութբ տարածական. զօրէ գ ան–
հաս բարի՝ և զօրութբ ադաչա–
կան։
Ամենադանարար աղբիւր լուսոյ

եր

երրորդութի որ գերաբուն · դու-
պատճառ կենդանեաց՝ երրոր-
դութի որ գերաբուն ։

Ըստ հողմանման հնչեցուցմանդ՝
որ զառաքեալսն արբեցուցեր ·
ոգի ուղիղ բարի՝ զոր զառա-
քեալսն արբեցուցեր ։

բձ Սարսափելի հողմոյ նման՝ ա-
հեղագոչ սաստիկ հնչմամբ · ե-
րեւեցար ի վերնատանն՝ հոգիդ
դասուն երկոտասան որք առ
ի քէն մկրտեցան՝ որպ զոսկի
հրով մաքրեցան՝, մաքրեա 'ի
մէնջ ըղձենդ մեղաց՝ և ըզգեցո՛
ըզլոյս փառաց ։

Կիւրակէ այլակերպութեան Տն.

21

ԱՐՓԻՆ

կան՝ լուսոյն ծա-
գեալ՝ ծո-
ցոյ հօր.
պարագրեցաւ՝ իջմամբ մեր՝ յար-
գանդ մօր. իսկ ծննդեանն՝ ու- Ղու. Թ
րախացան՝ ՚ի նոյն օր. բայց փայ- 10.
լեցաւ՝ այսօր փառօք՝ ՚ի Թաբոր. Մարկ
Ընծայ Թաբոր՝ բարձրագունակ՝ Թ. 2.

 հրա

Մտթ հրաշակեալ. ահա այսօր՝ զփառս
17. 1։ իւր փառաց՝ քեզ յայտնեալ.
Ղուկ զմովսէս նախկին՝ և զհեղիան՝
9. 1։ անդրանծեալ. յայս հանդիսի՝
Մրկ
9. 3։ քան ըզսինայ՝ բարձրացեալ։
Տէրըն փառաց՝ իսկ բանն ան_
Մրկ ճառ՝ հայրական. զ՞դէմս իւր
9. 1։ փոխեալ՝ այսօր 'ի փառս՝ տիրա_
կան. ցընծա՛ լեառըն՝ Թաբոր
ցընծա՛ իսկական. պայծառ
ծագմամբ՝ յայտնեալ ցուցա՛ն՝
էական.

Մրկ Դա է որդի իմ սիրելի՝ վկայ
9. 6։ եաց. ամպով հոգին՝ աղաւնա
Ե 1. կերպ՝ քեզ յայտնեաց. օրս ա
10։ Ղուկ հաւոր՝ պայծառափայլ՝ նորո_
3. 21 գեաց. ըզդուռն երկնից՝ տե_
Ե 3. 22։ սաք բացեալ՝ ընդ
փառաց.

Սրբման մօ սէս և հրեշ զէ սա
տպաւորեն յանուն նորա. ցրն-
ծան Թագաւորր է՛ւ հեր-
մոն. Նրմա յա ւէժ յանձին
աւրա զա նձինս մեր:

Նուէ Չերովբէական.

22

ԱՆՄԱՐՄ

նական՝ դասուցն ընդ քո՝ մի-ածին. խո-նարհելով իջեալ յերկնից՝ յլու-սաւորին. 'ի աւանդել զհոգին քո-յ՛ր՝ ծնողին. վասն դու՝ մայր ա-նարատ՝ մանուկին. բարեխօսեա՛ առ միածնէդ՝ յիսուսի:

Յան

Յանկարծակի՝ շարժեալ զտե-
ղին՝ ծագելով. Ճառագայթից՝
լուսափայլմամբն՝ երկնայնով.
տեսանէին՝ դասք սրբազանն՝
փայլելով. վայ դու՝ մայր անա-
րատ՝ մանու''։

Փառօք ըզքեզ՝ առ իւր տարել՝
անդ անօր. քան զանմարմինն՝ որն
վերածեալ՝ զահաւոր. և ընդ
աջմէ՝ իւր նստուցեր՝ փառաւոր.
վայ դու՝ մայր անա''։

Դու անարատ՝ ծընօղ բանին՝
խնկուհի. կոյս գերամբիծ՝ և գե-
րազանց՝ դու փրկչի. որ փոխե-
ցար՝ առ որդին քո՝ միածնի.
վայ դու՝ մայր անա''։

Իմանալեայն՝ խնկ անմահից՝ վեր-
նայլին. առ նոյն աշխարհն՝ հան-
գեաւք դու մք՝ տխրածին. լսե-

տու

տալոյ՝ զործնեալն ձայն՝ միած_
նին. վյ դու՝ մայր ա'.

Փրկե՛լ ըզմեզ ի փորձո՛ւթէ՛ և
յամե՛նայն վտանգից մերո՛ց։

Նոր եկեղեցւոյ : 23

Ուրախ լեր եկեղեցի.
'ի քո՛ պսակեցար խա_
չի՛ն իւրով այսօր փա_
ռօք:

Ուրախ լեր դուստր սիոնի. քան_
զի սուրբինքս վերինք եղեալ՝ նո_
րոգեցաք այսօր փառօք:

Ուրախ լեր Հարսն անարատ.
անձառելի քո խորհրդովդ՝ փա_
ռաւորեմք այսօր փառօք:

 Ու_

Ուրախ լեր դու Հարսնայեալդ
և բերկրեաց ս՟բ եկեղեցի զի քեզ
բնակի ո՟րդն այսօր փառօք:
Ուրախ լեր մայր ս՟բ սիօն. քան
զի 'ի քեզ շող լուսեղէն՝ հօրէ
ծագեաց այսօր փառօք:
Ուրախ լեր ցնծա՛ սիօն. զի ան_
ճառ խնդութ՟՝ լցոյց զքեզ Թա_
գաւո՛րն այսօր փառօք.
Ուրախ լեր տաճար երկնի. և
փայլեցո՛ զմանկունս քո՝ զքեզ
պսակեաց այսօր փառօք:

գծ Իջեալ հոգւո՛յն սրբոյ աղաւնա
կերպ երևմա՛ծմբ. 'ի վ՟ր մարմ_
նոյ և ա՛րեանըն տեա՛ռն ի՛բժըշ
կութիւնց՛ հո՛գւոց
մերո՛ց:

Ինէ

Ս

Ուրախացի՛ր դու պան-
ծալի. ցնծա՛ յաւէտ
մայր սխրալի. զքեզ
զարդարեաց՝ փեսայն
անմահ. պայծառ փառօք՝ միշտ
ցանկալի:
Խնդա՛ փառացդ՝ մինչ յաւի-
տեան. սիօն վերին՝ դու աննը-
ման. գեղազարդիւք՝ զքեզ պեր-
ճացոյց. արքայն երկնից՝ և զօ-
րութեան.
Ողորմ լեր դու՝ միշտ յարա-
ժամ. քեզ ժողովեալ՝ զմեզ
ժամ 'ի ժամ. որ եմք որդի՛
քոյին սիրոյ. օրհնաբանեմք՝ յա՟մ
ժամ:
Հարսն անարատ՝ գերազանցել.
դշխոյ վերնոյն՝ վայելչացեալ.

 զար

զարդարեցո՛ զմեզ միաբան. ո՛վ
գեղապանծ՝ շքեղացեալ:
Ո՛վ սուրբ սիոն՝ մայր գերագոյն.
դու ցանկալի՝ ես համաբուն.
որում ըզմեզ՝ զամենեսեանս. պայ
ծառ փառօք՝ մտօք արթուն:

Կա՛նգնեալ 'ի սմա սեղան սը՛ր-
գՃ բութ՝ քա՛նչխէ զմարմին իւր և
զարի՛ւն. և տա՛յ 'ի սմանէ մեզ
նո՛րոգութի՛. 'ի՛ թողութի՛ւ
մե՛ղաց մերոց:

Նոյեմբերոյ: 25

Եզկ Եմուսացեալ՝ տեսութ.
1. 5 սեա՛մ եմ գեղուոյս՝
Ա 1. 4 զօրութ. ուրախ ըն
Բ 2. րուք՝ ցնծալով. հրաւիրեցայ՝
ԺԸ:

խնդութ. որ է մերձաւոր իմ.
սէր իմ ցանկալի իմ։

Ուզես զսերս իմ՝ համբուրից. Ե1. 3
քոյդ բերանոյն՝ բարելից. զի
բարի են՝ գեղեցիկ. սէր քոյ
քաղցրիկ՝ համայնից. որ է մեր
ձաւոր իմ. սէր"։

Շուշան ծաղիկ՝ եմ դաշտաց. Եր4
և հարսն ընտիր՝ նարդոսաց. զի 2. 1
տեսանեմ՝ ըղձէրն իմ. բուսեալ
'ի մէջ՝ նունենեաց. որ է մերձա-
ւոր իմ. սէր"։

Փախիր սէր իմ՝ սխրալի. դու Ե 2.
այծեմանց՝ նըմանի. վ՛ր լերանց՝ 17։
խնկաբեր. որթուց եղանց՝ վու-
թալի. որ է մերձա"։

Ես'կ սիրելիս՝ բախսացուք. 'ի Եր4
սենեակ մեր՝ երգեսցուք. ես 8. 14
իսկ եմ սեաւ՝ ըստ տեսոյս. 'ի

տես քոյին՝ ցընծացուք․ արի
Մերձաւոր իմ․ սէր իմ ցանկա-
լի իմ։

գձ Ընդ դաշտս, երկնաւոր զօրացըն՝
վեր առեալ տօնեմք քեզ այ
սօր զանդադար փառաւորութիւն՝
ուրախ լեր հարսն անարատ ան
քըննին քո խորհրդով։

Ս ՈՒ Ր Բ

խաչ՝ փրկչական .
նըշան՝ պատուական .
աթոռ՝ աստուածեան՝
քառաթև քառաթև . դու լոյս
զօրութեան :
Փայտ ո՛ր՝ զաւազան . ահա՛ր՝կու
նըշան . ակզան՝ սրբուե՛՝ քառա
թև քառաթև . լոյս հաս՝տա-
տութեան :

Ով

Ճառագայթ փայլեալ. մեզ պը-
տուղ բերեալ. լուսով՝ զարդա-
րեալ՝ քառաթև քառաթև.
Միշտ փառաւորեալ:

Նանին՝ հայրական. եղեր զե-
նարան. ցուպ տարածուն՝ քա-
ռաթև քառաթև. մեզ յոյս
փրկութեան:

Մեղաց՝ քաւարան. դու որդ-
ւոց մարդկան. որք ՚ի քեզ յու-
սան՝ քառաթև քառաթև. կան
յողորմութեան:

Նեղելոց յարմար. վըշտաց՝ մը-
խիթար. միջնորդ՝ հաշտարար՝
քառաթև քառաթև. յաւէտ
կենարար:

Փառաց՝ սրբութե. պարիսպ՝ ամ-
րութե. բանին՝ պատուանդան՝
քառաթև քառաթև. զօրեղ՝
ախոյեան:

Ո՛վ որք՝ խաչախայտ. մեզ միշտ՝
կենսացուայտ. համայնից եւ յայտ՝
քաւութև քաւութև. դոչեմք.
քոյդ փառացդ:
Լե՛ր մեզ՝ պահապան. եմք քեզ
ապաստան. որք յոյս՝ զօրութեն՝
քաւութև քաւութև. յաւէտ՝
օգնական:
Խաչեալդ՝ 'ի փայտին. որդ իդ՝
միածին. շնորհօք՝ որք խաչին՝
քաւութև քաւութև. փրկեա՛
զխղճալին:
Ա՛ր փափագելի տենչմամբ ե_ բձ
կեալ ի՛ քաղաքն եկեմ ածանէր
դրշխոյն. խնդրեմ ընդփայլ խա_
չին. որ բարձեալ մարմնով
յինքեան զամ՝ ըշ
հորցն
մերոց:

Ն։Գ սրբոյ Էջմիածնի։

27

ՈՓԱՌԱ
հեղ՝ արարատեան.
յօրինեցար՝ դու ան
ներման. էջմամբ բանին՝ հրեղինա
կան. անճառ փառօք՝ ցուցար
խորան՝ սբ էջմիածին։
Գերապայծառ՝ եօթնաձեղուն.
Ջահաբորբոք՝ լուսազեղուն. զար
մանաքանչ՝ բարեբեղուն. գը

լուխ

լուս և մայր՝ ամենեցուն՝ որ
Էջմիածին։
Ենական լոյսն՝ փայլատակեալ.
երկնահանգոյն՝ ձևօք ցուցեալ.
կամարազարդ՝ սիօն շինեալ.
մայր հաւատոյ՝ վերաձայնեալ՝
որ Էջմիածին։
Իմաստութե՛՝ գահ անուանեալ.
բարձրադիտակ՝ խորին կազմեալ.
առ երկնաէջ՝ լուսով լցեալ. և
քան զարփին՝ լուսափայլեալ՝
որ Էջմիածին։
Գեր քան զյաւէտ՝ մենաստա-
նաց. խորհրդաւոր՝ բերեալ դէ-
մաց. դերահռչակ՝ գոլ հայե-
լեաց. աղբիւր առատ՝ ես ծա-
րաւեաց՝ որ Էջմիածին։
Որով բղխեզ՝ առատացո՛ անձառ
փառօքդ՝ զարդարեցո՛. զ՞պա-

քեալ

քեալ անձինս՝ մեր զոհացա՛. պա-
հելով միշտ՝ 'ի շնորհըս քո՝ ս̅բ
Էջմիածին ։

Ոստեմ 'ի քէն՝ մայր հաւատոյ.
վերընկալուն՝ փառաց լուսոյ.
ամ մշտախայլ՝ գերաշարժոյ. այց
արասցես՝ ծառայիս քո՝ ս̅բ Էջ-
միածին ։

Լուսալի՝ զարմանալի. չքնա-
ղաշուք՝ հիանալի. 'ի սէր քոյին՝
այս խղձալի. գոռայ գոչէ՝ միշտ
բաղձալի՝ ս̅բ Էջմիածին ։

Այսօր և մեք տօնեսցուք զնա- գկ
հանկատես ս̅բ խաչին և փր̅ր-
կ՛ղին մատուցուք փառք և
պատիւ յա-
ւիտեան ։

Ի՛րդ լուսաւորչացն ո՛րց Գերեղ
ձայնին գանէ։ 28

ՍՈՒՐԲ ԳԻ-րեգման՝ միշտ գովելի·
'ի համայնից՝ դու բաղձալի· քեզ աղերսեմ՝ աղետալի· ո՛վ դամբարան կենդանւոյ· նեղելւոյս՝ լե՛ր ձեռնտու· ո՛հ աղաղակեմ՝ առ քեզ գոչեմ,
վ՛ս սիրոյ քո տեսոյդ·
Դու սոսկալի՝ եւ հրեղինաց· հիանալի՝ հողեղինաց· զի 'ի քեզ է՝ լոյսըն կենաց· ո՛վ դամբարան կենդանւոյ· նե'':

Իտեսողացն՝ օրհնաբանիս. դե_
րապայծառ՝ լուսով փայլիս. զի
արարչին՝ 'ի քեզ ունիս. ով դամ_
բարան կենդանւոյ. Նեղե":

Սիրով վառեալ՝ առ քեզ գոչեմ.
յոյժ ցանկալով՝ աղաղակեմ.
խոցեալ սրտիս՝ ըղձեղ ժըտեմ.
ով դամբարան կեն":

խնդրեմ յաճէտ՝ տեսանելոյ.
կարօտութեամբ՝ հասանելոյ. զնե_
ղեալ անձինս՝ ազատելոյ. ով
դամբարան կենդան":

Օ ծածկեալն ըղձերբ զմանուէրն, գկ
բոլորեան ւ դասրք հրեշտա_
կաց.. տեսանէին ըզտէրըն
յամ բուցեալ նգե.
ըզմանէն:

Ներբող տեառն Յոհաննու հայրապետի՝ ա-
նորաշէն տէր Գագիկ, որ 'ի նահանգէն հա-
պատակ՛լեայ։

29

ԿՈՅՍ ԴՈՒ-
մայ՝ կառուցեալ կա-
ռուցեալ. ս՛քանչե-
լաշուք՝ յօրինեալ. շուրջ պա-
րըսպօք՝ փակեցեալ՝ համատեսակ-
ցաց սեռն՝ վերնական վերնական
հանդիսաւորա՝ բնական. քրո-

 բէա-

բէապար՝ ճեմարան՝ բնակարան։
Գեղեցկատես՝ պերճացեալ պեր-
ճացեալ. զարմանատիպ՝ ձեւա-
ցեալ. վայելչագեղ՝ կազմեցեալ՝
համատիպ. ողջ սիոն՝ վերնական
վերնական հանդիսա՛՛։

Բենամբարձ յոյժ՝ պանծալի
պանծալի. չքնաղակերտ՝ ցան-
կալի. միշտ յաւիտեան՝ գովե-
լի՝ համատիպ. ողջ սիոն՝ վերնա
կան վերնական հան՛՛։

Ինոր ձեւոյ՝ լուսալի լուսալի.
հրաշատեսակ՝ բաղձալի. երկնա
հանդոյն՝ սխրալի՝ համատիպ.
ողջ սիոն՝ վերնա՛՛։

Գերապայծառ՝ քառակապ քա-
ռակապ. սիւն հաստատեալ՝
հոյակապ. կամարաշէն՝ միակապ՝
համատիպ. ողջ սիոն՝ վերնա՛՛։

Որոշեալ է՝ համայնից համայնից.
Մենաստանաց՝ գահոյից. սերձա
պըրսակ՝ Թագակից՝ համատեղ.
որպ սիօն՝ վերնական վէր":
Րաբունաշէն՝ շնորհալի շնորհա
լի. հանուրց ազգաց՝ ըղձալի.
և մեր պարծանաց տեղի՝ համա
տեղ. որպ սիօն՝ վերնա":
Ի՛ ծածկեալ՝ բարձրագոյն.
հանրահռչակ՝ գերագոյն. ախ_
տից բըժիշկ՝ իսկագոյն՝ համա_
տեղ. որպ սիօն՝ վերնա":
Շնորհատարած՝ հռչակեալ.
ցաւոց փարատիչ եղեալ. շնոր
հօք հոգւոյն՝ հաստատեալ՝ հա
մատեղ. որպ սիօն՝ վէր":
Իմանալեաց՝ նըմանի. Ներգոյ
բարեօք՝ լիալի. ծաղիկք բուսեալ՝
փայփայլի համատեղ. որպ սի":

Նոր 'ի Նորոյ՝ Նորոգեալ. երկ-
նանըման՝ ձևացեալ. 'ի ձեռն
րաբունոյս կերտեալ՝ համատիպ.
ոպ սիօն՝ վերնական վեր":

Եդեմափայլ՝ մխրայլի. շնորհօք
լցեալ՝ հրաշալի. հայոց պար-
ծանք՝ յարգելի՝ համատիպ. ոպ
սիօն՝ վերնական վեր":

Ո՛հմ փառօք՝ ցնծասցուք. ա-
նեղին փառ'ըս տայցուք. և հըրճ-
ելով՝ երգեսցուք՝ համատիպ.
ոպ սիօն՝ վերնական վեր":

Լուսաճորեա՛ ամլորդի. քեզ
աղերսեմ՝ վշտալի. երգեմ յա-
ճհա՝ ցընծալի՝ համատիպ. ոպ
սիօն՝ վերնական վեր":

Մե̃ծն յովհաննու հայրապե-տին: 30

ԱՐԵԳԱկանն՝ արդարութե՛ ճրագ լու-սոյն՝ ճշմարտութեան·
եղեր գուշակ՝ ձայն բարբառոյ՝
Եսայ 40. 3 էակցին հօր՝ մ̃ծուէ · ո՛վ քաղց-
րաձայն՝ թռչուն տատրակ · յա-
նապատէ՝ դու ձայն արձակ:
Քարոզ բանին՝ տիեզերաց · վեր-
ջին վկայ՝ տեսանողաց · հոգ-
ւոց ս̃բց՝ ծագ արուսեակ · ա-
հեղարկու՝ դող միշտ դիւաց ·
ո՛վ քաղցրաձայն՝ թռչուն տատ":

Զ. 96 Միշտ

Միշտ ցանկալի՝ ես հրեղինաց·
աւետաւոր՝ քարոզ կենաց· պ-
սակ փառաց՝ եկեղեցւոյ· տեղի
պարծանքս՝ հողեղինաց· Ո՛վ
քաղցրաձայն թռ՛՛։
Դու հայրական՝ ձայնին լըսող· Յովէ
աղաւնակերպ՝ զհոգին տեսող· 1. 11:
մբ ամլորդի՝ մեծ կարապետ· և 1.
աւազանին՝ զորդանդ բացող· 10:
Ո՛վ քաղցրաձայն թռ՛՛։
Դու առաջին՝ առաքելոցն· և
կատարումն՝ մարգարէիցն· նախ
նի շնորհաց՝ըս քսի· աւարտ մով
սէսեան օրինացն· Ո՛վ քաղց՛՛։
Արեգակնն արդարութե ծագ ակ
ման արուսեակ կդ առաւօտել·
նախընթաց ճանապարհի որդ-
ւոյն աստուծոյ տնօրէնութե մբ
յօհաննէս՝· առ քս բարեխօ-
սեա վս անձանց մերոց·

Աշխոյ ամենայնի: 31

ՈՐՅՈՐՈ

Ղուկ ա. 15: վայ՛նէ ընտրեցար.
քարոզ կենաց՝ դու
Եսայ կոչեցար. ձայն բար-
40. 3 բառոյ՝ անուանեցար. մաքուր
տատրակդ՝ անապատի:

Մատթ Որ յանապատէ կոչեցար. զպա-
3. 3: տուէ՛ Ո̃րդն՝ իսկ ընկալար. և՛ի
Տ̃նէ՝ դու գովեցար. մաքուր
տատրակդ՝ անապատի:

Սիրոյ անմահ՝ Թագաւորին. ե_
կեղեցւոյ՝ սբ փեսային. հրա_
շիրակ՝ եղեր նորին. մաքուր
տատրակդ՝ անարատի:

Պճետաւոր՝ աննմանին. հարսին
որդւոյ՝ Թագաւորին. տիեզե_
րաց՝ վարդապետին. մաքուր
տատրակդ՝ անարատի:

Լուսասփիւռ՝ նըման արփոյն.
զարդարեցեալ՝ ըստ° ներքին մը_
տոյն. հոգւովն ծանեար՝ զ°գա_
լուստ որդւոյն. մաքուր տատ_
րակդ՝ անարատի:

Հուրբ կիզանող՝ զմեղըս մարդ_
կան. հեծանոցաւն՝ դատողա_ 3. 11
կան. լեր մեզ պարիսպ՝ և օգնա_ և 3
կան. մաքուր տատ_ 12.
րակդ՝ անա_
պատի:

գձ Որ յամբողջութիւն վերակոչեցար գառն Աստուծոյ բարձող մեղաց. զոր գերագոյն առաքելոց ծանուցեր մեծ ի ծնունդս կանանց և Ծրամգ օրինաց. որ և ի դըժոխս ըզփրկական գալուստըն քո քարոզեաց. սուրբն Մաղթանօք ողորմեա:

[illegible]

32

Սուրբ Յովհաննէս մեծ մարգարէ. ամբողջի ամբողջի. ձայն բարբառոյ՝ յանապատէ, դրօշմատի
Եսայ 40. 3
դրօշմատի. ձեռնադրող որդւոյն
Մատթ 3. 3
Աստուծոյ, Յիսուսի Յիսուսի. լեր բարեխօս՝
Մարկ 1. 3
Տեառն մերոյ, դու փրկչի դու փրկչի:

Լոյս արուեստակդ՝ առաւօտէլ,
նախընթացդ''. դու 'ի լըրման՝ ա-
մենեցուն, օրհնացդ''. եղեր յա- Յով II
ւէտ՝ վերափայլօղ, դերադանցդ''. 13։
Լէր բարեխօս՝ վասըն մե''։
Յորժամ էջ լոյսն՝ մկրտիլոյ, Յով 3.
յորդանան''. զարմանային՝ իշխա 13։
նութիքն, վերնական''. արժանա-
ցար՝ լըսել ձայնին, հայրական''. Մ 3.
Լէր բարեխօս՝ վա''։ 17։
Արևեցաւ՝ քեզ յայտնելով, Մ 3.
յԾի''. աղաւնակերպ՝ վերասլաց 16։
մամբ, որ հոգի''. դա՛է որդի Ղու 9. 35
իմ լըսելով, սիրելի''. Լէր բարե 2պետ 1. 17։
խօս՝ վասըն մե''։
Ինձ օգնութի՝ ժամանելոյ, փու-
թայիր''. որ յօհաննէս՝ մեծ կա
րապետ, ընթայիր. աղերս ար
կեալ՝ վերահայցեմ, դու հա
սիր''.

սէր · լե՛ր բարեխօս՝ վասըն մե-
րոյ, դու փրկչի դու փրկչի ։

ակ Փութացե՛ր մեզ յօգնութի՛ ա՛ռ
՚ի վերո՛ւստ ո՛ք յօ՛գնա՛նես՝. ա-
ռաքեա՛լ և մարգարէ՛ և կատար-
պետ և մըկրտիչ որդւոյն աս-
տուծոյ՝. առ քս բարեխօսեա
վս անձանց մերոց ։

Մ[illegible] մկրտչին [illegible] ։

33

Ի համայնից՝ զանտանելին ·
անպարագիծ՝ բանն ՚ի
մարմնի · մկրտեցեր՝ դու-
Յովհ 3 · 16 ամլորդի · լե՛ր մեզ միջնորդ՝ ա-
նեղ բանին · անեղ բանին՝ յորս ըն-
նաէին · այցարարեսցէ՝ փոքու հօտին

 Գնե

Գերապատուեալ՝ զքեզ դրուա-
տեմք. երգաբանեալ՝ փառաւո-
րեմք. ապաւինեալ՝ առ քեզ
գոչեմք. լե՛ր մեզ միջնորդ՛՛:

Բանից ո͞րց՝ դու ամլորդի. և բա-
րեկամ՝ ո͞ր փեսայի. մաքուր
տատրակդ՝ անապատի. լե՛ր մեզ
միջնորդ՝ անեղ բա՛՛:

Նախատեսողաց՝ գլուխ ես դու.
միջնորդ լինիլդ՝ յաւէտ ազգաւ.
իսկ մարգարէ՝ մանուկդ դու. Ղուկ 1. 76
լե՛ր մեզ միջնորդ՛՛:

Գոչեմք առ քեզ՝ ո͞ր ամլորդի.
միաւորիչ՝ զեկեղեցի. և փեսա-
ւէրդ՝ երկնաւորի. լե՛ր՛՛:

Որ գովեցար՝ դու 'ի տ͞նէ. ո͞ր
յօհաննէս՝ մեծ մարգարէ. եր- Ղուկ 1. 41:
կրպագօղ՝ 'ի յարգանդէ. լեր
մեզ միջնորդ՛՛:

Ճ. I.
44: Րամեալ մարդկան՝ ժողովս ազգի.
խնդրեն 'ի քէն՝ ձայն ողջունի.
և զիմս նոցին՝ համաձայնի. լե՛ր
ինձ միջնորդ'':

Ո՛վ կարապետ՝ յառաջընթաց.
տն 'ի շաւղի՝ եւս նախընթաց.
քեզ միշտ գոչեմք՝ ո՜վ գերա-
զանց. լե՛ր մեզ միջ'':

գձ Որ բոցեղէն հոյլք քրոբէից
ոչ իշխէին հայել 'ի փառս աստ-
ուածութեանդ. սա հողանիւթեայ
գոլով բնութ՝ մերկրտեաց ը'զ
քեզ մարմնով 'ի ջուրսն յորդա-
նանու. աղաչանօք սր կեցո՝
զմեզ տր ած հարցն մերոց:

34

Ի յարգանդէ՝ երկրպա- Ղուկ. I.
գեալ. ձայն բարբա- 15.
ռոյ՝ անուանեցեալ.
շնորհօք հոգւոյն՝ սրբոյ լցեալ.
'ի ծնունդս կանանց՝ մեծ կոչե-
ցեալ. անբիծ աղաւնի. տատ- Մատթ.
րակդ անապատի. 'ի քէն մկր- I. II.
տեցաւ՝ յս փրկածին. որով ար- I. IO.
ժանացար՝ հայրական ձայնին.
յայտնապէս իսկ տեսեր՝ զէջն
սրբ հոգւոյն. լուսափայլ առաւօտ՝
մեծ արուսեկին. դու մեծ մար-
գարէ՝ գովեալդ 'ի տնէ.
Արեգական՝ ծագման գուշակ.
լոյս արուսեակդ՝ յոյժ անքա-
տակ. սրբ ամլորդի՝ ամբիծ տատ-
րակ. յաղթօղ վկայ՝ քաջ նա-

հատակ. ամբիծ աղաւնի՝ տատ
րակդ անապա՛՛:

՚Ի մարդկանէ՝ գերազանցեալ.
անմարմնական՝ վարուք մաքրել.
Ղուկ ածն որդւոյն՝ երկրպագեալ.
1. 41: որ յօհաննէս՝ մաքրազարդեալ.
ամբիծ աղաւնի տատ՛՛:

Յոհ Իմանալեայ՝ զօրացն ընկեր. որ
1. 9: ամլորդի՝ բոյս ամլաբեր. ՚ի յոր
դանան՝ մկրտեցեր. զլոյ՛ փըր-
կիչ՝ զօծեալըն որ. ամբիծ ա՛՛:

Եւ 1. 10 Մեծ կարապետ՝ նախատեսող.
մարգարէից՝ գերազանցող. ամե
նաբէ՝ զհոգին տեսող. և հայրա
կան՝ ձայնին լըսող. ամբիծ ա-
ղաւնի՝ տատրակդ ա՛՛:

Դրադ օրինացըն մովսէսի. նսե
մացեալն՝ իջելի. ամ գերափայլ՝
հրաշալի. որ յօհաննէս՝ պար-

 ծանք

ծանր բարի. անբիծ աղաւ՛":
Ամենազօր՝ Թագաւորին. գու-
շակ եղեր գալուստն նորին. հոգ-
ւոյն տեսեալ՝ զանտես զբարին.
որով մաքրեա՛ զծառայս քոյին.
անբիծ աղաւնի՛ տատ":

Ճրագ ճշմարտութեն տր յօհան- գձ
նէս մըկրտիչ որ ծագեցա՛ր ՛ի
յերկիր. աղօթիւք սորա տէր
լո՛ւր մեզ և ողորմեա՛ց:

Նուագ ո̃բ̃ն ստեփաննոսի նախա- վկային գ̃նի ։ 35

ԾԱՌ լուսազարդ կենաց՝ պտուղ հրաշալի․ ի գաւազանէն յես- սեայ՝ ըստեղնեալ բարի․ վըկայ պանծալի՝ այրըդ շնորհալի․ պը- տեզ ծաղկեալ՝ փառացն յո̃ի․ պըսակ ցանկալի՝ վկայ ք̃ոի․ տ̃ր սուե

ստեփաննոս՝ սըլացեալ Թեւօք,
հոգւոյն երկնաճեմ։

Մերընձիւղեալ փայլուն՝ ծաղիկ
լուսաւոր. դասք սրբազան գըն
դին՝ դու ըսպասաւոր. վըկայ
պանծալի այրըդ շնորհալի.

Խառնելով խակ զարիւնդ՝ ընդ
արեան փրկչին. նուաճ պըսա
կեցար՝ փառացն երկնային. վը
կայ պանծա″։

Յընտրեցեալդ դասուն՝ գնդին
գովելի. դու պըսակ առաջին՝
նահատակ բարի. վըկայ պանծա
լի այրըդ շնորհա″։

Ո՛ր ընտրեցա՛ր ի՛կո՛չման առա՛քե դկ
լական քարո՛զութեան արժա՛նա
ցա՛ր լինելով՟ բ ստեփա՛ննոս.
բարեխօսեա՛ առ ք՟ս վ՟ս ա՛ն
ձանց մերո՛ց։

ԵւԴ օրհնոյ հօրն Տէրոյ Գէբ
Գուրէ լուսաւորչին: 36

ՈՅՂՈՒԱ

դասա՝ մեք հարսա-
նեաց. զճարճարտա-
նաց բաժակն խառնեաց. պար-
գևելով՝ զհոտ գինոյն. նոր հր-
րաւիրակ՝ մեզ առաքեաց. հա-
կից հօր՝ եւ մեր հոգւոյն. զԳրիգո-
րիոսն՝ անուն արթուն:
Գրիգորիոսն՝ յազգ պարթևայ.

 պար

պարծանք բարի՝ ցեղուոյն հայ-
կայ. զլուսաւորիչն՝ ընտրեալ
յազգէն. վ՜ս մեր որդւոց՚ըս
Թորգոմայ. էակից հօր՝ և'':

Բաքուն բարի՝ երանելին. զ՜բն
գրիգոր՝ լոյս 'ի մարմնին. առ
իւրն եղեալ՝ բանաւորաց. ըզ
հովուապետ՝ քաջ և արին. էա-
կից հօր՝ և ս՜բ հոգ'':

'Ի ս՜բ հոգւոյն՝ շնորհ ընկալեալն.
զ՜բանս հաւատոյ՝ վարդապե-
տեալն. լուսաւորօղ՝ զազգըս
հայոց. 'ի նըմանէն՝ իսկ ընտրե-
ցեալն. էակից հօր՝ և'':

Գրիգորիոս՝ հրաման առեալն.
'ի յինքենէ՝ առաքեցեալն. ար-
քունական՝ իսկ նամակաւ. 'ի
կեսարիայ՝ 'ի Մաժաք գալն. է-
ակից հօր՝ և ս՜բ հոգ'':

Որ առաջին՝ հայք ստացեալ·
’ի ղևոնդեայ՝ ձեռնադրեցեալ·
եղև պարծանք՝ ազգացն հայոց·
հայաստանեայցս՝ հովի՛ւն ընտ-
րեալ· էակից հօր՝ և''։

Ռամից բազմաց՝ ըղձ գովեցեալն·
մաքուր վարուք՝ վերափայլեալն·
կաթուղիկոս՝ հոգւոյն օծեալն·
արհիական՝ յաթոռ նստեալն·
էակից հօր՝ և''։

Ի՝ին նոյնոյ՝ հովուապետին· տի
եզերաց՝ վարդապետին· դու-
խսկ եղեր՝ վըկայ նորին· ընկալ
զաղերս՝ անուանակցին· էակից
հօր՝ և ս͞բ հոգ''։

Ո՛ր կոչեցար յորդեգրութի դձ
հօ՛րն երկնաւորի ովերանե-
ր լի

լի տէր սբ գրիգոր. և եղեր
մեր կամ յծր շնորհին քր այ
մերոյ. վասն որոյ ժողովուրդքն
քո՝ հայցեմք ՚ի տեառնէ ըզ
քաւութիւն ։

Աւբոյ Գրեգորէ։ 37

Ե
րանելի՝ հովիւ բա
րի՝ ընտրեցեալ. հայր
հոգևոր՝ հսկող արի
գովեցեալ. նըման մեծի՝ Թա-
դէոսին՝ փայլեցեալ. ՚ի նոյն շը
նորհաց՝ առ մեզ շառաւիղե-
ցեալ. լուսաւորիչ՝ հայաստա-
նեայցս. տէր սբ գրիգոր՝ հայր
հաւատոյ՝ կոչեցեալ։
Խնամարէ՝ ըզ մեզ ՚ի լոյս՝ կոչե
ցեր. զեկեղեցիս՝ նոր ՚ի նորոյ՝

 հիմ

դիմեցեր · ըզբանաւոր՝ հօտըս
բարիս՝ ընտրեցեր · արփիափայլ՝
որբազգեստիւք՝ փայլեցեր · Լու-
սաւորիչ Հայաստանս":

Թագ պարծանաց՝ արշալուսնեց՝
նահատակ · խոստովանող՝ մն
յոյժ՝ անքատակ · մեծայնոյն՝ մր
օրինաց՝ անապակ · ամենազօր
հայր մեր ազգաց՝ յար դիտակ
լուսաւորիչ Հայաս":

Դու ընտրեցար՝ մեծ քահանայ՝
Այ · եղեր պարծանք՝ Թորգո-
մայինս մերոյ · նորոգեցեր՝ ըզ
մեզ նորոգմամբ՝ ի հընոյ · ընկալ
զաղերս՝ անուանակցիդ՝ խղճաւ-
ւոյ · լուսաւորիչ Հայաս":

Հըսկօղ արթուն՝ մր հօտապետ՝
գովելի · դու իսկ համայնոյն՝ փա-
փաքելեաց՝ բաղձալի · վն իմ

հայ

հայցեմ՝ յէէն լուսոյ՝ ո՛վ տէր.
որ ընդունօղ՝ քոյին խնդրոյդ՝ է
բարի. լուսաւորիչ հայաս՛՛։

գկ Հովի՛ւ քա՛ջ բանաւո՛ր հօտի
տ՛ր ս՛բ գրիգոր՝. հաստատեցե՛ր
զհիմունս եկե՛ղեցւոյ ՚ի՛հա՛յաս-
տան ե՛րկրի՛՛ ՚ի՛վե՛մ հիմա՛ն ս՛բ
առաքելո՛յն.

Ս՜րբ բարսեղ՝ կեսարա- ցի.
սեան հաւատոյ՝ ընտիր բա րի.
Չքնաղ ընծայ՝ տանըն գամրաց.
Լուսաւորող՝ զեկեղե- ցի:

Ն[illegible] ակեալ Եգիպտոսի [illegible] յոց հայրապետին: 38

ԻՒՆԼՈՒ
սեղէն փառօք՝ դու
նոր սեռնի. հրաշա
զարդեալ հոգւով՝
յանէտ ցանկալի. բանիւս պա
րեալ՝ հաւատոյս մերոյ. հոյր
հոգեւոր ըղբան՝ չացեալ գովելի,
մբ հայրապետ:
Ն՞րհի գովեալ պանծալի տէր տէ

 րա–

րական . մշտահոսան հոգւոյն՝
պարգևս բերկրական . հազարա_
պետ խորան՝ ա̃յ բանին . և վար_
դապետ մ̃ր հանճարոյ որբաբան.
մ̃ր հայրապետ :
Բժիշկ կուրին ախտածցելոյն 'ի
մարմնոյ . քաւիչ կընոջն ըղձա_
մակ մեղուցելոյ . 'ի լոյս ածել
ըղձամ տեսաւըն խաչելոյ . զան_
դարձ հրէայն բանին՝ քոյին իսկ
լուսոյ, մ̃ր հայրապետ :
Որ ըստ հրամանին՝ առաքելա_
կան . Նըստար յաթոռ փառաց
պատրիարգական . ահա՛ կեսա_
րացոյ՝ տանըն գամրական . պան
ծալի մ̃ր լերինն՝ որ երկնաւորա_
կան, մ̃ր հայրապետ :
Տեսեալ քոյին փառօք՝ զմայր
մ̃ր կուսական . որ բազմեցեալ

յա_

յաղթող՝ քերոբէական. ՚ի լու-
սաւէջ տաճար՚ըն տէրունական.
վ͞ր Նորքն դարձեալ՝ Նոյն երկուո
րական, ս͞բ հայրապետ։
Գոլով իսկ ընտանի՝ այն որ ս͞բ
վըկային. մերկեալիս զինաւոր՝
յաղթող զօրական. կոչեաց զնա
առաքեայ՝ ՚ի պարսկաստան. առ
՚ի ըմպանանել՝ զյուլեանոսն այն,
ս͞բ հայրապետ։
Ս͞է հայրապետդ եղբայր՝ ս͞բյն
գրիգորի. գիտնական վարդա-
պետ՝ նիւսացւոյն մեծի. որ ե-
րեքեանքըդ իսկ՝ բազմեալ էք
անտի. ՚ի կեսարիա ՚ի մեծ՝ մա-
ժաք քաղաքի, ո՜վ ս͞բ վկայք։
Իսկ ո՜վ ս͞բ լուսեղէն՝ սիւն եկե-
ղեցւոյ. որ ընդ քեզ համազոր՝
պարիսպքն հաւատոյ. պահա-
 պան

պան պանծացեալք՝ գու տեղին
նոյնոյ․ գովեմք յաւէտ ըղձեղ՝
մբ յեկեղեցւոյ, միշտ յաղթօղ
վկայք․

դկ Որբ աստուածզ[illegible]ր զենուն[illegible]րաց․
համախմբօղ 'ի հոգևոր պատե-
րազմին․ ս[illegible]ն հաւատոյ
համապատասխանութե՝ և առաջնոր-
մարդկան 'ի կեանս՝ երանելին
քանիլեաս մանգթանոք սարա[illegible]
[illegible] խոր նդրեսյաւք զթողու-
թի մեղաց։

Նոյն ոտնոյն բնաւոց ապաշխարհաւ ձայնին

տաղ։ 39

ՍԻՐՏ զօրաւոր՝ յաղթող վրէկոյ՝ երրորդութեան անձնըլման. խոստովանող՝ անձն յոյն սրտի և քաջ՝ պատուա՛կան. ընտրեալ բարի՝ հաւա՛տարիմ՝ որ նահատակ՝ զօրական. ո՛վ մեր մնաս՝ քաղցրաբարբառ՝ արագահաս՝ օգնական։

Ի

Ի խնդրողաց՝ միշտ զօրավիգ՝ հզ
զօրապէս՝ մերձակայ. դու նե-
ղելոց՝ իսկ ձեռնտու՝ և բարե-
խօս՝ յարակայ. ՚ի յա̃մ՝ վշտաց
բազմաց՝ քեզ աղերսեմք՝ զ°մեզ
փրկեա. ո՛վ տ̃ր մինաս՝ գերազան-
ցեալ՝ տ̃ն սիրելի ծառայ։
Նահատակ քաջ՝ արիական՝ զին-
ւոր զօրեղ՝ զօրացեալ. անուն
քո տ̃ր՝ յոյժ գերապանծ՝ փա-
ռօք փառաւո̃րեցեալ. զարմանա-
լի՝ հրաշիւք լցեալ՝ դու զմե-
ռեալս՝ յարուցել. ո՛վ տ̃ր մինաս՝
հզօր վանօղ՝ գունդըս դիւաց՝
զարհուրեալ։
Հեղարկու՝ զօրեղապէս՝ միշտ
ախոյեան՝ դու դիւաց. զկո-
րուսեալսն՝ իսկ գտանօղ՝ արա-
գահաս՝ լեալ վշտաց. միշտ հա-

սանիս՝ 'ի նեղութեան՝ զոր 'ի մարդ-
կան՛ցըն բազմաց. հաս եղկել-
ւոյս՝ կամ վշտացեալ՝ ահա զո-
չեմ՝ 'ի բարձանց.

Տէրդ մինաս՝ զինուոր արի՝ միշտ
քաջազօր՝ դու վըկայ. առ բանն
ած՝ գոլով միջնորդ՝ արի զոչեմ՝
աղաչեմ. ահա խնդրէ՝ անուա-
նակիցդ՝ առ 'ի լինել՝ հաւատչէյ.
փառաց լուսոյն՝ աներեկոյ՝ առ
քեզ զոչէ՝ միշտ մաղթեմ.

Սուրբ վըկայ քո՝ քաղցրաբար բկ
բառըրդ մինաս. արագահաս օգ-
նական յուսով ըզքեզ խնդրո-
ղաց.

Լ․Ր․Գ — ԳԻՒՏՆ ձա․ 40

Սէր անուն յա՛ Միածին. ծնունդ հօր ծոցոյ՝ հայրածին. անմահ փե՛սայդ՝ եկեղեցւոյ. բարեբանեալ ըզ.քեզ փրկիչ Քրի.
երգեմք ալէլուիայ։

Լոյս փառացըդ հօր՝ Ճառագայթ. որ կամա՛՝ յանձն առեր ըզ խաչն. վա՛ մեր մահու համբերե
ցեր. բարեբա՛՛։

Փրկութիւնդ արարածոց. որ Թաղեցար՝ 'ի սիրտ երկրի. կ՛քեցար
վիմով՝ գերեզմանի. բա՛՛։

Սենարար փրկիչ՝ կեցուցիչ. Քր յարութե՛դ լուծեր զ՛կապ մահու. մերոյս նախաստեղծին ա-

դա-

դամայ․ բարեբանեալ ըզ՛՛։
Ճանապարհ բարի՝ շառաւիղ․
շնորհատու փրկիչ բոլորից․ ո-
ղորմեա՝ արքայդ երկնաւոր․
բարեբանեալ ըզ՛՛։

Որ յաջմէ փառաց՝ ածու- դձ
թեանն՝ դողան զուար-
թունք երկնից․ ընդ նմա անդա-
դար՝ օրհնեցէք բարձր ա-
րարէք ընդ նմա՝ յաւիտեան։

Անհուն անհաս՝ անճառե լի.
է գերաբուն՝ անքննե լի.
ներգործական՝ միշտ գոյութի.
յորում նոյն է՝ և էու թի:

Նախադասութիւն ՚ի վրայ անճառելի Էութեան
Աղ. 41

ԱՆՊԱՐԱ գիր՝ անեղ անհաս՝ լոյս գերազանց՝ միութի. անճառ խորհրդով՝ միաս
գոլով՝ ունի զերիս՝ էակութի. ա Ծննդ
րար ըզմարդն՝ ըստ պատկերի՝ և 1. 26
առ իւրում՝ նմանութի. ՚ի չգոյէ՝ Կորն 11. 7:
Կողս 3. 10

էած 'ի գոյ՝ զհանուրց եղեալքս՝
էութիւն ։

Ամենազօր՝ բնաւ՛ից հաստիչ՝ ա-նեղական՝ գոյութ̃ի. ունի համայն՝ եղականաց՝ իշխանական՝ զօրութ̃ի. յորմէ սարսին՝ և զարհու-րին՝ հոյլք եղելոց՝ բնութ̃ի. և երկուցեալ՝ միշտ սասանին՝ գու-
մարք դիւ՛ացն՝ էութ̃ի ։

Ինքն է անշարժ՝ շարժէ զհա-նուրս՝ նըմա յաւ՛էտ՝ գովութ̃ի. ընդ ծագս և ծայրս՝ ծաւ՛ալե-ցեալ՝ ճառագայթէ՛ զզօրութ̃ի. երրեակութ̃ին՝ անբաժ գոլով՝ ո-րոյ սկիզբն՝ միութ̃ի. 'ի նմա այսպ̃ս՝ հաւ՛աստացեալքս՝ մատուցանեմք՝
զօրհնութիւն ։

Որ 'ի մ̃քրս՝ հանգուցեալ է՝ միշտ յաւ՛իտեան՝ մ̃ք գոլով. երեք սըր-

բեան՝ ձայնիւ գովեն՝ ո̅ր սերո-
բէքն՝ օրհնելով. և ք̅զ՝ զօրք երկ
նայնոց՝ երկրպագեն՝ գոչելով.
ո̅ր սրբութեց՝ ամենա̅բ՝ միշտ ան
դադար՝ ասելով:

Անժամանակ՝ անճառելի՝ անեզր
անփակ՝ զօրութի̅. անսկիզբն է՝ և
անվախճան՝ ամենաբա՛՝ իսկութի̅.
շնորհիւն իւրով՝ իսկ զարդա-
ցոյց՝ ըզմարդկայինս՝ բնութի̅.
անտես չաւներ՝ ըզմեղուցելքս՝
եդ 'ի վ̅ր՝ փրկութի̅:

Ամենադէտ՝ և մարդասէր՝ ինքըն
յինքեան՝ տէրութի̅. որ է պա-
ճառ՝ համրէց էից՝ մշտահա-
րուստ՝ զօրութի̅. որք օրհնելով՝
յա̅մ ժամ՝ մատուցանեն՝ գոհու-
թի̅. մեք ընդ նոսին՝ երդակցե-
լով տամք միշտ նմա՝ զօրհնութի̅

 Ան-

դձ Մ՛նժամանամ կդ ա՛ր՝ծ անըսկեմ զըն
և մ՛նձմ՛ռեմ լի. մ՛նստեմ ս սրբե-
մ՛ց. որ մեշտ ընդ հօր օրհ՝ն-
բան խ՛նիմ և ՚ի յանըմմ՛մ հիմ ց.
զդ մնատոմ՛ցեալ օրհ՝նմբ՛նիմ չ.ք
եղ՛մ՛ք. ո՛րդի՛ս աստ՛ւծո՛յ մ-
զո՛րըմեմ:

Մ. — Բերկեր՝ թ. : 42

Սէր առաւօտու քո.
ըզ սէր սիրոյդ՝ ցօղեա
յիս. առ քո բազում
գթութեղ:

Սէր անուն յո՛ փրկիչ. ըզգութ
սիրոյդ՝ ծագեա՛ յիս. առ քո
բազում գըթութեղ:

Ղադօղ խոկ յառաւօտէ. յիս
փայլեցո՛ զսէր սիրոյդ. առ քո

 բա

բազում գըթութեանդ ։

Արեգակն արդարութեան. լուսա-
ւորեա՛ լուսով քով. առ քո բա-
զում գըթութեանդ ։

Արփի փայլեալ ՚ի լուսոյ. ինձ ո-
ղորմեա՛ հանապազ. առ քո բա-
զում գըթութեանդ ։

Փեսայդ անմահ եկեղեցւոյ. ըն-
կա՛լ զհայցուածս խղճալւոյդ.
առ քո բազում գըթութեանդ ։

Արթուն բնութիւն յոյս և կեանք.
խնայեա՛ յես՝ գալստեանդ. առ
քո բազում գըթութեանդ ։

Օ՛րհնե՛մք ըզքե՛զ Աստուած՝ ընդ՛ ա՛ն- բձ
մա՛րմնո՛ցըն դասուց՝ ո՛ր ՚ի՛ բար-
ձո՛ւնս ես բնակեալ խնա՛յեա՛
՚ի՛ քո՛ յարարա՛ծս ։

ՀՕՐԻՆ բարձրելոյ՝ յաւէտ գովեալ. օթեւան ս՟բ Հոգւոյն՝ միշտ յարդարեցել. բնակարան միածնին՝ դու մաքրափայլեալ. տիրուհի Թագուհի երկնային՝ լե՛ր միջնորդ որդին. վս՟ ահեղ ատենին փրկելոյ՝ ի ան շէջ հրոյն։

Գերազանց կշռուն՝ ընուն երկրային. քերոբէ երկնաւոր՝ գար

մէ մարդկային. շնորհալոյս մար
գարիտ՝ բերմանց ծովային. տի՛՛:
Լուսէից յոգնաթիւ՝ մատուցք
բերկրութեց. ՚ի համայն ազգակ-
ցաց՝ արմատդ օրհնութեց. Ծա
ծանչեղ լուսափայլ՝ շողեալ խո-
րութեց. տիրուհի Թա՛:
Ինիւթոյ երկրաւոր՝ ցուցար
մարմնաւոր. երկնային կրօնիցն՝
եղեր հրաշաւոր. երանեալ որբու-
հի՝ միջնորդ զօրաւոր. տի՛՛:
Վերագոյն մաքրութբ՝ զգեցար
զերանին. մաքրասուն կուսութբ՝
եղեր մայր բանին. համաբուն
ծաց՝ յայտ ես տիրածին. տի-
րուհի Թագու՛:
Որ ունօղ հրճուանաց՝ անթիւ
խրախութեց. տէրունեան անսահ
ման՝ և անկէտն խոստմանց.

 բու-

բուրաստան տիրական՝ տունկ
անդաստանաց. տիրու"։
Սոտեմ լոյժ աղերսիւ՝ 'ի քեն
երանեալ. զի դու ես քաղցրա֊
լուր՝ և բարեբանեալ. գովելով
միշտ գոչեմ՝ լո՛ւր ինձ դու գո֊
վեալ. տիրուհի Թա՛"։
Նաւկին իսկ լուսոյ՝ փայլուն օթա
րան ը՚նդ անարատ սրբուէ՟ եղեր
բնակարան. երջանիկ բարեխօս՝
մայր անմահուե՟. տիրու"։

Նա ձայն երրորդ։ 44

ՈՅՍ ԵՂԱ

կան՝ անհասամեմատ՝
Յակոբ I. 18։ դու մայր անեղի. զիա
կածին լո՛յսըն հայրա
Ղուկ I. 27

 կան՝

կան՝ 'ի քում անձնէկի . կրելով Մատթ 2 . 11 :
զովեալ՝ ծընար ըղձեալ 'ի մէջ 'ի Ղուկ
յայրի . օրհնեալ ես դու՝ կոյս 'ի 1 . 42
կանայս՝ մայր երանեալ մարիամ,
մայր անապականն .

Պտուղ ճեմարանն՝ անեղ բանի՝
կոյս դերադրական . արժանա- Ղուկ 1 . 30
ցար՝ հոգւոյն շնորհաց՝ փառօք Եսայ
ավրական . զի ծնար 'ի քէն՝ ան 7 . 14
պարագիծ՝ լոյսըն էական . օրհ
նեալ ես դու՝ կոյս 'ի կա՛ :

Հարսն անարատ՝ մաքրասընունդ՝
յոյժ անապական . ականակապ՝
ոսկիածոյլ՝ տիպ սրբեդական .
անմայր ծընունդն՝ դու իսկ ծը Մատթ
նար՝ անհայր սեռական . օրհ- 1 . 25 :
նեալ ես դու՝ կոյս 'ի կա՛ :

Աէ սրբուհեցն՝ ամենայնաբ՝ ծընօղ
միածնի . ստեղծեալ սեռէ՝ գե- Ղուկ
րա- 1 . 36

րագունէ՝ ընտրեալ տիրուհի. քեզ միշտ գոչէ՝ վերահայցեալ՝ խղճաւկս եղկելի. օրհնեալ ես դու՝ կոյս ՚ի կա՛՛:

դձ Նարասատ կոյս ա͞ծածին մարիամ որբուհի և մայր ք͞րի. յար գանդէ տարար զանտանելին յամենեցունց. օրհնութ͞ ըզքեզ ա͞ծածին մեծացուցանեմք:

Ս.— [illegible] 45

ԵՐԱՄԱ

յայտ 12. 1: քուր՛ հարսն զգեցեալ. լոյս ա-րե—

րեւոյն՝ ըզ քեզ արկեալ. լուսին
ոտիւքդ՝ ըստորներացեալ. եւ աս
տեղօք՝ պսակեցեալ. սբ ածա-
ծին։

Ոստեալ գովեմք՝ զքեզ տէրա-
ծին. խորհրդաւոր՝ խորան բա-
նին. հօր բարձրելոյ՝ սափոր ոս-
կին. եւ տապանակ՝ սբ կտակին
սբ ածածին։

Ի բարձրութիւս՝ բարեբանիս. քաղ
ցըր երգով՝ երգաբանիս. ՚ի սրո
բէից՝ վեհաբանիս. եւ քրոբէից՝
օրհնաբանիս. սբ ածածին։

Գրաւական՝ կենաց մարդկան.
շնորհաց հոգւոյն՝ ընդունարան.
անտեսանողաց՝ հանդիսարան. յու
սադրողաց՝ դու բնակարան.
սբ ածածին։

Որ միածնին՝ եւ հօր բանին. բար

 ծող

Ձ̃ն Յ. 27. Ծող եղեր՝ նոյն անմահին. 'ի հա
մայնից՝ զանտանելին. կրեցեր
'ի քումդ՝ որովայնին. մ̃ր ա̃ծ՛՛:
Ոտեմ 'ի քէն՝ մայր միածնի.
գըթա յիս դու՝ ծընող փրկչի.
կենդանատար՝ըն մ̃ր հոգի. 'ի
քեզ հանդերձ՝ կոյս տիրուհի.
մ̃ր ա̃ծածին:

Լ̃ին լուսոյ՝ ճառագայթի. դու
մայր եղեր՝ կոյս թագուհի. միշտ
յուսալով՝ ո̃վ սրբուհի. յանէտ
գոչէ՝ այս եղկելի. մ̃ր ա̃ծա՛՛:

Գ կ Կենդանի տապանակ կտակարա
նաց նորոյ ո՛ւ խտի ս. որով է՛ ւ̃ր
յերկիր անէ՛տեաց հորդեալ.
հո՛գով 'ի՛ քե՛զ տրպա՛նորեալ բա
նին. վ̃ոյ ամենքեան ըզքեզ
միշտ մեծացուցանեմք:

Նոյն — Հինգերորդ էջ։

46

ՆՈՐ Ե-րուսաղէմ՝ քա-ղաք պանծալի.
միջոց ցնծութեան՝ բնակարան տե-
ղի. դու որ ի վեր սիոն՝ յաւէտ
ցնծալի. զքեզ ակն ո՛չ ետես՝
անտես բաղձալի. ցանկամ տե-
սութեդ՝ յոյժ փափաքելի։
Խորան վեր փառաց՝ լոյս արփիա-
կան. ո՛չ գոյ յարատն՝ ինչ ներու-
մական. լի՛ ես ցնծութ՝ սխրա-
լի կայան. զքեզ ակն ո՛չ ետես
անտես բաղձա՛՛։

Եսայ 64. 4 Կորն 2. 9։

փայլուն օթարան՝ մ̃ք երանե_
լեաց․ անանց բերկրութ̃ի՝ դու
փախագելեաց․ ընդունօղ ունո_
ղաց՝ զզգեստ հարսանեաց․ ըզ
քեզ ակն ո՛չ ետես՝ ան''։

Ո՛վ մ̃ք հարսանիք՝ ընդարձակե_
ցեալ․ փառաց օթեւան՝ քաղա
կոյս փայլեալ․ ըղձալեցուցիչ՝
աննման գոլեալ․ զքեզ ա''։

Ի քեզ բնակեալք՝ ո՛չ կարօտա_
նան․ լուսոյ ծորագի՝ եւ պայծա
ռուէ․ եւ ո՛չ փայլեցմանն՝ իսկ ա_
րեգական․ զքեզ ա''։

Զ քեզ իսկ ո՛չ լուա՛ւ ազինս
մարդկային․ ունկամբ իմանալ՝
եսայ զփառս քոյային․ եւ՛ի սիրտ նոցուն՝
64. 4 ո՛չ անկեալ փայլին․ զքեզ ա''։

Մ՛իշտ ես բերկրալի՝ աննման
բարի․ յաւէտ փառաւոր՝ անտե

 սա_

սանելի. որա՛ զիս արժան՝ տե-
սոյդ բաղձալի. զքեզ ա՛՛։
Պու լոյս ընակարան՝ որբուհեց
տեղի. փառօք զարդարեալ՝ խո-
րան սքրալի. անձկայ փափա-
գի՝ հոգի իմ այրի. զ՛՛։
Ո՛հ աղաղակեմ՝ քեզ աղերսա-
լի. յուսալով տեսոյդ՝ մի՛ յոյս
բարելի. թէ լինիցիմ արժան՝
դեղւոյդ ըղձալի. զ՛՛։
Խորան դեղապանծ՝ անմատանելի,
հանուրքն քեզ բաղձան՝ յաւէտ
յուսալի. զ՞միս ՚ի բազմացն ես՝
որա՛ արժանի. զ՛՛։
Ո՛վ աղօտ մայր մեր՝ սիօն ցըն- Գաղտ
ծալի. ՚ի համայն ազգակցաց՝ 4. 26
միշտ դու ցանկալի. աղեկիզել
դոչեմ՝ ընկա՛լ մի՛ բալի. զքեզ
ակն ո՛չ եռես՝ ան՛՛։

Մ՛որդ աղաչեմք ըղձեղ քո՛ ո՛ր-
դի մաստուծոյ. հանգո՛ զմեր
նո՛ ննջեցեալսն ի՛վերին՛ նոր երու-
սաղէմ. զի մի՛ դարձցի տրտմե՛նկ
ամամչեցեալ ՚ի յաւո՛ւր մեծ
մ՛ատեանի՛ն։

[illegible]

47

համայնից՝ գերախնայ-
լեալ՝ երգաբանիս՝ յա-
ւիտեան. դու բնաւից՝
էակաց՝ կոչող ՚ի յայն՝ յարու-
թե. առ ՚ի նոյուն՝ եւս դու խըմ-
բից՝ արժան բարի՝ գովութե. տե՛ր
բոլորից՝ աղաղակեմ՝ ողորմեա՛
ինձ՝ յարաժամ. միշտ աղեր-
սեալ՝ վերահայցեմ՝ գըթա՛ տե՛ր
իմ՝ ՚ի նոյն ժամ։

Փառօք փայլեն՝ քառաթև խաչն՝
փառաւորեալ՝ յատենի. եօթ_
նապատիկ՝ քան զարեգակն՝ պայ
ծառանայ՝ 'ի յերկրի. զարդ ըզ
գենուն՝ յոյժ ցնծուք՝ փառա_
բանութեան խորհրդի. ծածկեալ լու
սոյն՝ յանստուերն՝ պահեա 'ի
նոյն՝ զօրութե. որ բոլոր'':

Քառակուսի՝ որ խաչ փառաց՝
մեզ հովանի՝ պատուական. քեզ
յուսալով՝ երկրպագեմք՝ ժողով
բարեկրս համայն. և դրոշմեալ
փառաւորեմք՝ ով կենսատու՝ որ
նըշան. լե՛ր մեզ պարիսպ՝ յօրն
ահագին՝ միշտ դու յաւէտ՝ ա_
խոյեան. որ բոլոր'':

Յորժամ փայլես՝ ըզճառագայթ՝
լուսոյ նըշան՝ որ խաչի. մի գա
ւեցցես՝ զհոյլք ծառայիցդ՝ ներ

Ժողովոյն՝ ահեկի. զօրհանա-
պազ՝ միշտ աղերսեմք՝ առա յա-
ջորդ՝ արժանի. որ եմք որդի՝
քոյին սիրոյ՝ ահա յաւէտ խղճա-
լի. տր ողո՛:

Ապ ահա՛ սարսափելի՝ և սոսկա-
լի՝ տեսանի. առ ատտ ամպոյս՝
խաւ՝արամած՝ անհպելի՝ ատե-
նի. թէ որ գայցէ՝ ահագնա-
տես՝ սարսուելի՝ երևի. ՚ի նոյն
ցասման՝ բարկութեան՝ ազատեա՛
զիս՝ անվախճան. տր ողո՛:

դՃ Խաչըն փայլի՛ յարևելից եօթըն
պատիկ պայծառ. քան զարե-
գակն. պայծառանան ա՛րդար
քըն. և մեղաւորքըն ծածկին
յանդըստանէր լոյսոյն. և ՚ծա՛:

48

գահաղանն՝ որ խընայէ. առակ 13. 24.
ահանա խուր՝ զորդին
առէ. զի զոր սիրէ՝
խնամով փարով. տալով զպատ_ եկէ. 30. 1.
ճէր՝ միշտ խրատէ. ո՛հ 'ի վախճա_
նին՝ թէ խընդասցէ. ասէ արամ՝
այսպէս ասէ։

Որ յաճախէ՝ զսէրն ունելով. Ա 30. 1.
սիրէ ըզնա՝ հարկանելով. թէ
հարկանէ՝ գահաղանաւ՝ ոչ մե_ առակ 23. 13.
ռանի՝ խրատելով. ո՛հ 'ի՛։
Մ՛ի խընայեր՝ խրատել զտղայ. Ա 23. 13.
բաւ հոգելից՝ բանից ահա. թէ 23. 14.
անդրանկան՝ աճնես ըզգան. 'ի մահ_ 19. 18.
ճանէ՝ փրկես ըզնա. ո՛հ 'ի վախ_
ճանին՝ թէ խընդասցէ. ասէ ա_
րամ՝ այսպէս ասէ։

Եկլէ. 30. 2 Որ զորդի իւր՝ ուսուցանէ. գո-
վի նովաւ՝ և լուր առնէ. ներ
ընտանեաց՝ բարեկամաց. յա-
ճէտ զինքըն՝ փառաւորէ. ո՜հ
'ի վախճանիդ՝ թէ խըն'':

30. 4: Հայր իւր մեռաւ՝ իբր ոչ մե-
ռաւ. զի նման ինքեան՝ զկըննի
թողաւ. թէ լինիցի՝ սոյն օրի-
30. 6 նակ. հատուցանող՝ զշնորհս ե-
ղաւ. ո՜հ 'ի վախ'':

Որ գու սիրես՝ զնա յարաժամ-
կայ՝ քեզ խըրատ՝ զայս ժամ
'ի ժամ. թէ խընայես՝ ցուպըն
սաստենիկ. գլուխդ հարկանես՝
յա՜մ ժամ. ո՜հ 'ի վախ'':

Եկլէ. 30. 11 Մի՛ տար նըմա՝ զիշխանութի՛. 'ի
մանկութեն՝ և զօրութի՛. և մի՛ ան-
տես՝ արա նորին. ըզխորհեցէլ՝
իսկ չարութի՛. ո՜հ 'ի վախճա'':

Ի՛ զպարանոց՝ նորին թեքեամ. Ա. 7.
Մինչ մատուցէ՝ ըղձամ զբաղեամ. 25.
Մի՛ կարծրասցի՝ ՚ի հաւանել. և 30.
Վիշտ անձին՝ մի՛ լիցի նա. ո՜հ 12:
՚ի վախճանիդ՝ թէ խըն՛՛:

Ա՛ւ զորդի քո՝ միշտ դիեցո՛. որ Եկլէ.
դանալից՝ զքեզ արասցէ. խաղամ 30. 9
նովաւ՝ միշտ խնդալով. մինչև
՚ի մահդ՝ տրտմեցուսցէ. ո՜հ ՚ի
վախճանիդ՝ թէ խըն՛՛:

Վա՜յ թէ որդին՝ ընդ հօր խըն, Եկլէ
դայ. վա՜յ միշտ առ հայրն՝ որ 30.
երես տայ. պատժապարտի՝ սա՛ 10: Եկլէ
յաւիտեան. որ նորին խնծիցն 30. 1:
հաւատայ. ո՜հ ՚ի վախճա՛՛:

Մովսէս նախկին մարգարէից.
Նախապատմօղ՝ գոլնա́ է ից.
Նախ սակս լուսոյն՝ եղականի.
Հանրից գոյիցն՝ որ ըղձէր նի։

Զ ԸՔՆՍ~ Ծննդ
զախայլ լոյսն և 1. 3:
զանկան · այյծառ Եբրա
փառաց՝ արեգա- 11. 3:
կան · դու գերալոյս՝ անեղական ·
զ՚նա՛ արարեր՝ բանիւ միայն ·
զտեսիլ գոյից՝ փայլուն գունոց
հաստատեցեր՝ մինչ յաւիտեան:
Ի զճառագայթ՝ երկնից փառօք ·
փառաց պարծանք՝ պարք աստե
ղօք ·

Ձ. 5 ղօք· Լոյս անմատոյց՝ անճառ
զօրօք· գոյացուցեր՝ քում հրա-
մանօք· զտեսիլ գո՛՛:

ՁԴԳՅ Լոյս առաջին՝ անեղական·
Ձ. 5: յառաջնաւուր՝ զլոյսն եղական·
դու ստեղծեր՝ յոյժ աննման·
խորհուրդ մեծի՝ մբ յարութե·
զտեսիլ գոյից՝ փայ՛՛:

Պաճանչագեղ՝ լոյս փայլեցեալ
ամենարձակ՝ ճառագայթեալ·
որ դու անեղ՝ լոյս իմացեալ·
լոյս 'ի լուսոյ՝ լուսաւորեալ· ըզ
տեսիլ գոյից՝ փայ՛՛:

Դու գերալոյս՝ միշտ լուսեղէն·
գերահրաշ՝ անձեղէն· լուսաւո-
րեալ զիս զհողեղէն· անճառ
լուսովդ՝ որ քն եղեն· զտե-
սիլ գոյից՝ փայլուն դունոց· հաս-
տատեցեր՝ մինչ յաւիտեան:

50

Ի լուսոյ՝ փայլեալ. դու
լոյս անճառանեալ. ան-
ճառ լուսոյ լոյս լոյս՝
ծագեցար յերկնից. գերապայ-
ծառ լուսով քոյին. լուսաւո-
րեա՛ տէր իմ տէր, աղաղակեմ
քեզ:

Գերագոյն՝ բարի. դու տէր համ-
մայնի. լոյս 'ի լուսոյ լոյս լոյս՝
ծագեցար յերկ'':

Բանից համայնից. տէրդ բոլորից.
լոյս 'ի հօրէ լոյս լոյս՝ ծա'':

Ի քէն ընկալան. առելոյ՝ զայս
բան. լոյս առաքեալն լոյս լոյս՝
ծագեցար յերկ'':

Գլխանի՝ ոչ այլ. որք են այլ՝ և
այլ. դու յաւաժամ լոյս լ'':

Որ և աղերսեմ. յորժ աղաղա
կեմ. վերագոչեմ լոյս լոյս՝ ծա՛ :
Պաղատական՝ գոչմամբ. մաղթեմ
հառաչմամբ. յաւէտ ձայնեմ
լոյս լոյս՝ ծագե՛ :
Անուն աստուածական. լոյս գերադրա
կան. ՚ի հօրէ ծնեալ լոյս լոյս՝
ծագեցար յերկ՛ :

Ա.— [illegible] : 51

ծննդ. 2. 15: Տուն ցընծութե՝ համայն
մրց. և բնակարան՝ մաք
րեալ հոգւոց. ցանկամ
հաղորդ՝ դու փառաց
քոց. ո՛վ փառահեղ՝ դու ան
վախճան. ազգ և ազինք՝ միշտ
քեզ բաղձան.
Սրկինք երկնից՝ արքայուԹն.

 աԹոռ

աթոռ փառաց՝ արդարուէ․ այլ
ծառ փայլուն՝ յոյժ աննման․ ո՜վ
փառահեղ՝ դու անվախճան․ ազգ
և ազինք՝ միշտ քեզ բաղձան։
Ընծանց բերկրուէ օթարան․ ամծա
տունեկ՝ որք դարաստան․ փառաց ծննդ
տեղի՝ իսկ բուրաստան․ ո՜վ փա 2․8։
ռահեղ՝ դու անվախճան․ ազգ և 9։
և ազինք՝ միշտ քեզ բաղձան։
Մենալոյս՝րդ տեսութի․ մինչ
բաղձանաց՝ դու փափկութի․ զը
նարծացու՝ցինչ բերկրութի․ ո՜վ
փառահեղ՝ դու անվախճան․ ազգ
և ազինք՝ միշտ քեզ բաղձան։
Զորեք կուսի՝ որց խորան․ առ
քեզ ընակին՝ որք ամ․ մշտալի
լոյս՝ դու յաւիտեան․ ո՜վ փա-
ռահեղ՝ դու անվախճան․ ազգ
և ազինք՝ միշտ քեզ բաղձան։

 Զի

1 Կոր՟ 2. 9. Զի զքեզ մարդոյ՝ ակն ոչ ետե-
սաւ . ի սիրտ նոցին՝ իսկ ոչ ան-
կաւ . և ոչ ունկամբ՝ երբէք լը-
ուաւ . ո՜վ փառաւ'':

Ով տեսուչ՝ երանական . անծու-
թէ՛րն հուն . գումարք բարեաց՝ըն
կատարման . ո՜վ փառաւ'':

Սաղ՟ 86. 3 Զքեզ ոչ ի՛իք՝ կարեն չափել .
ոչ երկրաչափք՝ չափաբերել . և
ոչ քերթողք՝ հասու լինիլ . ո՜վ
փառահեղդ դու ան'':

Ոչ տրամաբանք՝ տրամաբանել .
ճառաբանք՝ արտայայտել . ինչ
ոչ բանիւք՝ վերաբերել . ո՜վ
փառահեղդ դու անն'':

Ընձառ լուսով՝ ճառագայթել .
և մշտադոյ՝ լուսով լցեալ . միշտ
ցանկալի՝ խորան կազմեալ . ո՜վ
փառահեղդ դու ան'':

 Զքեզ

Օ՛քեզ պատրաստեաց՝ որ սիրե-
լեաց. յնկերակցիլ՝ ընդ հրեշ-
տակաց. զ՛մեզ առ 'ի քեզդ՝ փա-
փագելեաց. ո՛վ փառաւ՛։

Նոյն յունարէն։

Ա՛քսիօն էսդին՝ օս ալիթօս, մա-
գարի՛ զինսէ դին՝ Թէօդօ՛գօն,
դին՝ այիմագա՛րիսդօն դէ՝ բա-
նամօ՛միդօն, դէ՝ միդէրադու
Թէու իմօն։
Դին՝ դիմիօդէ՛րան դօն խէրու-
վիմ՝, դէ՝ էնտօքսօդէ՛րան ա՛սին-
գրի՛դօս դօն սէրաֆիմ՝, դին՝
ատիաֆթօ՛րօս Թէօն՝ լօ՛գօն դէ-
գուսան. դին՝ օ՛նդօս
Թէօդօ՛գօն սէ՝ մէ-
գալի՛նօմէն։

Ցուցակ իւրաքանչիւր համարի
երգն թէ որպ երգի ։

Մարիամու՝ մագդաղենի 1 ։
Լուսաւորիչ՝ Թագին այրձ'' 2 ։
Խաչեալս գունով է սաա'' 3 ։
Խաչեալս գունով՝ է սաա'' 4 ։
Երկինք երկնից՝ իմացա'' 5 ։
Սարսափի ահձն իմ լալի 6 ։
Խընկին ծառին նըման ես 7 ։
Իսկուհի ա՛ծածին՝ կոյս 9 ։
Էջմիածին ծնօղ մայր մեր 10 ։
Որ այսօր եկեալ՝ 'ի կու'' 11 ։
Գունով երանգ պճնեալ 13 ։
Հովիւ երկնային՝ ա՛ծդ իմ 14 ։
Տիրամայրըն հանդէպ 15 ։
Գառն ա՛յ 'ի սպանդ վա'' 16 ։
Յարմար ձեւով պատուա'' 17 ։
Այսօր գաբրիէլ հրեշտա'' 21 ։
Անխնեալ իւղաբեր կա'' 22 ։
Այսօր նոր արև հարեալ 23 ։

Մ'չարդըլըզաց վէմն երկ'' 24 ։
Նըրեսուն ամեայ՝ 'իյոր'' 26 ։
Յարմար ձեւով՝ պատուէա'' 29 ։
Ա'ֆածէն կոյս մարիամ․ սր'' 32 ։
Պարտաւորեցայ՝ պար'' 50 ։
Հէրտէմ քի նազիկէ օլ մէ'' 8 ։
Ս խսալ մէմուլիքեն սեն'' 12 ։
Գոզըլ հասան փաշատր'' 18 ։
Հէյ կիւզէլլէր՝ շէյհիշա'' 19 ։
Հէմ միսիրի տամի զիւլ'' 20 ։
Պիր մելէք սիմա փէրի'' 25 ։
Սէն կիտելի պէն աղլէ'' 27 ։
Սֆահան գունով է ա'' 28 ։
Նազար իթտիմ պարզը 30 ։
Շ ահանիւր շէվք 'իտեր 31 ։
Լ վլէրինին՝ էօնիւյ մէր'' 33 ։
Նէտէնտիր չէշմի ֆէթ'' 34 ։
Օւ կիւզէլ կէօզլէրի'' 35 ։
Ա'թէշի աշգընա եան'' 36 ։
Նամազընտայ՝ կիւլը սապ'' 37 ։

Սանայ հէյմէն կիւճիլէ 38։
Բահլէվէնտոխմ դանալըմ 39։
Գոալմաար հիչ աշգնլա 40։
Եա՛ իլահի՛ սէն օգիզի ին'' 41։
Տէրտի հիճրանէ թաալի'' 42։
Սէրայըն ալթընտան կէ'' 43։
Էօմրիւմիւն վարի է'' 44։
Եա՝ խալքանին ծնունդ ա''։
Իլք ադշամտան՝ էֆէն'' 45։
Բիր տիլրուպայէ իւֆ'' 46։
Կէօզլէրիմտէն եաշ եէ'' 47։
Տիմաղի ճանէ պույլի բեա'' 48։
Եա՛ ամէր քաղաք եղև անձն։
Օւ չէվքի աշգ պէնտէն 49։
Պարտամ՝ օրեցայ՝ պուր'' 50։
Տիլմէտա օլուր հօշ եա'' 51։
Լ՚ատ վ՟ այնր եդաք զցանկն, թէ
առեալ զտեղի, դուն ինչ զերա-
ժըշտական թէուին կիրառեցէլ,
հըմետ տն. և յետ նորին կարգն
երգոց՝ ընթանալոց եմք։

Աշխատութիւն ինչ երաժշտական:

Գիտելի՛ է նախ՝ զի ձայն իր, որ՝ յԱծի աստ գտանի, կարէ գոլ ենթակայ արտադրուե. քանզի՝ ոչ ի՛նչ է, որ՝ ո՛չ լինիլ ո՛չ իցէ ընդ արտադրական եղանակի. որպէս ձայն գիտութիւն, օժանդակութիւն զգայարանացն՝ սկզբնաւորի յիմացողութենէն. զի ոչ ի՛նչ է յիմացողութեան, որ չիցէ առաջ նախ լեալ յըզգայութեան. ըստ իմանալոյն՝ միտք. ըստ կամելոյն՝ կամք. զի որպէս իրք ընդ հանուրք ուսանիլ բնաւորեցաւ, լինի տրամախոհութեամբ. եթէ մարդ ոք, որ արհեստ ինչ ուսանիլ կամի, ո՛չ այլով ի՛բր կարողանայ գիտել՝ բայց եթէ ուսմամբ և տրամախոհութեամբ: Աստի որ կամի

գո՛ւ Երաժիշտ լրապէս, պատշա-
ճէ նմա իմանալ՝ կամ գիտել
զբնաւորութիւնս և զզօրութիւնս ար-
հեստիս, այսինքն զթիւս. զհանգա-
մանս. զչափս. և զքանակս. ըզ-
բաժանմունս. զվերինս. զներ-
քինս. զէլ և էջութիւնս. և զինչու-
թենական զօրութիւնս խազերին ձայ-
նից. զի կարիցէ զողջօք բուռն
հարելով ներբորամադրել առ 'ի
լոյսն բնական, գործիական
թէութեցն արտաշնչման: Երկ-
րորդ՝ զի կրկնակի կարեմք ա-
պացուցել զիրէ իմաքէ. նախ՝
սեռօրէն՝ կամ հասարակաբար.
Երկրորդ՝ յատկապէս՝ կամ մաս-
նաւորաբար: Սեռօրէն ապացու-
ցանեմք զիրէ իմաքէ, յորժամ
նկատեմք զնա ընդհանրապէս.

մր-

որգոն մինչ ճառաւեմք զարհեստն,
կամ ըստ այնմ զի է ուղիղ բան
կերպաւորեալ. և կամ ըստ միլխա-
խայից, է ունակութ ուղղեորիչ
մտաց զգալեօք. Յատկապէս ճա-
ռեմք զենթակայն իմքն, մինչ
խօսիմք զարհեստն, ըստ այնմ
զի է այս արհեստ. և կամ ըստ
այնմ զի է արհեստն երաժշտա-
կան. որ ասի յունարէն՝ մուսիկէ-
տէխնէ: Արդ՝ որպէս ասէր է
քնարահարաց և երգեցողացն
երաժշտականուեց, նախանուա-
գումն զայն սկզբնախաղ ասա-
ցեալ հանդուրակին՝ և համաձայնե-
ցուն աղեացն քնարին՝ կամ այ-
լոց գործեաց երաժշտականացն,
զորս նախ քան զերգելն՝ փորձա-
ռոցել, և ապա սկսել լինելեաց

 ախոր

ախորժելի ձայն արկանել. սա-
կայն առնանի զայն՝ ուեռօրէն,
սակս սկզբան իրացն համայնից
երաժշտականաց, համեղ և մեղ-
մաբար ակնեցելոց. վ՟ այնր իսկ
կարճառօտակի և եթ առեալ
մեր, յարեսցուք ըստ ներհեղա-
կան ներշնչմանն շնորհի հոգ-
ւոյն անեղծի, զելևէջութ՟ցն՝
զվերբելեակացն և զստորիջելոց
խաղից ձայնից, զբաղդատու-
թ՟ցն տրամաղոյգ և զուգահա-
ճասարութ՟ց նոցին և զքաղցրա-
նուագ հնչմանցն ասութ՟ց, որ
ասէ ցուցանողէն դելօսէ՛ս. որք առ 'ի
մեզ մնացեալք են 'ի հին խաղա-
սաց անուանի և հռչակաւոր հե-
ղինակացն երաժշտաց: Զի այս
երաժշտականն արհեստ՝ գովե-

լի՛

լի՛ է ներ արհեստից. Նախ՝ մտ̃ծա
շունչ գիրն երևոյէ Ծննդ 4. 11:
Թէ՝ էր Յօբաղ անուամբ ոմն,
որ եցոյց զերգս և զքնարս:
Երկրորդ՝ 1 Մնաց 4. 54: ասէ՝ 'ի
նմին ժամանակի նորոգեցաւ
յերգս օրհնութե̃ 'ի փող և 'ի քնար
և 'ի սրինգ և օրհնէին զՏր̃ յեր-
կինս և յաջողեացն̃ց: Երրորդ՝
Յօբայ 21. 12: Թէ առեալ սաղ
մոսարան և քնար և ուրախ լինէ
ին ձայնիւ երգոց: Չորրորդ՝
1 Թագ 16. 23: առնոյր դաւիթ
զքնարն՝ և նուագէր ձեռամբ իւ-
րով: Հինգերորդ՝ 2 Թագ 6. 5:
դաւիթ և որդիքն իՀլի խաղային
առաջի Տն̃, տաւղօք և նուագա
րանօք՝ զօրութ̃ք և երգօք. և քնա
րիւք. և սրնգօք. և Թմբկօք.

 և

և ծնծղայիւք և փողովք ։ Վե-
ցերորդ՝ 1 Մնաց 15 . 16 ։ և ասէ
Դաւիթ ցիշխանս ղեւտացւոցն .
կացուցէք զեղբարսն ձեր . որք
երգէին զսաղմոսն նուագարանօք
երգոցն . քնարօք . և սրնգօք . և
ծընծղայիւք . ամբառնալ զձայն
սըն 'ի բարձունս , ուրախութե
ձայնիւ ։ և 19 համարն ասէ՝ և
սաղմոսանուագքն , տաւղօք պը
ղնձեօք լսելի առնէին զձայնն ։
27 . համարն ևս , և Դաւիթ զգե
ցեալ էր պատմուճան բեհեզե-
ղէն . և ամ ղեւտացիքն բարձին
զտապանակ ուխտին տն . և սաղ
մոսանուագքն , նուագէին ձայ
նիւ յոբելեանն ։ (որ է ձայնքն
փողոց . և նուագարանաց . և եր
գոց . զոր 'ի հնումն , երբայեցիքն

հրնչէին (ասէ) հանդիսադէս իբ-
րև զբարբառ փողոյ և երգոյ,
յորելեան տարոյն, այն է ամ
Թուոց գլու 15. 28: և 27. 17)
և փողով. և ծնծղայիւք. նուա-
գելով. քնարօք և տաւղօք: անդ
ևս, 16. 5: Թէ՝ նուագարանօք
տաւղաց՝ և քնարաց. և ծրնծ-
ղայիւք նուագէին: և 42 հա-
մարն ևս, փողօք և ծնծղայիւք.
նուագել քնարօք երգոցն այ և՛
Խօթներորդ՝ 2 մնաց 5. 12: Մինչ
'ի 13 համարն, թէ գևտացիքն
սաղմոսանուագք. տաւղօք. և
քնարօք և սրնգօք. կային յա-
րևելից կողմանէ սեղանոյն. և
ընդ նոս քահանայք ճ և ի՛ հար-
կանէին փողս. և եղև ձայն 'ի
հարկանել զփողսն. և յերգել

սաղմոսսն. և ամբառնալ զձայն
սրն միաբան ասելով՝ օրհնեցէք
զՏր. և բարձրացուցին զձայնսն
փողովք և ծնծղայիւք. և գոր
ծեօք երգոյն և՛: Ապ ասէ մեկ
նիչն սրբանուագ երգոյն, թէ
յետ մովսէսի դաւիթ յարեաւ
մարգարէ. քանզի՝ թէպէտ ե-
ղև սամուէլ և այլք յաւուրս
դատաւորացն. սակայն դրուն
շնորհն ոչ ետ նց հոգին այ: Իսկ
մարգարէ, որ գիրս գրեաց ձե-
ռընտուութ հոգւոյն, մովսէս
էր. և յետ նր՝ դաւիթ: Արդ՝
քանզի մովսէս հրամանաւն այ
շինեաց զխորանն և աւանդեաց
զօրէնսն և կարգեաց զդասս քա-
հանայիցն. և ուսոյց նց, թէ ա-
խորժելի է և սիրելի այ, պաշ
տելն

տելն զնա՝ և փառաբանելն։ Նա՛
յորժամ յանընտել և 'ի հեթանո-
սական մտացն յոյն, սկսան վար-
ժիլ և զոհս մատուցանել այ և
պաշտօն 'ի խորանն առաջի տա-
պանակին, կարօտացան և երգս-
ունել օրհնութեց՝ անուանն այ։
զի և հեթանոսացն՝ որոց 'ի մէջ
հարկ էած զպարիսպ օրինացն՝ և
զզոհն 'ի սովորութեցն նց ընկալաւ.
այս էր աւանդութիւն ասէ երգօք
և եղանակօք զպաշտօնն պայծա-
ռազարդել։ Ս՟ա այնորիկ յետ
մովսէսի որ զօրէն և զսահման
պաշտելւոյն զածուսոյց· յա-
րոյց ած զդաւիթ, որ զերգս
և զաղօթս ընդ պաշտօն զոհիցն
խառնեաց· ըստ որում ասէ, մա-
տուցէք տն որդիք այ մատուցէք
տն

տն զործելս խօսյոց. զի այնպէս
վայելչագոյն պաշտօն փառացն
Այ ՚ի խորանն երգովքս. զորս
դասք դասք պաշտօնէիցն նուա-
գէին. քանզի՝ քաղցր և ախորժ
է մարդկան ձայնն երաժշտութե,
և ՚ի համանուագ վաղվաղակի նը
ճաձից զքնութիս ուրախութե կամ
տրտմութե. ըստ որում և զազդու
մըն առնէ զձայնին. զի զաշխա
տութ զտեալ ճանապարհին ամե-
նեցուն, ուսուցանէ հնարելոց եր
գոցն և երգարանացն քաղցրու
թբ՝ և անցցէ զկամս մարդկան
անխռովլ և աներկիւղ յնտանու
թի Այ. և ոչ այնպէս որ այժմ
իսկ գոն և հետևեն բազումք
(ոչ բանիցն է կարգ ասել) ա-
հա օտար ազգացն երաժշտու

Թեց՝ կարի հետամուտ լինելով,
որք իբր ՚ի վ~ երկոտասանից կեն-
դանակերպիցն երից քառից ա-
նուն ձայնի եղեալ սորասեն
ըստ կարգի [illegible] ն՛՛
Լ՞ւ եօթանցն մոլորակաց վ~ երր-
երկեակ և մի անուն համանադ-
րելով (որոց ասի [illegible]
է [illegible]) ասեն ըստ կարգադրու-
թեն [illegible] ն՛՛: Լ՚ւ
և ՚ի վ~ չորից տարերացն, չո-
րից միոյ անուն անուանադրելով
(որոց ասի չուհար շէօպէ) ասէն
[illegible] ն՛՛: Նաև՝ զքը
սանևչորս ժամն, յերկուս տրա-
մատելով, չորից տասանց և ու-
թից միոյ ձայնի, ք~ մագամի ա-
նուն և ս յարմարեցեալ ըստ ե-
ղանակաց իմիք (որոց ասի Թէր

քիպ) այսպէս. փէՆճա–նէ–ահ. ուշէ–
րահ. Նէնէրէշ. ա'': Նա՛ զայսոսիկ քս
այսու կերպիւ եդեալ տուսայտ
լաբանեն բնաստեղծական կեղծ
մամբ, թէ պղատոն, որ է Էֆլա–
տուն, որ զձև քնարին, ծ՟ թամ
պուրին հնարեաց վեշտասան լա
րիւ աղէպնդեալն իրօք. ծ՟, փէր
տէով. զայս վերոյ ասացեալ
ձայնքն արհեստիւ իմն թուե–
լով ասեն, թէ եօթանասներրոր
դի և մի երրորդի ձայնքս, յո–
րում նուագարանի զեօթանա–
սուն եղանակ ձայնից հաստա–
տութին եցոյց՝ և երգով նուա–
գեաց. Նաև՝ ունին սոքա կերպ
կերպ եղանակ ձայնիցն ասաց–
ուածոց. յորոց ոմանք 'ի վը՟
ինն պարունակացն երկնից զին–

ներրորդ անուանս եղեալ՝ և առ
երկուս բաժանելով զնոյն, ա-
սեն շարղէ ռոգէն՝ և շարղէ հոքէփ։
որպս առաջնոյն ասեն՝ ըստ յար
մարութեան խուրոց տէ՛նէ տէ՛նա տէնէ՛նէ
ն՛՛. և երկրորդին՝ (տէնէնէ՛նա՝ տէնէնէ՛նա
տէնա ն՛՛։ և ոմանք 'ի վ̅ր քսան և
չորից ժամուց, քսաներրորդ և
չորրորդ միայն անուն եղելով
ասեն (որ է ուսուլ) ըստ կարգին
չէնայէր և այլք, տիւմ դէքէ
տիւմ տիւմ դէքք և՛՛։ և այլ բազ
մազան տեղիս բազումք 'ի յո-
գունս բաժանելով դնեն զան-
ձանս, որ 'ի միջի էտվարի, որ է
գիրքն նոցին երաժշտութե. և
արդ՝ ո՛չ թէ զտոսա անարդեալ
հերքեն ոք հարքն մեր ընդ եկե
ղեցական պաշտօնէիւք, զի է

 անար

անարգեալ և հերքեալ ՚ի մ̃բ
աւանդութ̃ես մերմէ, այլ՝ և ընդ-
խաւարասիրացն դատակցեն. և
ո՛չ միայն զայսոսիկքս, այլև ըղ
յառաջնմէ ասացեալսն ես հեր-
քէ՝ անարգելով արարիչն եղելոց.
ամովսաւ մարգարէի 5. 23:
ասէ՝ ՚ի բաց արա յինէն զձայն
երգոց քոց. և զնուագ սրնգայ
քոց ես ո՛չ լուայց. և ընտրեաց
փողս իւր բանաւորս զվարդա-
պետս եկեղեցւոյս. որոց և ա-
սէ՝ բարձրացո՛ զփողս բարբառ քո
աւետարանիչդ եմի: Զի ո՞պ
սաղմոսն որ մարմնոյ և հոգւոյ
յարակցութ̃ կատարի օրհնութին
այ̃. ումեմն փող լինելով ՚ի մար-
մինս գործի հոգւոյն՝ և երգա-
րան. և ումեմն շարժեալ զմուտն

իմաստից, ք հոգևոյն և սուրբ, սաղմոս և օրհնութի արարչին մե- րոյ հնչեցուցանել առ մեկնիչն ածայնոյ քնարերգութեան: զի մար- գարէն դաւիթ, որ ըստ յու- նաց՝ տաղէր Բոֆէ՛բէ. հոգևանն ա- ւէ երգեր զտաւան աղեին. զի ինքն իսկ վկայէ ասելով. Թէ տաւան աղեայ սաղմոսարանաւ՝ ի ձայն օրհնութե գովելը: սաղ՛՛ 32. 2: 91. 4: և 143. 9: զի սաղմոսարանն անուանի գիրքն սաղմոսաց. որ ըստ յունաց՝ (ψαλτήριον՝ որ թարգ- մանի (ասէ) երգ. նուագ. ներ- բող. և կամ օրհնութի երգաբա- նութեց 1 մնաց 13. 8: սաղ 3. 1: և 149. 3: իսկ սաղմոսաբանն՝ և սաղմոսասացն՝ երգեցն՝ օրհնաբան և կամ երգիչ լսի 1 դատ 5. 3:

սաղ

սաղ 7. 18: 4 Թագ 3. 15: 1 Եզ-
րաս 5. 42: և 8. 24. Մ.յլ մա-
նաւանդ՝ սաղմոսարանն մանա-
ւորապէս նշանակէ նուագարան
կամ երգարան ինչ, եռանկիւնի
կերպարեցեալ բազում աղեօք, որ
ունի զձեւ ծոց 'ի կոյսն վերին,
յոր թելք աղեացն հաստատել
կան և յարմարելով բաղադանել
հանդիսացուցանեն ըստ կարգի
շարիցն. (որպէս տեսանի յառաջին
պատկերն սաղմոսի, որ 'ի ձեռին
սբ մարգարէի) և հարեալ փո-
քերբ գործեալ իմն կամ մա-
տամբ 'ի ստորին կողմանէ՝ սկսա-
նին նուագս քաղցրանուագ ձայ-
նիւ հնչել: 3 Եզրաս 12. 27: զի
որպէս քնարն, որ և ջնար. ըստ յու-
նաց՝ կիթառա, սմ տարբերի 'ի սաղ-

մոտարանէն․ զինա աղէյարմար
թելիւք յարմարի․ և այս պղն
ձանիւթ թելիւք․ և դրուագել
փայտից, սորա վ̃ր ափռեալ և
տարածեալ ձգեն յոգնատող
թելք․ զորս հարկանեն մատամբ
և կամ գործեաւ ինն, որ ես
քաղցրալուր ձայն արձակել սկր
սի որոյ ասի, (...) ծննդ 4․
21 ։ և 31․ 27։ Նաւում 3․ 8։ դա
նի 3․ 5։ յայտ 5․ 8։ Ողլև արին
գըն, որ եղեգնաձև նուագա
րանն է․ զնա և կազմեն յե
ղեգանէ՝ կամ յայլմէ նիւթոյ
բազմազան ծակտեօք․ և առնել
'ի բերանն, հարկանեն փչելով,
զանազան ձայնի եղանակ ցուցա
նեն երաժշտական հմուտքն (որ
...) դանի 3․ 5։ Սյ̃ կամ եր

գեհոնաձև նուագարանն․ զոր կերտեն բազում մանրիկ եղէգամբք մի զկնի միոյ ըստ կարգի շարադասեցեալք․ զոր ածեալ ՚ի բերան, այսր և անդր տարուբերելով հարկանեն․ և զարմանալի իմն եղանակ նուագել տան, (որ է նաղառ կամ ղըրղընայ) 1 Թագ. 10. 5: 2 Թագ. 6. 5: 2 մնաց 5. 12: 1 մակ. 4. 54: և այլ ՚ի տեղիս բազումս գոն ՚ի գիրս սրբս բանք ՚ի վր երաժշտութե արհեստի. զի ոչ յայտ իսկ է, որ մարգարէն դաւիթ նուագէր զտաւանաղին ՚ի սաղմոսարանն հոգւով. որ է այր իմաստուն, հանճարեղ, ճարտարաբան, քնարանուագ և սաղմոսագէտ, նաև հոգւով սրբով լի 1 սամ 16. 18: 2 սամ 23. 2: 1 մնաց

15. 16: և 16. 4: Նոյն՝ զի յոյժ
զօրաւոր է երաժշտականն երգ-
զօրութիւն հոգւոյ յեղաշրջել
ընդ ձայնին ոպ̃ և ազդէ աստ-
ցաւ, տրտմութիւն կամ խրախութիւն:
Վ̃ այսորիկ և անօրինեաց մար-
գարէս զգործիս փողոցն և քնա-
րացն օրհնութեցս. զի քաղցր և
ախորժ լեցի լսողաց և փոփոխիչ
հոգեկան տրամադրութեն. զի էր
առ մարգարէիցն արդարև տաս-
նաղի երգարան, որով զսաղմոսն
երգէր նաև զերգարանն հնչե-
ցուցանէր օժանդակ լինելոյ
քաղցրութեն եղանակին, բայց
մեզ հրամայեաց ա̃ծ ՚ի սաղմո-
սելն, տասնաղի՝ զհինգ զգայա-
րանս հոգւոյ և մարմնոյ ընդ մի-
մեանս յարմարել առնել. զի օրհ-

 նու-

նուէր սրտի՝ և հնչմամբ բերանոյ տայ որք վարդապետեան Ներսէս Լամբրօնացին ։ ՚Նաև յայտ 18. 22 ։ (ասէ) և ձայն քնարերգաց և երաժշտականաց՝ արուեստականաց՝ և փողահարաց և Թըմբկի այլ ո՛չ ևս լուիցի ՚ի քեզ. և 14. 2 ։ Ես ասէ՝ և լուայ զձայն քնարահարաց, զի հարկանէին զքնարս իւրեանց. և երգէին զերգս նորս առաջի աթոռոյն այ̃ ։ որ ըստ առաջնոյն ՚ի բաց հերքել ուսուցանէ ՚ի հնոյ օրինացն ծիսէ՝ և ՚ի նորն մերձակայ առնել. ըստ երկրորդին՝ ՚ի նորն հրաւիրէ օրինայն համանգամայն ըստ նոր աւանդութեանց հայաստանեայցս եկեղեցւոյ. ո՞չ ասի յերգս շարականին, թէ

հրէշ

հրնչմամբ փողոյ սաղմոսարանաւ
և քնարիւ. օրհնեցէք զՏէրն 'ի յեր
կինս. և կամ երգեցէք տէ՛ր երգ
նոր եկեղեցիք ընտրելոց որդիք
սիոնի. որ է օրհնեցէք քաղցրա-
ձայն եղանակաւ. զի որ յայտ
նակ է 'ի միջի հայաստանեայցս
եկեղեցւոյ գտանի մասն ինչ նո
ւագարանաց գործիք, որ նը
պաստ արկանէ աստուածեցս. ո՛չ
զանգակն. ծնծղայն և քշոցն բո
ժոժաղարդ և" որք են զարդ
եկեղեցական արարողութեն և
օժիտ ձայնի երգոյն եղանակաց
ցն, յերգս օրհնութեց. որ է ար-
ւեստն երաժշտականութեց:
Ոչ այս արհեստս, գովելի՛ և ս
է 'ի փիլիսոփայս. զի ո՛չ ստա
ցեալ է յանտունէ կողմանց, թէ

 սկըզ

սկզբունք երաժշտութե՛ է 'ի Թը-
ւաբանութե․ և զի՛ ընդ Թուա-
բանութ՟ լինի առէ, զի Թուաբա-
նութին պարունակէ ընդ ինքն զե-
րաժշտութի, որ հայի 'ի Թուա-
կան համեմատութիս, ըստ որում
ձայնահան․ զի ո՛պ սկզբունք ե-
րաժշտութե՛ 'ի Թուաբանութե,
ապա ցորչափ երաժիշտն ո՛չ է
Թուաբան, ո՛չ գիտէ զիւր սկըզ-
բունս, այլ միայն հաւատայ
այնց․ և Թէ երաժիշտն ունի
զանվրէպ ստուգութի իւրոց սկըզ-
բանց․ վ՟ զի՛ ապաստանի յայն
սկզբունս ո՛չ մարդկային և եԹ
հաւատով, այլ ստոյգ ծանօԹու-
Թ՟ իմն հաստատելով ամ վար-
դապետաց աներկբայ հաւանու-
Թ՟․ ուստի յայնս, երբ ընաւ ին

 Ճըշ

ճշգրիտս, և հաւանի Թուաբա-
նին, ո՛չ իբր մարդոյ, այլ՝ իբր
ապացուցչի։ Ուրեմն է երաժըշ-
տութիւն ՚ի չափ և ՚ի քանակի. զի
որպ (ասէ) Ներգինացին, Թէ՝ էն,
և ոն, բնութ երկար լինելն դի-
տէ քերթողն. այլ՝ զպատճառն
ո՛չ գիտէ. և ձգէ յերաժշտա-
կանն իմաստասէր. քանզի՝ երա-
ժիշտ ո՛չ ասէ՝ զերգեցօղն, կամ
զայն, որ զձայնից գիտութիւն գի-
տէն. այլ՝ կատարեալ երաժիշտն
բանի բուն երաժիշտն է. և ո՛չ
նոքա՝ որ զձայնսն գիտեն և զե-
րաժշտութիւն բանականն գոյանայ,
որպ լալկանքն և մրմունջքն և
երգիչք եկեղեցեաց։ Ո՛ւ ի զայն
օրհնաձայն ը երգաւիքն, շնոր-
հօք հոգւոյն յարդարեցեալք
են.

են. որք կան և օրհներգութ՟ վե-
րերգին, զի չափ և քանակ ու-
նին. զի ո՛չ է՝ ո՛չ ընդ չափով ան-
կեալ ըստ փիլիսոփայից: և զի՝
ո՛չ է խառնորդ և խառնաձայն.
ո՟պ ասէ ա՟ծայինն պօղոս 1 կոր
14. 7: եթէ փող, և եթէ քը-
նար, զի եթէ ընտրութ՟ ինչ
բարբառոյն չա՛ռնիցեն, զիա՞րդ
ճանաչիցին փողոյն հարկանել
և քնարին հնչել. քանզի՝ խառ-
նաձայն արձակիցի փողն, ո՞վ
պատրաստեսցի ՚ի պատերազմ.
ա՟ ո՞վ ուշ եղելոյ պարապեսցի:
զի ահա ո՟պ ասէ դաւ՟իթ ան-
յաղթն փիլիսոփայից, ՚ի կիր ար-
կանելով զերաժշտականն զար-
հեստ, թէ դտօղն արհեստիս,
է՝ որպէս ո՟մն նախնի իմաստա-

 սէրն

ւէրն յունաց, որ 'ի Թրակիոյ:
Վ՟ս սորա պատմի Թէ էր քանաս-
տեղծ և յոյժ հռչակաւոր նուա-
գածու. զի այնչափ հռչակա-
գո՛յն էր, և առասպելաբանեն,
Թէ մինչ զի, 'ի նուագել իւրում,
շարժէր զանտառս և զվէմս. և
կառկառեալ կապէր զընԹացս
գետոց, և ընդարմացուցեալ նու-
աճէր զգազանս անմտից: զոր
մանէ ևս պատմի, Թէ երբեմն
'ի խնճոյս աղեքսանդրի կայսեր
մակեդոնացւոյ նուագել պատե-
րազմական եղանակաւ՝ այնչափ
սքանչելի ներդաշնակաւորեաց,
մինչև ո՛չ կարացեալ աղէքսանդ-
րի համբերել, նոյն ժամայն
իսկ և իսկ 'ի հանդիսի անդ սուր
հանեալ 'ի պատերազմ խրախու-
սեր.

սեր․ զի որփէական երգն, կա֊
րի՛ բաղձալի էր յայնմ ժամանա֊
կի ասէ․ այժմ եթէ գոն՝ յիշա
տակ նորին է․ ոչ ասէ մեկնիչն
ներգինայւոյ, թէ այլ գոյր,
մատունք սոցա էին։ Նաեւ ասէ
փիլիսոփայն, թէ յոյնք, յա֊
ւաղնմէ խուժադուժք եւ վայ֊
րենիք՝ կոչեցան ՚ի միաբանութի
՚ի ձեռն այսր որփէոսի․ զորմէ
յայն սակս ասի, թէ զգազանս
քաղցրանուագ երգովն ամոքեալ
ժողովեաց ՚ի զգազանաբարոյս
և՛՛։ Աւրեմն գովէլի՛ է արհես֊
տըս․ զի ոչ նոյնն ներգինայի
՚ի չորս բաժանելով զուսումնա֊
կանն, որ է [illegible] ջուսնաց,
թէ չորս են տեսակք ուսումնա֊
կանին, եւ երկրորդին շարադա֊

սէ

սէ զարհեստս՝ ըստ կարգի դրիցն
այսպէս. Թուաբանական. երա
ժըշտական. երկրաչափական և աստ
ղաբաշխական. զի ո՛չ ասացաւ,
սկզբունք երաժշտութեան՝ ՚ի Թուա
բանութեան, վասն այնր նախադասէ
զԹուաբանականն. զորս դե-
ղեցին յօրինեալ ձեւօք նկարեալ
պատկերն ցուցանէ առաջի կայդ
այսու կերպիւ:

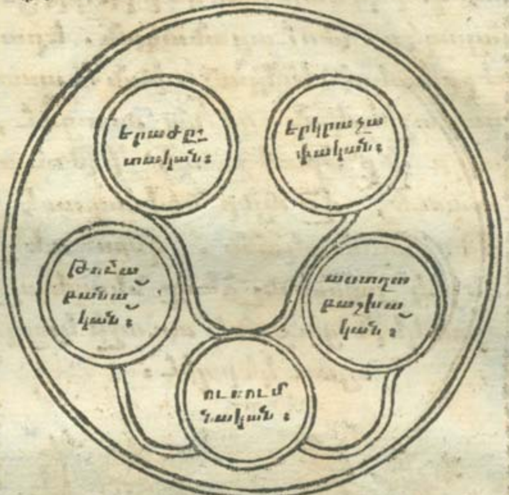

Ընդ նմին յարէ եւ, թէ ու-
սումնականն քանակի՛ գոյանայ
բաղադանութեն հնչմանց և ձայնից.
քանզի՛ խնդրէ, թէ որնէ կէսա
ձայնն. և ո՞ր կրկնաձայնն. որնէ
երրերկեակ ձայնն. և ո՞ր երկ.քա
ռեակ ձայնն. զայն եւ տե՛ս առա
ջիկայդ դրոշագծեալ ձեւօք այսպէս։

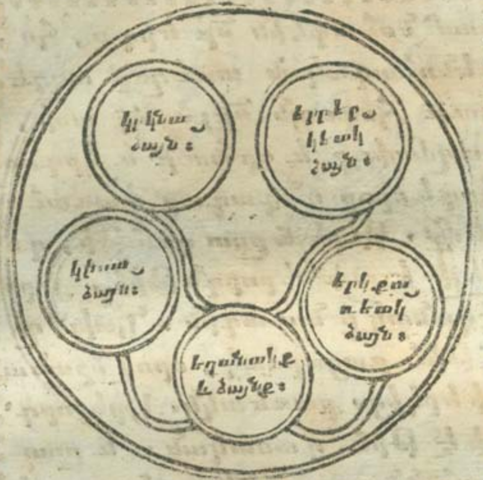

Ուստի՝ զի ձայնքն և եղանակքն և
լարքն և քնարքն 'ի չափ և'ի քա_
նակի են. և Թուի Թէ՝ մինչ
ցայս վայր էին (ասէ) եղանակք
ձայնիցն, յորս երգէին և յար_
մարէին զքնարսն սրբանուագ
ձայնիւ. որ նուագէ զերգս մբս.

 կամ

կամ նուագէին սբ երգք, հո-
գենուագական տաւղօք՝ ազդե-
ցուց̅ հոգւոյն սբյ· որպ ասի,
սաղմոսիւք և օրհնութ̅ և երգօք
հոգևորօք· անդադար փառաւո-
րեմք։ Աւրեմն ըստ դաւթի, գո-
վելի՛ է ութներորդն թիւ։ յորս
եղանակք նուագին։ Նախ՝ զի
է թիւ բացարձակ, որով նշանա-
կի երկիցս քառեակն։ Երկրորդ՝
զի է թիւ դասական։ և ըստ
յօհաննու որոտնեցւոյն, որ 'ի
գիրս վեց օրեայ ստեղծագործու-
թեն, (ասէ՝) երկինն բաժանի
յութներրորդ կամարս․ առա-
ջին և վերնագոյն կամարն զեօթ-
նեսին կամարն 'ի ծոց իւր, որպ
պնակ մի որ ստացեալ լինի ծոց
իւր եօթն պնակ։ այլև՝ յութ-

ներրորդ կամարն եդ արարիչն
համայնից, զերկոտասան կենդա-
նակերպսն և զայլ անթիւ բազ-
մութի աստեղաց ասելով գոլէ'
զութներրորդն զթիւ։ Զի որպ
եբրայեցիք 'ի հնումն օրինի ութա-
ղեայ քնարաւ երգէին զսաղ-
մոսն. որպ բառիւս ութերրորդ'.
ըստ առման եբրայեցւոց, նշա-
նակէ ութաղեայ սաղմոսարանն.
յն զութ աղիս կամ լարս ունող
քնարն. Աստի ասելով սաղմոս'
վն ութերրորդացն. և կամ 'ի
վր ութերրորդացն, կամի ա-
սել, թէ սաղմոսն այն, է երգե-
լի ութաղեայ քնարաւ. որպի է
սաղմոսն 6. 1։ և 11. 1։ և այլք։
և որպ երգն սաղմոսաց, է ութ-
կանոն. ըստ որում է բառ յու-

 նա

նական, տալ գանօն կամ քա-
նուն. նաև ղանուն. որ 'ի մե-
րումս, կանոն. որ և տալ մինն
յութից հատուա՛ծոց սաղմոսա-
րանին։ որ յայտ է, առ ութ
կանոնն, ութ ութ գուբղայս բա-
ժանեալ են, որ 'ի մի՛ ութաղէ՛յ
քնարի։ Նոյնպէս ձայնն յունաց,
է ութն. որպիսի է և մերն. որ
նախ՝ ութաղեայ սաղմոսարանն,
երկրորդ՝ սաղմոսն ութ կանոն։
և երրորդ՝ ձայնն յունաց՝ և մերն
հաստատեցե՛լք են. ձայնի՛ եր-
գոց՝ և հանդերձ նուա՛գերգու-
թե̄ ք քաղցրաձայն եղանակա՛։
որ՛ տալ յերգս օրհնուե՛ և 'ի ձայն
սաղմոսաց անդադար փառա՛ւո-
րեմք։ Նու ասցէն համաձայն գը-
տանելոյ վ՛՝ հին քերթողքն

զմասունս տաղաչափական ոտից բաժանեն 'ի տեսակս յուԹներրորդս . որոց ըստ կարգի առաջնոյն ասեն ստեղ , որ ունի զառաջինն միայն երկար . ո՛րգոն օրհնեցո՛ւք . և այլն որ է վերջատանջ . քողաբորբ . քօղազօտ . հաւէեղ . աւարտեղ . ներդև . ուԹերրորդն՝ Սոնք : Կաև՝ սահմանեն զտաղն բաժանելով , Թէ տաղն , է բան բաղկացեալ 'ի յոտից չափեցելոց . և բաժանի յուԹն տեսակս . որք են այսպէս՝ վեցաչափ . հնգաչափ . անուշ . ասքլէփէական . փալէկչէական , Սափիքական . անափէստական և եամպական , որ ունի զվեց ոտս և'՛ : աՀա՛ քերԹողք ևս զուԹերրորդն զԹի՛ւ կիրառուԹեան

տակս երաժշտութե, ուրեմն չափ
և քանակ ունի երաժշտութին ե-
կեղեցական: Արդ՝ ուրեմն ա-
սասցուք նախ՝ ձայնիցն թէութենց՝
ըստ կարգի, և ապա խօսիցն՝
ըստ դրութեց. որպէս ասացաք, թէ
ձայնն յունաց, է ութն՝ (որպէս և
մերն) որ ըստ յեղունի ն~ց ասի,
օկտօ՛իխօս. այլ օկտօ՛ն է ութն. և ի-
խօսն՝ է ձայնն: Ուրեմն ըստ դը-
րութեցն կարգի, է այսպէս. հան-
դերձ սկսուածովք. առաջին սկսեալ

բրώդου . . . . անանէ՛ս
տէ՛փդէրου . . . . նէ՛անէս
դրի՛դου . . . . նանա
դէ՛դարդου . . . . ; այիա
բլայիου դու բրօ՛դու . . . անէ՛անէս
բլյիου դու տէ՛փդէրու նէէ՛նէս
վառխս . . . . ա՛անէս
բլայիου դու դէդա՛րդու նէա՛յիէ

Ըհա քաղցրութ ընդ Նմա և մերն
ձայն՝ այսու կերպիւ ։

առաջին ձայն . օրհնեսցուք ըզՏր
առաջին կողմ . օրհնեսցուք ըզՏր
երկրորդ ձայն . օրհնեսցուք ըզՏր
աւագ կողմ ; օրհնեսցուք ըզՏր
երրորդ ձայն . օրհնեսցուք ըզՏր
վառ .... օրհնեսցուք ըզՏր
չորրորդ ձայն . օրհնեսցուք ըզՏր
վերջ .... օրհնեսցուք ըզՏր

Ըստ կարգի դըրջ՝ , է՛ այսպէս .
սակայն ըստ ասուէց , սկսուա-
ծոցն է՛ այլիմնապէս . զորոց օրէ-
նակն դիցուք աստէն խերաքան-
ջիւր աստուծք հանդերձ ։

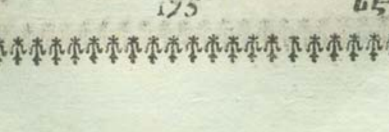

Նէ

անանէս . նէայիէ . աանէս .
նէէանէս . անէանէս . նէանէս .
նանա . այիա . անանէս .

նէանէս . անէանէս . նէայիէ .
աանէս . նէէանէս . նանա .
այիա . անանէս ։

նէանէս . նանա . նէէանէս .
անէանէս . նէայիէ . աանէս .

այլա։

անանէս. նէանէս. նանա.

այլա. աանէս. նէէանէս.

անէանէս։

նէայլէ. անանէս. նէանէս

նանա. այլա. անանէս

նէայլէ. աանէս. նէէանէս

անէանէս. նէայլէ. անանէս։

Ահա այսպիսի սկսուածովք դա-
սատացք նոցին, ոչ թէ ոլորե
յոլզոտոտ ընդ սատացուածովքն՝
ըստ արարողութեան ծիսին, կրթեն
զնորակիրթ ձայնաւ որաւէր դա-
սառօղքն. զի որքա յիրաւի
կրթօղք և վարժօղք են իւր
զնորահասան. որ նախ քան բար-
ձըր սկսելոցն, մեղմ և համդար-
ակկ սկսեն ձայնիւ. և այսպ
դուն ինչ յառաջ երթեալ բարձ-
րանայ. ոչ թէ՝ աստիճան քան
զաստիճան ելանելով, իբր ՚ի շա-
ւիղ կրթելոց վերաբերէ զան-
կիրթս. նոյն եղևէջուքն. Բայց
սկսուածք նց, ոչ է նման մե-
րոյն. այլ՝ նախ սկսեն Բուօ՛րդոն,
ապա իջանեն Բէլյէտու-փէզ-ուն.
և այլոցն համդարաօրէն սկսել՝

յետոյ

յետոյ երթեալ յառաջ վերա-
նայ ձայնն, կարի յոյժ բարձր
որչափ կարն քո վերոանի ու
՚ի բարձրացուցանել: Աստէն դի-
ցուք զօրինակն գաղափարին,
ընդ ձայնիւ՛ սկսու՛ածոց՝ և ըղ
մերն հետ նմին դէմ յանդիման:
յորոց ունիմք օրինակ վայելչա-
յարմար նկարեալ ձևօք աղխ-
սակք. առաջի կայդ տես՝ և
սկսեալ այսպէս:

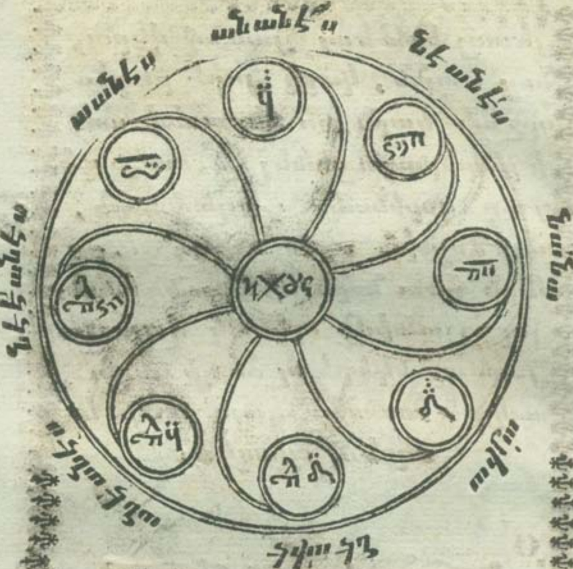

Ահա ՚ի սերումս կրթարանի կըր-
թեալքն վարժեն զթերակիրթս.
որպէս թէ օրհնեսցուք ըզտէ՛ր զի
փառօք է փառաւորեալ։ Ա.յա-
պէս նորա եւ ա՛ն...նէ՛ր, նէ ա՛նէ.
զօրհնականն եդեալ է ՚ի վերն։

 Օ.սա-

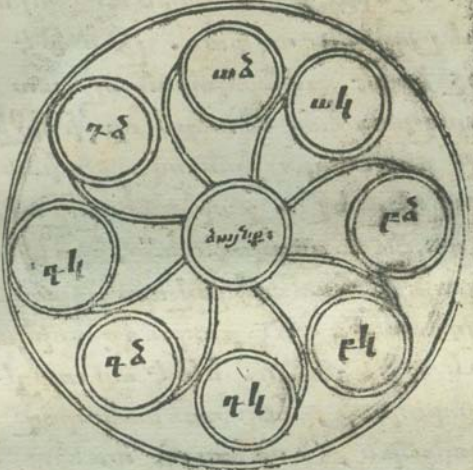

Օ սոսա հեղինակքն, յորմար յերկերմամբ յօրինեալ և վսեմա կան պերճաձևութ՟ սեթևեթել շքեղացուցեալ են ըստ ամենա կի պատրաստութեցն. ոչ 'ի միջի իւրեանց եղեալն զայս, կարե գովելի է ինքեանց և ընդունելի

 զի

զի ո՛չ երբէք յօժարին եւ յայտ-
նել այլոցն ազգաց. լինի թէ
ո՛չ կարէ բաւականանալ ըստ
բաղդատման միոջս. որ 'ի միջի-
նդ բացայայտ լինելով, ք գիտե-
լով զելեւէջն. բարձրն եւ զստորն
զսուղն եւ զերկարն եւ՛՛, երբ թէ
գովելի՛ համարելով պահպանեն
զգիտութիւն. ո՞չ բազումք փորձա-
ռեալ են: Արդ՝ եթէ որ տայցէ
կարողութիւն, իւր ամենակարող
զօրութեամբն, 'ի մի խումբ առեալ
զերկուսն միեղինայէս ընթա-
դաստման, սքանչելապանծ չքե-
ղաշուք իմն արհեստիւ պերճա-
ցեալ ջահափայլեսցի, նոյնազօր
իմաստութեամբն. որ տայ զօրութիւն
իմաստութեան՝ եւ հոգի գիտութեան,
իսկ այժմ եւ եթ համառօտին

 ըն-

ընթացեալ բացատրեսցուք զհն-
ջուն խազերն՝ և որպիսի ինչուն
ձայնից. ըստ ստորից՝ ըստ վերե-
լեցն մարմին և անմարմին կար
դացելոյն: Որդ՝ գոլ այսց իրաց
ընդելականացն տեսողութեց՝ ի հնոց
երաժշտականացն քաջահռչակ
հեղինակաց խազաստացողացն,
և առ՝ ի մեզ հասացելոցն. որք և
տեսանեցեալք ըստ ամանակի
գոլ հին և նոր երաժշտացն վսե
մագունից. առաջինն՝ որ է ուրհեր՛.
միջինն՝ որ է դ՛ոէ. և վերջինն՝ որ
է տէ՛ըօ. Նշանաց և խազիցն ե
րաժշտականի արհեստից. Նաև՝
այսու ·—· որ է՝ է՛ոօ. որ ՚ի միջի
...ասացեալն գրքի.
որ է հին երաժշտականութե
արհեստիցն: Իսկ այս էոօն, բա

զում

զուր նպաստ արկանէ յարհես-
տիս. զի Թարգ սորա, ձայնա-
ւոր եղանակքն ո՛չ է հնար գտա-
նել քաղցրանուագ հնչումն. և
ընծայել մտադրողաց, քաղց-
րագին լսողուեցն ձայն։ Որ ՚ի
յարմար յօրինել՝ և սեթևեթել
պաճուճանօք պերճազարդել զբա-
նաստեղծականն զբան՝ և հռե-
տորական ասացուածն գիւտ
կամ հնարս տաղաչափօրէն՝ և
չափաբերական ասութիս. ը̃ Թէ
շարական որ է շարումն ականց.
ըստ ահարօնեան վակասն. որ ըն-
դելուզելս անգին ականբք պատ-
ուականօք. Ելից 28. 7։ և ս՛ շարա-
կան, երգ. կամ տաղ կամ նը-
ւագ. և ըստ մեծի մասին ասի
երգ եկեղեցւոյ։ և Թէ՝ մեղե-

դի,

դի, որ նշանակէ քաղցրութ̅ի̅
խօսելն քրի. և է ներգաշնակա
ւոր քաղցրանուագ երգ՝ յօրի
նեալ բազմանիշ խաղիւք. և ե_
թէ տաղն, որ է՝ ցնծութի հրճ
ուանաց. որ ասացաւ տաղ, եւր
թէ տայ՝ աղ. ըստ մեկնաբանու
թեան տասն ստորոգութեց արիս_
տոտէլի. ո՞չ աղն՝ յուտելիսն,
նոյնպէս տաղն, առ եղանակսն.
այս, որպէս եթէ համ և ճաշնի_
կր լինելով ո՞չ թէ շարէ՝ յօրի
նէ՝ և զարդարեալ պերճացնէ.
որ կարի պիտանագո՛յն է ՚ի ժա
մու երգեցմանն. զի թարց̃ր,
որպէս եթէ անալի և անյարմար
կին լինի. որ ՚ի մերս ձայնակից՝
համաձայն և կցորդ լինելով ընդ
ումեք՝ ձայն հանել մեղմօրէն

 քան

քան զնա՛, որ բարձրաձայն հըն-
չէ. այն է ձայն առնել. կամ
ձայն բռնել. որ է տէ՜ տօշէլ. բայց
անձայն ասի. զի ո՛չ ունի ըն-
կերեան ձայն. Թէպէտ ասայել
լինի իբր ձայնահան. այլ ո՛չ ասելի
է 'ի կարգն ձայնաւո՛ր խազից.
Միայն և եթ 'ի համայնս ձայնա-
՛որաց վերելեակացն՝ ստորիջե-
լոցն՝ մարմին և անմարմին սաս-
ցելոյն, Նպաստ արկանէ և ձայ-
նաւոր լինի. և արդ՝ 'ի միջի ե-
րաժշտականի արհեստիցն, չո-
րեքտասանն խազ՝ լինին ձայն ար-
ձակ. ւ̃ ձայնահան, որ է ձայն
արձակօղ. Որ 'ի միջի սոցա զո՛ն
մակաբառեալն վերելեակ խազք,
որ ըստ նց̃ անէո՛-ոէ. և են սոքա
— օլի՛կօն. / օքսի՛ա. ‿ բէ-

դաս

դասիա. Ս— գոՒֆիամա. Կ
բէլամթօն. ՚՚ ակօգէնգիմադա.
՝գէնգիմա. Հ և խմսիլի: և ըն
տորինչեան խազք, որ ասի Հո_
դէո՛ոսէ. էն մասէնուսն ՝ աբօ՛սդ_
րօֆօս. ՝՝ ախօաբօսդրօֆիսմ՛ն
տէսմի. ՛ աբօրօսի. Կ դրամգիմօսի
բօ՛րօօն. Ռ էլաֆրօ՛ն. Վ և
խամիլի: յորոց ոմանք են մար
մին, որ է ... և ոմանք անմար
մին; որ է ...: վերերեան գու
մարմինք, են վեցեքին սոքա—.
/. Ս. Ս—. Կ. ՚՚: և սոո
րինք, են երկու. որ է ... ՝.
՝՝: և՝ ոչ մարմին է, և ոչ ան
մարմին. այլ և եթ արտաբերա
կան հնչմամբ, է ձայն հիմն: և
գոն անմարմինք 2 վերերեան՝ և
2 ստորին: ՝ի վերինան՝ ՛. և Հ:
և

և յստորին՝ ⌒. և ⌣ ։ ստա-
ցաւ մարմին՝ և անմարմին. զի
որ մարմին է, նա ՚ի վր̄ ասուեց
իբր թէ մարմնաւորի. և որ ան
մարմին, նա՝ իբր թէ ոչ մարմնա
ւորի՝ և ոչ մարմնացուցանէ զա
սութիւն ։ Նաև՝ զձայնս սոցա այս
պէս առ ՚ի միտդ. նախ՝ վերև-
լեացն որ առ [illegible]. և են ութ-
նեքին սոցա որ առ [illegible]. —1.
|1. ⌣1. ⁀1. Կ1. ՚՚1. ՝2.
ɭ4։ իսկ ստորիցն որ առ [illegible]-
[illegible]. և են վեց, որ են՝ [illegible]. ՝1. ՝՝1.
՛2. ,Կ2. ⌒2. ⌣4։ [illegible]
ընդ հանուր խազք վերևլեանք,
յարմար է բաղադրութե̄ առ
ստոր խազիցն սեպհա-
կանութեանց
այսպէս ։

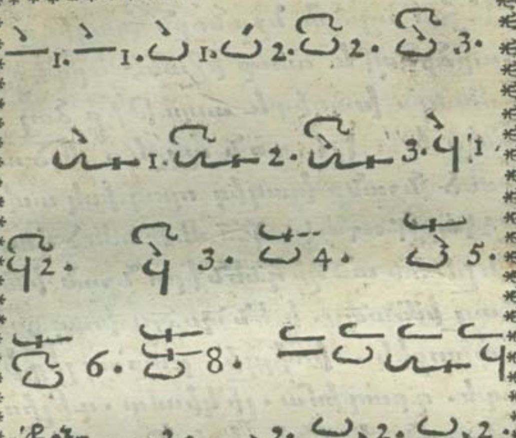

Ահա այսոցիկ նշանօքն խաղիւք
բարձրանայ և ստոր իջանէ երգեց-
մունքն խաղից և սաստութիւք ձայ-
նից և'': Եւ՛ գոն այլ ևս մեծա-
մեծ նշանք խաղից որոց իսկ ան-
ուանքն են թուագրութեան զնոյ մեծամեծ վայ-
ելմանն տեղի գնեն երբ նշան իմն
այլ իմնանս. և են այս այս խաղք
այսոքիկ. իսոլէ՛. բարագլեդի-
դի. դրոմիդիմա. լի՛կիսմա. գի՛լիս-
մա. անդիգենօ՛ գի՛լիսմա. դրոմի-
գօն. ստրեպտօ՛ն. դրոմիգօն սի՛ն-
ակմա. փսեփիստօ՛ն. փսեփիստօ՛ն
սինակմա. կորկօ՛ն. արկօն. ստա-
րօս. անդիգենօմա. օմալօ՛ն. Թէ-
մաղիմօ՛նէսօ. էդէրօսէքսօ.
էբէյերմա. բարադալէսմա. էդէ-
րօն. քսիրօնգլասմա. արկօսի՛ն-
թէտօն. կորկօսինթէտօն. ուր

անիս

ա՛նիւմա · առօ՛տէրմա · թէ՛ոգէ՛
առօ՛Յէս · թէ՛մաաբլա՛ւն · խօ՛ր
էՀմա · չա՛գիմա · փախֆիստօ՛ն
բարագա՛ղէսմա · դրօմիգա՛ն բար
ագա՛ղէսմա · բՅ՛ամա · սՅ՛ամա ·
սՅ՛նակմա · էնարքմիս · վառէա ·
իմի՛ փօնօն · և իմի՛ փթօրօն ։
Գո՛ն այլ ևս նշանք որոց տեղի
ձայնից այլ իմն կերպ դառնալն.
ք, իբր սկզբան ձայնից անյայտ
լինելն · ու զ տալ ՔՐօզա՛ և՛ ։ Ա՛.յլ և՛
առաջնոյ ձայնի մէջն՝ ծանր ձայն
է · երկրորդի մէջն՝ չորրորդի կողմն
ձայնէ և՛ ՟ը՟ կարգի ։ զայսոսիկ
քրս այսպէս գիտելով եկեսցուք և
տեսցուք, թէ զի՛նչ է խաղիցն
ձայնք · և որ՛պէս ինչէ Ճնշմունք
նոցին ։ Նախ՝ ‿ ‿ ‿ ՛փօն.
1· ___ 1· ___ 2· ___ 2· ___ 2·

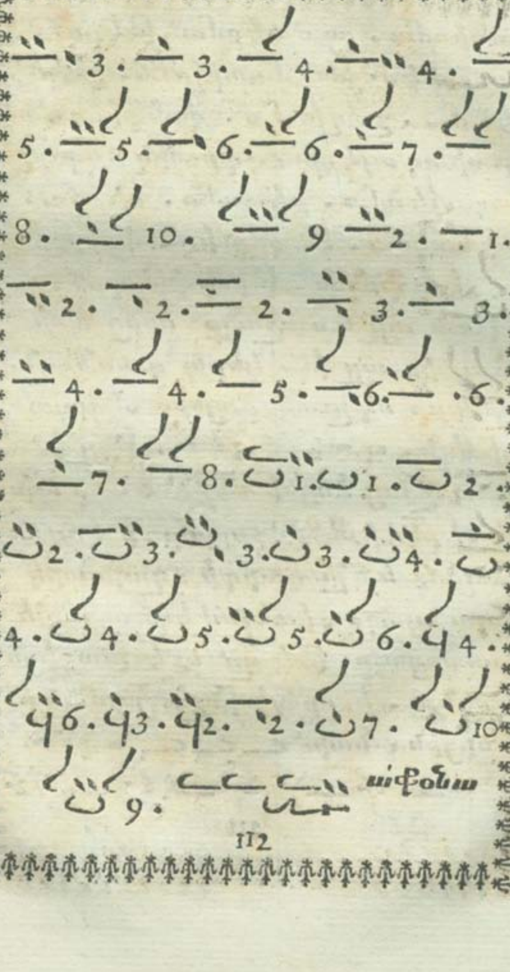

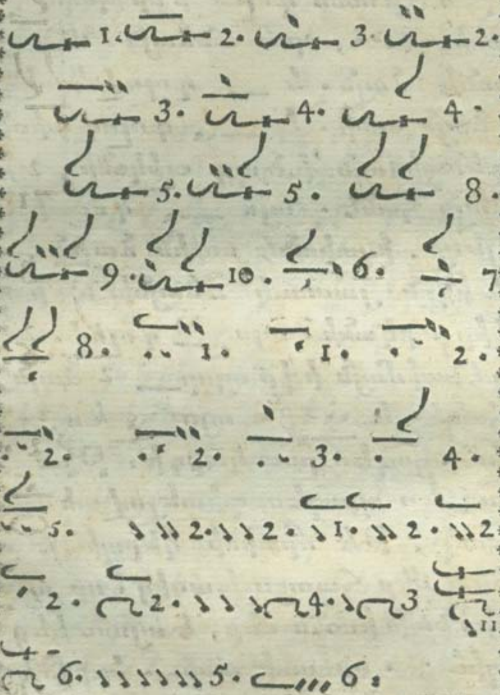

Մ.Հա՛ 3 ի՛սօնն գոլով 'ի մի կարգ ,
ասի ա՛փօ՛տ , որ է անձայն . և ՚՚
ունի 1 ձայն . և —— գոլով միակ՝
1 ձայն ունի . և ——՝՝ գոլով տիօ
գէնտիմայն 'ի ծայր օլիկօնի , 2
ձայն հանէ . այս ——՝ գոլ 'ի
յեզր , խափանէ սորին ձայնն ,
և ինքն յատուկ 2 ձայնիւն՝ 'ի
կեր արկանի . այս ՚՚ գոլով . 2
գէնտիմայն 'ի վե՛ր այսր—— 2 ձայն
հանէ . և ՝՝ 3 . այս ՝ ես 3 .
և՚՚ այսպէս ըստ կարգի . Օ.սո_
սա ես այսպէս գիտելով տես_
ջուք , թէ ո՞րպիսի կերպիւ է
ձևն մեր հայոցս խազից . որ ա
հա՛նախ իսօնն մեր , է՛ այսու կեր
պիւ — . որ ասի ա՛սու . իբր թէ
ասուն , որ է խօսուն . ր իբր ձայ
նահան և ո՛չ համանգամայն . զի

 ոպ

որպ̄ իսօնն յունաց՝ գոլով կէտն
ուքայ նշ̄, որ վերին կոտուցն քա
ջայայտ ցուցանէ, մերն ևս ե
լով կէտն այբի, որք իբր ա՛ա՛
հնչեցեալ հանդարտօրէն ձայն
արձակելով միշտ անդրադառ_
նան. և ոչ կարեն լրապէս ուքա
կամ այք լինիլ և ձայն հանել իբ
րև զայլսն. այլ՝ որպ̄ նախկին գո
լով գրոցն երկոյունց, համապատող
'ի կէր արկմանն տեղի, ա՛. ե՛.
է՛. ը՛. ի՛. ո՛. օ՛. ու՛. (որք են
ութ և ոչ այլ որպ̄ ասացաւ ութ
աղեայ քնարաւ և'') առնելով
ձայն արձակեն՝ և բաշխեն համ
րից գրոցն ասութեց զձայնս՝ որպ̄
յայտ լինի է նկատողաց: Նաև
թաշտն մեր, կարէ յարմարել
իսօնի, սակայն զօրութ̄ թաշտին,

ո՛չ է նման նմա · այլ՝ այլազան կերպիւ ։ Նաև՝ խազքն հայոցս, Թարգ Թէուէ, է այսպէս ըստ դրեցն կարգի · երկա՛ր · սո՛ւղ · սո՛ւր · Թո՛ւր · ոլորա՛կ · խո՛ւնձ · վերնախաղ · ներքնախաղ · քարքաշ · խոսրովային · ծո՛ւնկ · ծնկներ · բենկո՛րծ · ձակո՛րծ · էկորձ · խո՛ւմ, հուհա՛յ · փա՛Թութ · զա՛րկ · փո՛ւշ · շեշտ · պարո՛յկ · բո՛ւթ · երկբութ · ՚ի սոցանէ ·, ըստ քերթողացն կիր արկման, ողից և երկարից վանկից դնեն, բայց կիրառուցեն մանաւանդ տաղաչափք, ՚ի շարադրութիս երաժշտականս ։ Նմանապէս՝ և կան և ՚ի միջի մերումս մեծ ամեծ խազից նշանք՝ զորս դնեմք ըստ վայելմանն տեղի ա-

սու

սուեց · զո՞ր օրինակ · կխածխա_
թութ · խոխըլի՛ փուշ · շեշտա_
րենկորձ · մեծ ա՛րենկորձ · խըն
ճայրենկորձ · խօսրովանենա ·
խօսրովատիօ · կիսախաւմ ·
թաշտ · շեշտաթաշտ · փշայրեն
կորձ · մերնակէտ · ներքնակէտ ·
մենկո՛րձմ · փշտադարձ · երկողո_
րանկ · շանկո՛րձ շ · ելակէ · իւհէ
ի · պէկո՛րձ պ · եյեէ · զանկորձ
զ · րէյրէ ր · Որքա ըստ ձեւոյ ձայ
նիցն, կարեն ՚ի լրումն հասուցա
նել զոր ինչ ձայնաւոր աստ_
ուածք գտանի · որոց ոմանք եր
կուքն ՚ի մի տեղ եդեալ՝ և զե_
րիսն կամ այլ աւելի և պակաս,
երկարի և սղի երգն աստուա_
ծոց միջնորդութ երաժշտի · զի
սով մինն առնէ · և միւսն կրէ ·

և

և միւսն երևի. որ ահա՛ երա-
ժիշտն առնէ. խաղքն կրէ. և
ստուին տեսանելեաւ երևի. որպ-
էս պորփիւրն, Թէ առնօղն,
առնելին, և առեցեալն: և հա-
մեմատի բաղդատման՝ ասացեալն
'ի պրոկղէ, Թէ ծանօթուն պատ-
ճառացն, է վախճան հանճարոյ՝
և արուեստից. զի յայնժամ ա-
սեմք վերահասու՛ն արհեստից,
յորժամ զպատճառն (ասէ) ծա-
նիցուք զասացուածոցն: Ուրեմն
դիցուք աստէն զօրինակս ամե-
նայայտս տաղից և մեղեդեաց
քանի մի՛ հանդերձ ձայնիւ՛, և
խաղիւք խաղն ընդ յունաց.
յորս անկիրթք իբր վարժեալ
կրթեսցին:

Ձայն առաջերեայ. աջ։

Ուրախ քեզ մարիամ զոր

գաբրիէլ սկզբնաւորեաց

ուրախ ուրախ ուրախ

քեզ մարիամ ուրախ

բանաւոր տաճար եղեր դու

երկնաւոր թագաւորին ուրախ

լեր

լէր ուրախլէր ուրախլէր

կոյս մարիամ ուրախ լէր

Նոր: ձեռաչեւէ. ող.

Այսօր Նոր արև հարեաւ

'ի Նորահրաշ արեգակնէ

'ի Նորահրաշ արեգակնէ այսօր

նոր շուշան ծաղկեալ 'ի նո_

րատունկ բուրաստանէ 'ի նո,

րատունկ բուրաստանէ։

Ողորմեան ձայն Բ։,

Երկինք երկնից իմաց արա_

րէք և երկնայինք դուք խո_

Նաւրհեցէք 'ի բեթլէհէմ 'ի յաւ

րըն ընթացէք զերկնից առ ·

քայն 'ի մսուրն տեսէք որ այսօր

յօ յօ յօ յօ յօ այ յօ այ

յօ յօ յօ յօ յօ յօ յօ յօ

օ օր օր օր օր օր օ օ օր

Եկեալ 'ի կուսէն ծընեալ

մայր անարատ մօրէն մարմ-

նացեալ:

Յարութեան. Գէ.

Կանայք ոմանք եկին 'ի մեծ

 զատ

զատկին յայն շաբաթին մա-

րեամ սողոմէի և ևս ըն-

կեր մագդաղենի ։

Ե.ու գըրացէք և սրբասնեալք

որք ընդ նըմա այլ շրջէին ։

Յարեաւ քրիստոս այսօր աւե
տիս որդւոց սիոնի ընդ իւր յա -
րոյց մեր զնախահայրն զանկեալն
՚ի դրախտէն նաև այլոց զհոգիս
սուրբ հարանց զգերեալսն ՚ի

բանաւէն հաւու ա՜ռար և գերբեաց

հզօրն ՚ի պատերազմէն ցնծաս

ցուք ցնծացուք ով ազատեալք

արեամբ գառինն քանզի երբաց

մեզ ճանապարհ խուրով՝ խաչիւն և

շնոր

շնորհեաց զայն զոր կորոյս հայր

մեր նախկին. և զուարթունք երկ

նից ընդ մեզ երգակցեալ գոչեն

օրհնեալ է ն՞ք յարութիդ գո-

վեալ է ն՞ք յարութիդ.

Ծննդեան. գէ։
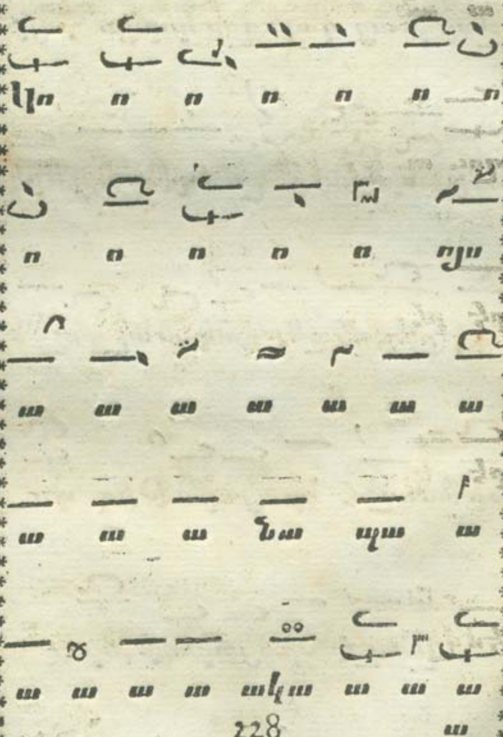
ա ան եւ ան խախա ծնո,

ղու ու Թի ի ի րէյ րէյ րէ րէյ

րէ րէյ րէ րէյ րէ րէյ րէ րէյ

րէ րէյ րէ եմկէ եմկէ եմկէ

եմկէ եմկէ եմկէ ե ե ե իւն

Յարեաւ փրկիչն աշխարհի և ա

զատեաց զազգս մարդկան մահ

ուա անէն քրէյ րէյ րէ րէ րէյ

րէ րէ րէ րի րէ րէ րեմվէ րի

րի րէ րի րէ րի րէ րի րէյ րի

րէյ

րէյ րէ րէ րէյ րէ րէյ րէ րէյ րէ

րէ րէյ րէ րէ րէյ րէ րէ րէյ րէ

րէ րէ րէյ րէ րէա տաա։

Յարութեան է։

Լու պա ա ա ա ար տի ի ի ի ի

իղ պան ծա ա այ նէ է է է էր

մա ա ա աըն ն ն ըէ ըն ըէ ըն

ըէ ըէյ ըէ ըէյ ըն ըէ ըէյ ըէյ

ըէյ ըէյ ըէ ըէյ ըէյ ըէ ըէյ ըէ

է էյ ըէմ վէ էյ ըէյ ըէյ ըէյ ըէ"

ըն ըն ըէ ըն ըն ըն ամ մն ն Թէ

դու ու ու քար ձեր զանդ րա-

նիկն իմ ագ է է էր

Յարութեան, ալ։

'ի կոյս վիմէն յարեաւ այսօր

և ըղ գերեալսն 'ի գերողէն

ազա տանեաց քրէյ րէ րէ րէ
րէ

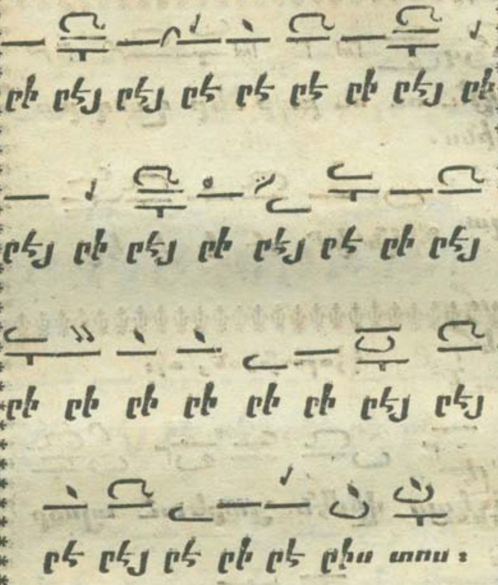

Մ. ծացուն, ձայն է ը՛ր դ՛րրոյն ։

Ոգեւոր որդւոց անձինս ՚ի յայն նայել այսօր ծննդեան եւ Զ...

մարէրէրէրում ։

Իսկ ՚ի հեղմանէ արեան ձե- յօրջէ
ռոյ՝ հոտ անոյշ բուրեաց ՚ի յեր- աձ
կինս. և հաստատեցաւ տէր ՚ի
հոտ անուշից ընդ կամաւոր
պատարագս ձեր. մի ուք
զեն նգեանք։

Նայր մեծանակաւ որ առաքել- հօգ
ցեր ըզմիածին որդիդ ՚ի փըր- դձ
կութի մարդկան. հեր զեր և
զհոգւոյդ պարգևս ։

Ո. լէ փ զի արդ զատատան նստաւ յօւէ
Ենացեան քաղաքն բազմամբո- դկ
ղով. և եղև ՚ի բըրև այրի լը
ց նն տրտմութ ՚ի մէջ հեթանո
սաց. իշխան աշխարհի նեղև
հարկաւու ։

Ո. հա կաւ զլրուե 8 ձայնն, ըստ
յերկրորդն յարմարութէ. զի

անկարելին, կարելի՛ լինի՛ իբր
Թէ ձեռագրով։ այժմ և եթ
ցոյց իմն եղեալ եղև ոպ̃ Թէ
ոչ իրօրէն գծման Թէուէ. այլ՝
ըստ ընտրութեն իրի։ Գիտելի՛ է
և ս, յաղագս ձայնից՝ Թէ ուս-
տի՛ իցեն. և յումմէ գտան. ստե
փաննննոս փիլիսոփայն գոլով
(ասէ) հռչակաւոր երաժիշտ՝
և հմուտ ձայնից, զհանուրս
ձայնս գոյից՝ բաժանեաց 'ի մա-
սունս այս իմչ. որք են բառա-
չել. կառաչել. խորխնջել. բչել.
գոչել և'': և'ի սոցանէ առեալ
'ի ձայնիցս, 'ի գործի զուգա-
Թևս, առ միմ ձայնս՝ մի առ մի
երգեր ձայն արարեալ։ յետ
սորա Թիմգիանոս դէսբացի լէլ
երաժիշտ հմտագոյն, ընդ ար-

 ճես

ւեստաւոր գործարանի, զնմ
հաւաքեալ զձայնս՝ 'ի միաղի,
բաղձապէս նուագէր: Յետ որ
երաժիշտ ոմն, այլ կերպս 'ի ձայ
նէն յարմարեաց նուագս, և
հարկանէր նովաւ զնմ զձայնս
կենդանեաց: յետ սորա երա-
ժիշտ ոմն, մի հիւսնակս 'ի մի
փայտէ Ձչման՝ ած զտաւ: և
յետ նր եղբայրն՝ բձ 'ի դարբնէ
և յերկաթոյ կռելոց: և գձ 'ի
հոսանաց գետոց: և գձ 'ի ծը
փանաց ծովային ալեացն: ապա
երաժիշտ ոմն, գոլով հմուտ
նմ ձայնիցն կենդանեաց, բաժա
նէ (սակ) զչորս կողմանքս. ակ·
բկ և'': և երաժիշտք ոմանք ա-
րարին 2 զատեղս. և են սաաց-
ւածք իմն երաժշտական, յորի

նեալ

նեալ յոգնախումբ խաղիւք, զ
աստեղամբք: և զայսոսիկ քս, հո-
գեխառնեայ մարգարէն՝ և ու-
3. 57 սոյց երգեցողացն. զի որպ ամանն՝
և աստի տաւղօք պղնձեօք եր-
գէին. և այլք քնարօք և՛'. Մոլ
և բուն ձայնքն, որ են ըստ չո-
րից տարերց կերտեցեալ. զի որպ
ասի օրհնեցէք տմ գործք տն
զտր. զի նոքօք ևս օրհնութն այ
՚ի բերանոյ մերում կատարի
իբր թէ գոլով բաղկացեալ մար-
դըն ՚ի չորեք նիւթեայ բնութ:
զի յետ եղանիլ գործոյ, առա-
ջինքն ՚ի չորից տարերաց. և ժբ
կենդանակերպից. և եօթանց
մոլորակաց (որպ ասացաւ) ուսան
հանդիտացեալ իրերաց. որպ ահա՛
տեսանես յուջիկայդ աղիւսակի

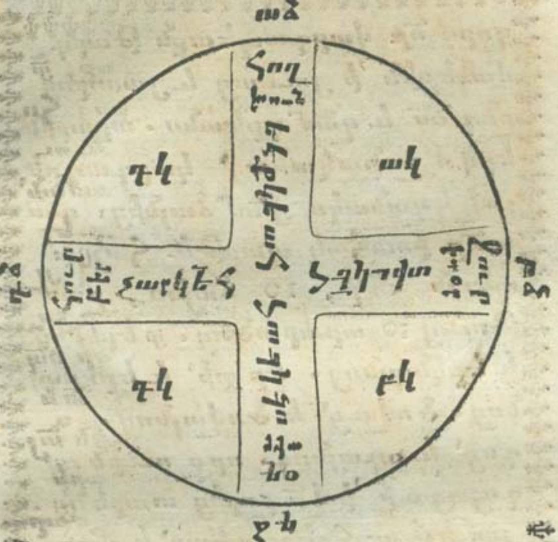

Տե՛ս որպէս ձայնքն 'ի վերայ
չորից տարերց է հաստատեալ՝
որ ըստ հնոց ասի 4 էնաւորս հան-
դերձ մադամունս · զի առա-
ջին կարգն է հայոց · երկրորդն՝
յունաց · և երրորդն՝ ըստ հնոց

 զորս

ղորս որք վարդապետքն Թարգ-
մանեցին 'ի յունաց և յասորոց
ընդ նմա և զամ գրեանս. աղաւթին
երգս շարականաց՝ կարգադրե-
լով եղանակս յամ ձայնից. զնոսա
և սուրբ Սահակ պարթև հայրա-
պետն մեր, 10 ձայնս, ըստ
թուոյ 10 արարածոց. ք երկնից՝
և երկնայնոց. երկրի՝ և երկրայ-
նոց. ծովուց՝ և ծովայնոց. օ-
դոց՝ և օդայնոց. որք ունին ըզ-
դոյացութին 'ի վերայ չորից տարերց.
յաւելեալ հրեշտակաց՝ և մարդ-
կան, որք են 2 սաեղք. որք էին
թէ 'ի չորից՝ 10 բաղդեցաւ 'ի վերայ
10 աղի քնարին, որով դաւիթ
զսաղմոսն երգեր. և մի ձայն է
այլ զամենայն տաղք և երգք. նաև կա-
րելի է ո՛չ թէ է ձայնաւորացն,

այլ՝ ընդ հանրեան գրոց՝ հանել
տալն զձայն, ընդ արհեստաւոր
գործարանի ։ զի որպ 'ի հնոց, ո-
մանք ունեալ իւր գրոց թէութին.
ըստ [illegible] 'ի կիր արկանէին որպ
թէ խաղքն յունաց և մերոցն
ինչպէս եղանակ ընծայէ ասու-
թեց, որքա և՝ նոյին նման.
և են այսպէս. [illegible] ,
երիցս անգամ եթէ ասասցի, իւր
դիրն ըրանայ ։ Նոյլ խմ կերպ.
[illegible] ՝ [illegible]. եթէ երկու
անգամ յոլովի, վերջատասանն ըր-
րանայ. և այլք մինչ 'ի լրման կար-
գի. և է գիտուն խմ երաժշտա-
կանի արհեստի. որ ասի [illegible]
[illegible], երբ թէ՝ զարդ ։ Նո՛ դո՛ն
մերձակայ ընտանեաք սոցա. (որ
ասացաւ) [illegible]. և են եր-

կեան տասանց և չորից միոյ
Թիւս. այսու եղանակաւ. Եվ
սաԹ, տէ՛քէ՛ տէ՛քէ՛ տիւմ տէ՛ք և՛՛։
Փահտէ, տիւմ տիւմ տէ՛ք՛ տէ՛ք տէ՛ք
և՛՛։ Տէվրի քէպիր տիւմտիւմ տէ՛ք՛
տիւմ տէ՛ք և՛՛։ պէրէվշան, տիւմ տէ՛ք՛
տիւմ տէք և՛՛։ Հաֆիֆ, տիւմ տէ՛ք
տէ՛ք՛ տիւմ՛ տէքէ՛ տիւմ՛ տէ՛ք տէ՛ք՛ տիւմ՛
տէքէ՛ տիւմ տիւմ տէ՛ք՛ տէքէ՛ տէքէ՛ և՛՛։
զարպիֆէԹ. Սագիլ. Տէվրի րէ
վան. Մուհամմէս. չիֆտէ տիւ
յէք. տիւյէք. Նիմսագիլ. Նիմ
տէվիր. րէմէլ. էֆէր. հէզէճ.
սէմաի. իւրիւքսէմաի. և՛՛։ որք
ասին տառ, ընդ իսկական ասուի
եղանակաց, որ է տաղ. զի ու
սուցն, է՛ չափ և քանակ եղանա
կի. Որք քաջայայտ են, նոր
արհեստիս եղելոց. որոց ոմանք

 եր-

երկու 'ի մի եստեղ նստէլ ծախս
ծախի հարեալ իբր թէ ցոյց
տան զարհեստս ։ և ոմանք միայ
նակ լինելով կշռեն և չափեն սո
քոք զաստացուածն իւր, նոյն չա
փովն դրէ թէ որպիսի եղանա_
կաւ խնդրէ երդել, դնէ եղա
նակն շարադրութեց . որ իբր նը
ման խաղեցնուածի ոչ թէ չա_
փով և կշռով ։ սոցա հետ ընթա
ցեալ դիցուք օրինակ ինն յեղա
նակաց այսու ձայնիւ բկ առ
ժմանակի արեգական քն ։

52

Արեգակն ժմանակի . ծա ռա
գայթ հօր՝ փառ ույն որդի . թա_
գաւոր՝ թագաւորաց . ե
մարդարէ մա րդարէից . քրէյ
րէ րի րէ րի՛ րէ՝ րի՛ րի րէ . րէ
րի րէ րի՛ րէ՝ րի րի րէ . րէ՛ րէ

րէ րէ րէմ, րէ րի րէ րէմ,
րէ րէ րի րէմ. րէ րէ րու րի րէ՝
րի րի րէմ. րէ րի րէ րէմ վէ-
էմվէ. րէյ րէ րիրէյ րի րէ՝ րի
րի րէ. րէ րի րէյ րի րէ՝ րի րի րէ.
րէյ րէ րիրէ րէ՝ րի րի րէ րէ՝ րէ
րի րէ րէ՝ րէ րէ րի րի րէ՝ րի ո-
տոս. ըստ եբրայեցւոց՝ մե-
սիայ:

Ծնունդ անհայր՝ ըստ մարդկու-
թե. նաև անմայր՝ ըստ աստուածութե.
Ով կեցուցիչ՝ դու ես. կեցո՛ զմեզ՝ յոյս մեր բարի. քրէյ րէ
րի րէ:

Երկնաւոր՝ վերնոյ օծեալ.
Հարսին եկեղեցւոյ գովեալ.
Լոյս փառացդ՝ փառաւորեալ.
Երգեմք ձայնիւ և երկրպագեալ.
քրէյ րէ րի րէ րի րէ՝ րի րի րէ.

 րէ

րէ րի րէ րի րէ՝ րի րի րէ. դէ՝
դէ րի րէ՝ րի րէմ. դէ րի րէ՝ րի
րէմ. դէ րէ րու րի րէմ. րէ րէ
րի րէ րէ՝ րի րի րէ. րէյ րէ րի
րէ րի րէ՝ րէ րի րէ. րէ րի րէ րի
րէ՝ րի րի րէ. րէյ րէ րի րէ րէ՝
րէ րի րէ րէ՝ րէ րի րէ րի րէ րիս
տոս. րստ եբրայէ"։

Յուղարկ., 53:

Արարիչ համայնից՝ ընդ
հանուր գոյից. կենա
րար կեցուցիչ փրկիչ ամենակար-
ողի. զքեզ բարերարանին՝ արա
րածք ամենա նէ նա նէ նա նէ նա՝ նէ
նէ նա նէ նէ նէ նա՝ նա նէ նա նէ
նա նէ նա՝ նա նէ նա՝ նէ նէ նա
նէ նա նէ նէ նա նա նէ նա նէ նայ

 Օծե

Օծեցեալ թագաւո՛ր՝ յո՜ մեծա-
ծին. բարեգութ մարդասէ՛ր՝
ած բոլորից. զքեզ բարեբա-
նեն՝ արարածք ա՛:

Սուրբն երաժշտութե գիտութն
ոչ է այնքան խոտելի, քան թէ
գովելի. զի որպ աւի յերգս,
զոր զհոգին մր շունչք բարե
բանեցէք երգով և ձայնիւ ցըն
ծութ. ահա առելով մր շունչք,
պարունակէ՝ զընդ հանուրն. որպ
թէ մր աղեք, բարի բանիւք բա
րեբանեցէք բարձրեալն. նաև՝
երկրածորքս՝ ընդ երկնայինսն.
հողեղէնքս՝ ընդ հրեղէնսն միա
բանակսն ձայնիւ երգեսցուք առե
լով ալէլուիայ. զի երկին, է
ինչ է. և երկիր, (առէ) է իր է. օդ
և հուր. հող՝ և ջուր. որպ ընդ

հանուր ձայնքն, նախապէս 'ի
վերայ սոցին հաստատեալ գոյր. վասն
այնր հարկ է օրհնութիւն այ կատա-
րել 'ի բերանոյ մարդկանց, զի է
արարչագործեալ 'ի նոյնոյ յա-
րարչէն այ. որ ահա՛ հրեշտակք
յերկինս և մարդիկք 'ի յերկրի
միշտ պարտին անդադար գոհու-
թիւն մատուցանել 'ի նա՛ ձայնիւ՛
ցնծութեան, ընդ երաժշտական եղա-
նակաւ։ Նաև կայ իբր հաստա-
տուն ներ յունացն երաժշտա-
կանի արհեստից՝ արհեստս. որք
իբր նման ամէն 'ի դէմ սրբոյ պա-
տարագի, ու տու չէտու–չէ'ա երա-
ժշտական ձայնիւ եղանակեն.
որ 'ի մէջի 4րտէնտւէ ասացեալն
գրքի, համդերձ չափով. ը [illegible]
ըն։ զնմանէ ևս դիցուք օրինակ

 իմն

իմն նախ հրեշտակաց'ն որ է որբ
երգութ, այլա գեղձկեզօ'ն ։ ամեն
նէս ըն 54 ։

Ի դաշկերտ ըւմէ՛ մ մխադեգօ
'իգօնի զօնդէս դէ
դի զօօբիս դբիատի՝ դօն դբի
սայիօն, իմեօն՝ բրօսատօնդէս,
բա սան դինմիօդիդին. աբօթի
մէ"թա մերիմեան օս դօ՛ ն վասի
լէ ա դօն վասիլէ դէ՛ դէ
րէ րի րէ րի րէ րի րէ րի րէ. դէ
րէ րէ րէ րի րէ րի րի րի րի րէ րի
րի րէ րի րէ րի րի րէ՝ դէ՛ րէ րէ
րու՝ դէ՛ րի րէ րի րէ րէ րի րէ րի
րէ րէ րէմ՝ րի րէ րի րի րէ րէ րէ
րէ րէ րէ րէ րէ դէ րէ րէ րի րի
րէ րէ րէ րէ րէ րի րէ՝ դէ
րի րէ րի րէ րէ րէ րէ րէ րէ
րէ րի րէ րի րէ րի րի րի րէ՝
դէ

դէ րէ րէ րու. դէ րի րի րի
րի րէ րի րէ րէ՝ դէ րի րէ րի
րի րէ րէ դօն զօն ՚ի բօտէկյսօ
ժենի՝ դէս անկե լի անկելիդէս՝
աօրամդօս, աօրիֆօրո ւժէնօն դաք
սէօսն ալէլուիա:

Երգ ցուրդարէն, Բգ:

Լուննդէ դօն գիրինն էգ
դօն ուրանօն նէ նէ նանէ
նա նանէ՝ է նէ նա անէ նանանէ
էնէ նա նէ՝ նա նա նէ նա նա
նէ՝ է / նէ նա նա նէ նա նա
անէ էնէ նա նա նէ ալէլուիա:
Զի ով երգող ամենայնին երգոց,
ասէ օրհնեցէք զՏէր և սաղմոս
ասացէք նմա. աՀա սաղմոսա֊
րանն, լինի գործի օրհնութեան,
և լուեալ կայ Թարց գործողի.
զի ոչ երբէք գոչէ: Իսկ սաղմո

 սեր

սերգն յործամ երգարանէ՝
յայնժամ գոչէ · որպ ի հնուածս եր
գերին քնարաւ · տաւղօք և սրին
գօքև''։ Ըստ ոգելոյն հոգեշունչ
խմաստնոցն, Թէ որ՛ սաղմոս մա
կագրին և վերնագրին, որպ և
յումմէ երգելի է · որպ ասէ հո_
գեհանճար և բանի բուն խմաստ
նապերճ ջահնկալն վանանդեան ·
Թէ որ՝ այսպէս ՚ի կատարած, այն՝
դասապետին էր երգելն ։ Իսկ
վերնագիրն միայն է՝ սաղմոս, այն՝
համերգերձ նուագարանօք, կամ
գործեօք երգոց էր երգելի, որպ
ըստմգուրուչ և նայոչ և''։ Իսկ միայն
մակագրի օրհնութիւն, երգելի է
ձայնիւ միայն, Թարց նուագա_
րանի։ Իսկ օրհնութիւն սաղմոսի, էր
սկսանելի նախ նուագարանն,

 և

և ապա հնչակցէր երգարանու-
թեն։ և յետ ամի առաջնոյ օրհնու-թե,
էր սկսանելի ձայնիւ երգչացն,
որպ աղեղնաւորին, և ապա հնչակցէր
նուագարանն։ զի որպէս ասէ հոգ-
ւովն սրբով շարժեալ մարգարէն,
հարելով մատամբ զտասն աղին,
երգեաց զխորհուրդս զանձառե-
լիս. որ ինքն վկայէ, թէ սաղ- սաղմ
մոս ասացէք առ ած 'ի ձայն 70. 2
քաղցրութե. որ ահա գոլով
ինքն կատարեալ երաժիշտ՝ և 1 Մնաց
ուսուցիչ զերաժշտականն, որպ 15.16
թէ նոր 'ի նորոյ գոյացուցանէր
զարհեստս։ այլև՝ եօթանց մո-
լորակաց ճառագայթարձակ ն-
շուլիցն ցոլացմանէ առեցեալն
ձայն. և ժբ կենդանակերպիցն,
և յայլոցն, եթէ ոք կամիցի
 հան

հանդերձ մնացուածովքն սոցին,
մ թէ խաղիցն յունաց և մերոց-
թէ երգոցն, և աղիւսակացն
յետաձգելոց, լիցի 'ի կատարն
հատուցանել ոմ յերեսն 202'':
այժմ և եթ ցոյց իմն տալով 'ի
զբանն հասցուք 'ի խորան. զոր
տայ հոգին անեղծի. զոր օրհ-
նեն սերովբէք և միշտ փառաբա-
նեն քերովբէք անլռելի հնչմամբ
նմա յաւէտ երկրպագութի և
փառաբանութի քաղցրաձայն եր-
գով այժմ և յաւիտեանս ամէն:

Խրատ յաղագս Երգոցս, Եց:

Րամ՝ հաւէրժնամ՝ իմօն էվլի-
համ՝, բրօ՛սատէքսէ այիէ
գիրիէ. գէ՝ բարաւախհու իմին՝,

 այփէ,

աֆէսին ամարդիօն՝, օդի մօնոս
իօսլ'քուս, էնդօսմօ դին՝ անաս-
դասին ։

Կրօդիսադէ լայի իօն՝, դէ՛ բէ-
րիլավէդէ աւդին՝, դէտաօրդէ
տօքրուան էն աւդի, դօ անաս-
դասինդի էգ նէգրօն, օդի աւ-
դօս էսդին օթէօս՝ իմօն, օ լիդ-
րօսամէնօս իմաս, էգ դօն անօ-
միօն իմօն ։

Տէֆդէ լայի իմնիսօմէն, դէ բ-
րօսդինիսօմէն խրիսդօն՝, դօքսա-
զօնդէս աւդու դին էգնէգրօն
անասդասին, օդէ աւդօս էս-
դին օթէօս՝ իմօն, օ էգդիս բլ-
լանիս դու էխթրու, դօն գօս-
մօն լիդրօսամէնօս ։

Հոգւոյն երգէր՝ ըղձական աղին.
Մատամբ հարեալ՝ մարգարէին.
Ձայնիւ երգոց՝ երգաբանեալ.
Օրհնաբանէր՝ զբանն անեղին:

[illegible]

56 . բձ ։

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

դօ ա՛ դմա՛դէ նօ նդա ... լօ՛ն

փ՛սա՛լսադէ ա՛ էդ՛օ էն ... ա

լա՛լա՛կմօ ... ա՛ ... լի ... ի՛

նի ... ... ա՛լի՛ լ ի՛ իա՛ ։

Նուէ ցուանօրէն դօ... բառիս։ Բէ.

57 ։

Օա՛նկելոս էվօ՛ա դի դէ.
խարիդօմէնի, անկնի՛ բրթ
հէնէ խոհէ՛րէ, դէբա՛լինէրօխհէ
րէ. օսօս՝ եիօս՝ անէ՛սդի, դրիի
Յրոսէգդի՛ Փու։ Փօդի՛գու ..., Փօ
ինէ՛աի էրուսալի՛մ. իկար տօք
սա գիրիու, էբիսէ՛ անէ՛դիլէ.
խհօրէ՛էնինի, դէ՝ ակա՛յլու սիօն.
սի տէ ակնի՝, դէ՛րբու Թհէօդօ՛
դէ՛, էն դի էյէ՛րսի դու դօ
դո՛ւսու ։

Ղուկաս. Բժ, ժը:

Ծնաւ է Քրիստոս այսօր օծեալ
տէրն ՚ի քաղաքն Դաւթի.
Եւ առ աստղ ծագեալ ՚ի յերկնից՝
բարգաւաճելոյն ՚ի մսուրի. ընդ զօրս
հրեշտակաց՝ ՚ի բացօթեայ հովուէքն
երգակցեալ, եկեալ ՚ի տեսանել մա-
նուկն ընդ յովսեփ խանձարուրապա-
տեալ. աւետիս աւետիս. լոյս
մեծ ծագեցաւ արարածոց. ա-
հա արքայն իւր յայտնեալ
ցուցաւ, պարագրելով բանն ան-
մարմին ՚ի մարմնի. Եւ հրեշ-
տակք երկնից՝ յերկիր օրհնա-
ձայն երգով. գոհաբանեն զքր

ծը

ծընունդն փառաւորեն զքո ծընունդն։

Յարութեան. գլ. 59։

Ուղղափառ կանայքն եկեն ՚ի գերեզման փրկչին կանխեալ. առ ՚ի խնկել զմարմինն տեառն. որք լուեալ զձայն յարութեան յարութեան. հրեշտակապետին աւետաւս ձայնելով առ քեզ կանայսն. որք ընթացեալ առ աշակերտսն. լսելով զձայն յարու՛։

Ուրախացեալք ընթանային

պետրոս և յօհաննէս ՚ի կենսա-
տուն և ոք գերեզմանն . ՚ի հան-
դիսի յարու:

Ուրախացուք և ցնծասցուք
որդիք նոր սիոնի այսօր բերկ-
րեալ և միշտ յաւէտ ՚ի հանդի-
սի յարու:

Յարութեան . դձ, 60:

Որ վեցերրորդըն եօթնե-
կին . մարմնով մեռաւ-
նա ՚ի խաչին . նիկոդիմոս
ընդ յովսեփին . բարձեալ զմար-
մինն յիսուսին:

Պատեալ՝ խնկով ա՟բ կտ՟ին.
Եդին՝ 'ի նոր՝ գերեզմանին.
'Ի վիմափոր՝ կոյս տապանին.
Անդ՝ իսկ՝ տքնեալ՝ օր երրորդին
Զինեալ հոգւով՝ բանտն ա՟ հա-
դին. Ե՟ւ անդ փրկեա՟ց՝ զկա-
պեա՟լս հոգւոյն. որք 'ի ըն՟տա-
ւերս՝ մահու էին. ա՟զատե-
ցան՝ ա՟րեա՟մբ գա՟ռինն :
Յարեաւ այսօր՝ փա՟ռօք հօ՟ր
բան. մինչ արշալոյսն՝ առաւօ-
տեա՟ն. ընդ իւր յա՟րոյց՝ զբր
նութս մա՟րդկա՟ն. արժանեցան՝
որք 'ի մահուա՟ն :

 Ա՟ե-

Յորդեաց մարդկան. յարեալ փառօք աստուածօրէն. որ ՚ի յաւուրս քառասնեան. զինքն յայտնէր աշակերտացն:

Ի կատարածին՝ որ ՚ի նշանին. ըզ կերակուր՝ խնդրէր զյետին. մասն ձկան՝ խորովածին. և ըզ խորիսխ՝ քաղցր մեղուին:

Հանէր զնոսա՝ բեթանիայ. որպէս ըզ մովսէս՝ լեառն սինայ. եւ ՚ի վերայ գլխոյ նոցա. ձեռս իւր օրհնել՝ բանիւ զնոսա:

Ընդ ՚ի յերկինս վերացեալ. վերայ թեւոց՝ հողմոց ելեալ. նովին

մարմ–

մարմնովըն համբարձեալ. որով
մեռանէն՝ և յարուցեալ:
Նստաւ ընդ աջմէ՝ հօրըն փառաց.
զընդունելս անկեալ՝ կոխան դիւաց.
երկրպագեալ՝ ի հրեշտակաց.
և ի համայն՝ երկնաւորաց:

Յարութեան. Բյ, 62:

Ի մեր մէն գոչէ
Ր ր զուա րր
ըն ա ա որր կա նայն
յարեա քրէ, րէ րե րէ
րէ րե րէ րէ րե րէ րե րե րէ
րէ րե րէ րէ րե րէ րե րե րէ
րէ րե րէ րէ րե րե րե րէ
րե րէ րե րէ րե րէ րե րէ րե

րէ

ըն ըն ըն ըն ըն ըն ըն ըն ըն ըն
ըն ըն սաս ս:

Յարութեան. 4յ, 63:

Յաւա ... ան
արշալո ... լ կա
նան նյն եկեան ե գե ըշ
ման փ ըկչի ն առ օծանե լ
ղջըեյ ըն ըն ըն ըն ըն ըն ըն
ըն ըն ըն ըն ըն ըն ըն ըն ըն
ըն ըն ըն ըն ըն ըն ըն ըն
ըն ըն ըն ըն ըն ըն ըն ըն ըն
ըն ըն ըն ըն ըն ըն ըն ըն ըն
ըն ըն ըն ըն ըն ըն ըն ըն
ըն ըն ըն ըն ըն ըն ըն ըն ըն ըն
ըն ըն ըն ըն ըն ըն
առ ս:

Խաղ. ԲԺ, 64։

Ի քառաթեւ
խաչափայտին
բեւեռեցաւ՝ Քրէյ րի րէ րի
րէ րէ րէ րի րէ րի րէ րի րէ
րի րի րէ րէ րէ րէ րի րէ րի
րէ րէ րի րէ րի րէ րէ րի րի
րէ րի րէ րէ րի ս տո ս։

Յարութեան. ԴԺ, 65։

Յորժամ լուան զտէրն յա-
րուցեալ. օրհներգութե-
ներգս յօրինեալ. Մետասա-
նիցն՝ դասուք սրբասնեալ. զե-
րեքսրբեանն՝ օրհնաբանեալ.
Այսօր որդիք՝ Նոր Սիոնի. Եր-

 գակ

գանկցե՞ լով՝ դասուցն խմբի. փառս տայցուք՝ յարուցել-
ոյն. ձայնիւ երգով՝ միշտ ցըն-
ծալի. ալէ լէ՝ լէ լէ լէ լէ
լէ լէ՝ լէ լէ լէ, լէ լէ լէ լէ
լէ լէ՝ լէ լէ լէ լէ լէ՝ լէ լէ լէ
լէ լէ՝ լէ լէ լէ լէ լէ՝ լէ լէ
լէ՝ րէ րէ րի րէ րէմ րէ րի
րէ րէ րէմ դէ րէ րու րի րէմ՝
րէ րի րէ րէ րի րի րէ՝ րի րի
րէ րէ րի րի րէ՝ րէ րի րէ րէ
րի րի՝ րէ՝ լէ լէ լէ լէ լէ լէ
լէ լէ՝ լէ լուիայ ալէլուիայ ա-
լէլուիայ. օրհնեալ է միշտ՝ մեր
յաղթուհի. փառաւորեալ՝ է յա-
րուցեալն:

Մա տէրն զօրութեանց. գլ, 66:

Իհինաւուրքն ձայնիւ եր-
գոց օրհնաբանեսս անըն-
ռեր լեր հնչմամբ միշտ փառա-
բանեսս. Իսկ թագաւոր անուն
օծեալդ մեր քո թագաւորն:
Որ անդամ դաւր երգոց դու երգա-
բանիս. Յերեղինաց փառօք
յաւէտ իսկ օրհնիս. աստուա-
ծասու պայծառ արեգակն.
ընդ երկնայնոց դասուցն օրհ-
նեմք հանապազ. ալէ լէ լէ
լէ լէ լէ լէ լէ լէ լէ լէ լէ
լէ լէ լէ լէ լէ լէ լէ լէ լէ
լէ լէ լէ լէ լէ լէ լէ լէ լէ
լէ լէ լէ լէ լէ լէ լէ լէ լէ
լէ լէլուիայ. արքայդ երկնից

մի-

Մեսիայ․ ողորմեա մեզ կեցու-
ցէ:

Առաւօտն բանն․ ձն, 67:

Որ բազմեալ հանգչիս
յանուրուեալ աթոռ յան
ձըն առեր վասն մեր ըզմահ
խաչի ողջնեալ ես մեզ բարե-
բանեալ գովեմք ըզքեզ Քրի
ըի ըէ ըի ըէ ըի ըի ըէ ըէ
ըէ ըի ըէ ըի ըէ ըէ ըէ ըի ըէ
ըէմվէ էմվէ ըի ըէ ըի ըի
ըէ ըէ ըի ըէ ըէ ըի ըէ ըի ըի
ըէ ըի ըի ըէ ըէ ըի ըէ ըէ
ըէ ըի ըէ էմվէ էմվէ ըէ
ըի ըէ ըի ըիստոս:

Որ 'ի կողահոս աղբերէդ նորո

գե-

գեցաք արարածքս և անմահա-
ցաք անվախճան փառօք օրհնեմք
ըզքեզ քրէ րի'':

Նորեք սրբեան ծայնիւ գովեն սե-
րովբէքն ըզքեզ յաւէտ. և քե-
րովբէք փառաբանեն՝ զօրք երկ-
նայնոցն երկրպագեն քրէ րի'':

Մաշտոց օրհնութեան. գէ, 68:

Բարձր է խոնարհական լի-
նի հտեանն և սաղմոս
ասելով նուաճն քոյ ըմբռ-
նեալ. Պատմել անառակութեան
զարդարմունս քո. եւ ըզ
մեծաքարտութեան քո խնդի րի.
Տանն ղեւ սաղմոսարանն

ի ձայն օրհնութեան գովել
Լ: կա թոն. գ ր է քսամծ լօյի ս
թէ գօ դի րի օ փառ լի ն գօ
նօմաւ գբ սու ւ ի փսի սգէ. Պու
ա նանկէ լի ն գօ բրօի գօ է
լէ օս սու ւ գէ դին ալիթա ն
սու. գագա նի գգա. էն ու է
գախոշօ րսօ փալդիրի օ
Աէդ օսի ս է ննէ նէ նէ նա
նէ նէ նա նէ նէ է նէ նա
նա նէ նէ նէ նէ նէ նա ա նէ
նա անէ նա նէ նէ նա նէ
նէ նէ նա էն կիթշարա ալի
լու ի ա ա լի նի լու
Տիա

Մ.-Բ.ձն հօչ գործէ. Եւ, 69:

Պատկեր անպարագիր ան
մատոյց լուսոյ պարծան
կեցեալ. պաշտօն խնկելի նմա
պես բերի լուսաւորեցեալ.
Զքեզ միշտ օրհնեն զուարթունք
երկնից ուրախ նմային ի բար-
ձանց. ընդ նոսին միշտ բարե
բանեալ օրհնաբանեմք ըզ քեզ
քրէյ րէ րի րէ րի րէ րի րէ
րէ րի րէ րի րէ րէ րի րի րէ
րէմ դէ րի րի րէ րի րէմ
րէ րի րէմ վէ րի րի րէմ րի
րի րի րի րէ րէ րի րէ րի րի
րէ րի րէ րի րի րէ րիօ—տոս.

Մ-

Մ. սրբին Փոխին. 4ն, 7Ը:

Ահեղագոչ ձայնիւ եր
գեն՝ երեքսրբրբեան
զերգս հրեղէնք, բարեբանել
երգաբանեն զքո անմահ ան
բութդ. Հայց կենաց և բա
ժակ անմահութե, միածին
որդի՝ քրէյ րէ րի րէ րի րէյ
րէ րէ րի րէ րի րէ րէ րէ րի
րէ րի րէմ րի րէ րէմ րէ րի
րէ րի րէ րի րի րի րի րի րէ
րէմ րէ րի րի րէմ վէ րի րի
րէմ վէ րէ րէ րէ րէ րի րի
րի րէ րի րէյ րի րէ րի րէյ
րէ րէյ րէ րի րէ րի րի րի րէ
րի րէ րի րէ րի րէ րի րի րէ
րէ րէ րի րի րէ րէ րի րի րէ

րէ րէ րէ րէ րէ րէ րէ րէ րէ
րէ՝ րէ րէ րէ մտոս ։

Սաղմոս Դաւթական. 4է, 71.

Առէք սաղմոս եւ
տուք թմբուկ
ալէլուեայ · սաղմոս ասա
ցէք նմա ի ձայն քաղց
րանէ ալէլուեա ։
Փող հարէք ի գլուխ ամ
սոյ յաւուր նշանաւորէ
տարեկանաց մերոց ալէլու-
եայ ·
Հրաման է այս Իսրայէլի եւ

Երամէունք են այ յակօբայ ։

Լ ամլէ դէ փառ լմօ նդէ տօ
դէ դեմ բանօ ն փառ լդէ րե-
օ ն դէ րբնօն մէ դա դէ Թհարա
ալե լր ուեայ ։ Սա լբեադէ
է ն նէօ մընէա սալբենկե էն
էէսե մօ ե մէրա էօրդե ս ե-
մօն ։ նէ նէ նա նօ նէ նա նէ
նէ նա նօ նէ նա նա նէ նէ
նա նօ նէ նա նօ նէ նէ նա նէ
նա նօ նէ նա նօ նէ նէ նէ նա
նօ նէ նա նօ ։ նէ նա նօ ։ նէ
նա նա նէ նէ նէ նա նօ նէ
նէ նա նէ նէ նա նօ նէ նա նէ
նէ նէ նէ նա նէ նէ նէ նէ
նա ։

նա՛ նէ նա նաա նէ՛ նաա նէ՛ նէ
նա՛ նաա նէ նաա նօ նէ նաա ալէ-
լուիայ օգնէ բրօսդա կմա դօ
իսրաէլ չսդէ դէ դրի մադօթէօ
խադօվ։

[illegible]

Անայարա դրէլէ ն
ալա րադրի սրբու-
հի յա րգանդի քրամ ան
չիծ ա նարա կոյս դալէլէ լէ
լէ դալէլէ լէ լէ լէ լէ լէ լէ
մայր սրբուհի յա րգան-
դի քրամ։
Ասրբէլիյ ցանկալէ հօր

պատկեր յորովայնի քում
կրեցեր գերաբ կոյս գովելի
գովելի լի լի լի լի մայր՝ յորո-
վայնի քում:

Յարմատոյն յեսսեայ ծաղկե-ցեալ՝ որ տարար ՚ի յարգանդի քում զանտանելին զլոյս . գո՛:
Որ ՚ի հօրէն առաքեցաւ բնա-կեցաւ յորովայնի քում՝ և ծը-նաւ ՚ի քէն կոյս գովե՛:

Յորդորակ Բէ, 73:

Սէ կոյս անբաւծին՝ մարի-ամ ընտրեալ յանեղէն . մայր ամենօրհնեալ ցանկալի քրօբէ հողեղէն . հարսն անա-

րատ

րանս դու մնչես · տաճար լու-
սոյ՝ գերամբարձ · երամն ուհի մէր
կայս, կոյս երանելի · հարսն
սրբուհի մայր և Թագուհի ·
բարեբանեմք զքեզ միշտ՝ ընդ
կան տեղի :

Աթոռ քառակերպեան կաճառի
՚ի լեօթն աստեղէն · որ ընտ
րեցար լինել տաճար բանին
մարմնեղէն · հարսն անեա" :

Ծննդեան · դձ, 74:

Տէրն գրի ոնպարագ-
րել բանն
ի մա րեհի ԶԶ մար դ ջե
րկրի երկրորդ դամ

յերկնից մարբն յայ-
նեալ հոր պատուեր և կա-
ալ կերպարանեալ կնիք
ակք զբնատրապեն պրտուղ
դաւթեան յարմարոյն յե-
սսեայ անրեալ յազգ։
յուղայի տէր էէ տրղայ
տէր րեր լրել տանն յակրայ ժա-
ռանգ [illegible] հէթա-
նոսայց քրէ րէյ րէյ րէ րէյ
րէ րէ րէ րէյ րէյ րէ րէյ րէ
րէ րէ րէ րէ րէ րէ րէ րէ
րէ րէ րէ րէ րէ րէ րէ րէ
րէ րէյ րէյ րէ րէյ րէյ րէ
րէ րէ րէ րէ րէ րէ րէ րէ
րէյ

րէյ րէ րի րէ րի րէյ րի
րէյ րէյ րէ րի ստոս:

Նոր եղանակաւորն. 75:

Սրաժր հ-
տականն
սրբաձայն օրհնութեա
մբ երգեն անուերն ձայ
նիւ իմանալ լի զօրու-
թիւք երկնից. Ար 'ի
կամս քրօբէից նրստից եւ
մաշտ անդադար սրբա
սաց ձայնի փառաւորանիս
ընդ վէցթևեանն սրօբէիւք.

 քրէյ

քրէյ րի րէ րէ րի րէ րէ
րի րէ րէմ. դէ րի րէ րէմ.
դէ րի րէ րէ րի րէմ. րէ րի
րէ րէ րի րէմ. դէ րի րէ
րի րէ րէմ. րէ րի րէ րի րէ
րէմ. րի րի րէմ. րի րի րէմ.
դէ րի րի րի րէմ. րէ րի րի
րի րէմ. դէ րի րէ րի րի րէմ
րէ րի րէ րի րի սուրբ և մաքուր
ցանկելիք զօրհներգութիւն քեզ.
Որ թագաւորդ ես թագաւ-
որաց և տէր տէրանց անպա
րագիծ անեղ աննման բան
ալէլուիա:

Ողբ Երեմիա մարգարէին. 76: բկ

Ալէ փ զի րդ
զատա ենստաւ մեն. յ լ
քաղաքն բազմամարդ վ և
եղև իբրև այրի լցեալ ժողովրդու-
թք ի մէջ հեթանոսաց
իշխան աշխարհին եղև հար-
կատու: Լալով լացաւ ի
գիշերի և արտասուք իւր ի ծն-
ծնօտից իւրոց և ոչ գտանէ
մխիթարիչ յայնմ աւուր ի սի-
րելեաց իւրոց ամ բարեկամք
նր անարգեցին զնա և եղեն
նր իբրև թշնամիք:
Զեզ ասեմ. Զեզ ասեմ նդա

 հարք

ւորք ճանապարհորդաց.
դարձուցանողք՝ հաշտեցուցանողք եւ
առաջնորդք. Թէ լինիցին եր-
բեք ցանկք ըստ ցանկացս լեալ
որք ի վերայ իմ հաւանին. բարբառեն
ցանկալի տէր՝ եւ կորացուցեալ զիս՝ յա-
ւուր բարկութեան սրտմտութեան իւ-
րոյ։

Իբր յորդորումն. 77։

Աստուածային կոչումն մարմ-
նակալ առ խօսէին.
Ի յերկրայ մտաճշնին հեղուլ առ-
տօսր՝ կրկնակ ծնմամբ սրբոյ եւ
զգայս անմէտ՝ ձայնիւ ողորմելի
այս ոհ այս ոհ. զքէնդ ի խառնակել
սոցին հաղորդ եղուկ միշտ այ
բանս սրբոյս։

Ողբ տիրամօրն · 78:

Ա՜յ իմ միածին որդի՝ որ
մատնեցար ·
Ա՜յ իմ ցանկալի լոյս՝ որ ծածկեցար
Ա՜յ իմ լուսատես որդեակ՝ որ
ապտակեցար ·
Ա՜յ իմ լոյս աչաց իմոց՝ որ խա֊
ւարեցար ·
Ա՜յ իմ համատփիւռ ծաղիկ՝ որ
թառամեցար ·
Ա՜յ իմ անբիծ աղաւնի՝ որ ըմ֊
բռնեցար ·
Ա՜յ իմ լուսադեղ շուշան՝ որ
մըթացար ·
Ա՜յ իմ աննման որդեակ՝ որպէս
մերկացար ·
Ա՜յ իմ կենդանի աղբիւր՝ որ
ծարաւեցար ·
Ա՜յ իմ սիրասուն որդեակ՝ որ
նախատեցար ։

Մի՛ լար մա՛յր իմ՝ այնպէս
ողբալի.
ահա՛ ցաւ՟ քո՝ ինձ կըս
կըծալի:
Մի՛ լար մա՛յր իմ՝ դառն ար-
տասուալի.
ահա՛ որդի՛ քո իմ սիրե- լիս:
Մի՛ լար մի՛ լար՝ մայր իմ ցաւալի.
և դու նըման՝ լե՛ր մայր սիրելի:
Մի՛ լար ս՟բ կոյս՝ միշտ աղեր
սալի.
փոխան իմոյ՝ ահա՛ քեզ որդի:
Մի՛ լար մի՛ լար՝ մայր իմ ցնկալի
զի մի՛ մնասցես՝ անզաւակ որդի:

Լա՛յ ինձ ո՛րդեակ՝ դառն
անպարտական,

զի

զինուորդ եղեր՝ մահու պարտական:
Ո՜վ ինձ որդեակ՝ պայծառ տա-
րուաեակ.
զի որդ դարձար՝ յորձն գունեակ:
Ո՜վ ինձ որդեակ՝ վայելչահասակ.
Վա՜յ էր եդին՝ քեզ փշեայ պսակ
Ո՜վ ինձ որդեակ՝ յո՜ միածին.
Էր զգեցար՝ կարմիր ծիրանին:
Ո՜վ ինձ որդեակ՝ յո՜ ցանկալի.
Վա՜յ էր Թողուս՝ մօրըս ողբալի:
Ո՜վ ինձ այսօր՝ որդեակ սոխ-
րալի.
Ո՞ւր մընամ՝ այսպէս տրտմալի:
Ո՜վ ինձ որդեակ՝ ողբամ ան-
դադար.
Սուգ և կոծիկ՝ դառն արտաս-
ուական:
Ո՜վ ինձ որդեակ՝ աղբիւր կեն-
դանի.
Էր կարօտիս՝ կաթիլ մի ջրի:

Յո՜ որդեակ. իմ միածին.
էր վա՜յ ՚ի խաչին՝ բեւեռեա-
ցար ։
Ո՜չ իմ որդեակ. ա՜յ իմ քաղցրիկ.
վա՜յ էր եղեր՝ արեամբ ներկեալ.
Ի յոյս արեւոյս. կեանքըս կենաց.
վա՜յ էր փըշով՝ պըսակե ցար ։
Ո՜ ա՜ղ՝ հոգւոյս. մօրս քոյ կուսի.
իմ արեգական՝ խաւարեցաւ ։
Ո՜չ իմ որդեակ. ա՜յ իմ ձագուկ.
գառնուկ զաւա՛կ՝ էր մատնե-
ցար ։
Իմ աննման. յո՜ որդի աչացըս
լոյս՝ էր մըթացար ։
Ա՛յ ինձ այսօր. աւա՜ղ գերոյս.
զի տեսանեմ՝ զորդեակս ՚ի մահ-
ճաշար եղո՜ւկ. ինձ ցաւալիս.
ահա՛ որդեակս՝ է՛ դառն մահ-
ւամբ ։

Յո՜

Յե՛ քն. ամծդ. հանրից. շնորհեա՛ խաչիւդ՝ մեզ ողորմեա։

անձայն. 1. 2. 2.

3. անձայն. 1. 4. 4. 2.

4. 4. 3. 1. 2. 1.

3. 1. 1. 2. 1. 1. 1.

1. 2. 4. 4. 3. 2. 3.

2. 2. 3. 4. 4. 2.

1. 2. 2. 2. 1. 3. 1.

անձայն. անձայն. 21. 1.

24. 3. 9.

7. 17.

6. 13. 10.

Եւ ըստ կարգի։

Մնամենայն բն։

Բ րեսդօլս ահէնամդէ տօքսամ

սադէ, Խրիսդօս էքս մու

րամըն ադաւմըդըլ սադէ. Խրիս

դօս էքպէ իւս իկիսօթէդէ. ամա

դէ դօ գէրբիօ բուլսա հյի, դէ

էն էնֆրօսն նէ, ամնիմնիսադէ

լար, օդլուն մուքադդէսադէ։

Ի, սոսէ լրսօն, Թաւմնդալուրկըն

անէսբօդիս, իլկրըն Թավլմսըն

դիմնն խտէրսօսաս բայրէ. էդըն

ադէ դէխթիս, էկդօրիս դրիվըն

վադին, բօլու դի Թիշիս իմին,

ըն դադ ռուսհամ, իսմն դօ բադ

րն, դէվրօդիս տօքամ

ամին.

ԱԷ ած յառնոլէն:

Ա'յիօս օթէօս, Ա'յիօս իսխիրօս, Ա'յիօս աթա՛նադօս, էլէ՛իսօն իմաս. Էրէքս Նէ՛րն.

Տօ՛քսա բադրի, գէ եիօ, գէ՛ Ա'յիօ բնէ՛ւմադի, գէնին, գէ՛ այի, գէ եիս դուս էօնաս դօն էօնօն ամի՛ն. Ա'յիօս աթա՛նադօս, էլէ՛իսօն իմաս: Ա'յիօս օթէօս Ա'':

Անապատն՝ ճգնաւորաց. որպ օ-
րէն՝ է կուսանաց. զոր առնե-
լով՝ ողջ վանից. փառաւորել՝
զտէրն փառաց։

Սուրբ Բարեկենդանի. 79։

Ահա՛ եհաս՝ ցնծութեն. ա-
ւուրս բարին խընդութեն. եկայք այ-
սօր՝ ցնծասցուք.
երգակցելով՝ գովեսցուք. տէր
ի տաճար մեր իւրում. տէր յեր-
կինս յաթոռ իւրում։
Եկայք եղբարք՝ պարեսցուք.
զերգս յօրինեալ՝ հրճուեսցուք.
երգ զանազան՝ ցնծալի. պար
առնելով՝ ասասցուք. տէր ի՛։

 Ա-

Ոստոստելով՝ ձայնելով. կայտռ
ռելով՝ խնդալով. ծափս ծա-
փի՝ հարելով. ձայնարձակեալ՝
երգեսցուք. տ͞ր 'ի տա'':

Այսօր է՛ բարեկենդան. է՛ և
մեծ բարեկենդան. 'ի միտ ա-
ռէ՛ք՝ ո՛վ եղբարք մերձեցա՛՝ բախ
լախորան. տ͞ր 'ի տա'':

Ա՛հուրբս մեր՝ խնդուն. է՛ միան
գամ 'ի տարին. մինչ ժամանակ՝
'ի ձեռս է. կատարեսցուք՝ ըղ
բարին. տ͞ր 'ի տա''

Գոյ հասանի՝ մեծ պահոց. որ
է օր՝ աղօթելոյ. աւանդուճի է՛
բարի. համայն եղբար՝ցըս մե-
րոյ. տէր 'ի տա':

Փառըս տացուք՝ անեղին. զ՞մեզ
յայս աւուրս՝ հասուցողին. յա-
ւիտենից՝ յաւիտեան. միշտ ան-
խափան՝ անզրաւ. տ͞ր 'ի տա'':

Առ Տիրուհին Երկնային. ՁԹ.

Բեթէլ ամպոյ նշման՝ ես դու խնկուհի. անբիծ կոյս երանեալ՝ ծնող Միածնի. պաղատելով գոչեմ՝ 'ի խորոց սրտի. լե՛ր բարեխօս առ տէր՝ կոյս երանելի՛՛. զի քեզ եմ յուսացեալ՝ մայր տ՜ն յ՜ի:

Լամպար լուսափայլեալ՝ ջահ անշէջ վառեալ. էին մարմնացելոյ՝ դու մայր անուանեալ. յուսացեալ եմ 'ի քեզ՝ և ապաւինեալ. լե՛ր բարե՛՛:

Լուսակերտ առագաստ՝ դու անտանելւոյ. հրաշալի ճեմարան՝ բանին բարձրելւոյ. աղերս արկեալ գոչեմ՝ քեզ կոյս գերյարգոյ. լե՛ր բարե՛՛:

Շնորհածաղկեալ յանձն իմ.

զհա-

զհամայն բերկրութ̃ի · զարմանա_
լի հրաշիւք՝ մեծ խորհրդութ̃ի ·
նազելի մարիամ՝ բարի քաղց_
րութ̃ի · լե՛ր բարե՛՛:

Զքնաղատիպ խորան՝ լուսափայ
լեցեալ · մաքրասուն կուսութ̃բ՝
դու զարդարեցեալ · խղճալի
ծառայ քո՝ է քեզ յուսացեալ ·
լեր բարե՛՛:

[illegible]

ենարարիդ՝ անեղածնի՝
անտանելուոյդ՝ խնկարկէս ·
աղաղակեմ՝ միշտ և յաւէտ՝
մինչ 'ի վախճան՝ գերապէս · վե_
րօք մեղաց'ըն յանցանօք՝ վիրա_
ւորեալս՝ սաստկապէս · աւաղե
լով՝ ձայն արձակեմ՝ առի՝ փրկ_

կել՝

կել՝ զմխրաւորս. մն փառաց՝
անուանն քո տր՝ զերծա՛ մեղաց՝
զմեղաւորս:

Իսկականին՝ ծընունդ էիդ՝ ան-
հաս բարւոյդ՝ պաղատեմ. ան-
կեալ յերկիր՝ առաջի քո՝ եր-
կրպագեալ՝ աղերսեմ. ողորմեա
ինձ՝ արքայդ փառաց՝ յամ ժամ.
քեզ գոչեմ. աւաղէ՛՛:

Ինեղ բանիդ՝ իսկ անմահի՝ ան-
ներմանիդ՝ հառաչեմ. կողկողա-
լով աղերս արկեալ՝ զօրհանա-
պազ՝ աղաչեմ. յս փրկիչ՝ յու-
սով փառացդ՝ միշտ յաւիտեան՝
փափագեմ. աւաղէ՛՛:

Յոյս ընաւին՝ դու համայնից՝
ամենազօր՝ բարերար. զօրեղ
փրկիչ՝ ցաւոյս բժիշկ՝ ո՛վ սրխ-
բողէ՝ փրկարար. եմ քո սիրոյդ՝

միշտ

Միշտ յուսացեալ՝ ամենատուատ՝
բախարար · անաղե՛՛։

ՄԵՐ ՈՂՋԵՐՈ ՈՈ ՈՔԵՐ · 82 ։

Սիրտ իմ առ քեզ՝ աղաղակէ · բանդ որ ընդ հօր՝ իսկզբանէ · արի՛ փրկեա՛ զիս եղկելիս · բանդ որ ընդ հօր՝ իսկըզբանէ ։

Դու երկնային՝ գառն անարատ. աստղ առաւօտու գերառատ · արի՛ փրկեա՛ զիս խղճալիս · աստղ առաւօ՛՛։

Լոյս անմատոյց՝ հիանալի · փառօք փայլեալ՝ ըզքանչելի · հասի՛ր գերոյս՝ լե՛ր ձեռնտու · փառօք փայլե՛՛։

Որ հանգուցեալդ՝ քերոբէից ·

և միշտ օրհնեալ՝ 'ի սրովբէից. օգ-
նեա գերելոյս մարդասէր. և
միշտ օրհն":

Հանուրց եկեաց՝ իշխող բարի.
դու յաւիտեան՝ միշտ գովելի.
անկեալ գերոյս՝ ողորմեա տէր.
դու յաւէտի":

Միշտ յարաժամ՝ քեզ աղա-
չեմ. զօրհանապազ՝ առ քեզ
գոչեմ. հաս ինձ Թիկունս՝ աղա
ղակեմ. զօրհանապազ՝ առ":

Յորդորակ. 83.

Լոյս առաւօտ՝ փառօք պան-
ծալի, յաւէտ զարդա-
րեալ". պայծառափայլ՝ շաւիղ
ցանկալի, լուսով պերճացեալ":
Կուրի եմ գերի՝ աղաղակեմ, օգ-

 նեա

նեամ գերելոյս. վիրաւորեալ
եմ՝ լալով գոչեմ, հասի՛ր եղ
կելոյս. առ քեզ պաղատիմ՝
փրկիչ ողորմեա՛։ Ահա վշտալի
եմ վէրաւք՝ մեղօք դեգերեալ,
կարի ցաւագին անկեալ եմ ան
կեալ եմ։

Սրբոց կանոն . 84 .

Բերամբիծ կոյս՝ անապա
կան. ծնօղ անհամեմատ
որբուհի. տաճար անձեռ. բա
նին, մայր գովելի լի՝ գովելի լի
լի լի՝ լի լի լի լի՝ լի լի լի՛ լի լի
լի լի լի. ամենայն կոյս գեղե
ցիկ՝ անհամեմատ սրբուհի։
Դու տիրածին՝ կոյս մարիամ.
մայր գերայարգոյ՝ տաճար ան՝.

անպարագիծ անտանելւոյն ,
մայր գերայար''։

Սրբջանէկ մայր՝ անեղ բանին .
դու աննման իսկուհի · տաճա''.
գեղեցկատիպ զարմանալի , դու-
աննմա''։

Լռական լուսոյն օթարան՝ և տա
ղաւար տենչալի · տաճար''. մաք
րասնունդ զա̃ծընկալ և տա՛։

Թագիւ պճնեալ երկնային՝
դու գերազարդ պանծալի · տա
ճար''. բոյս անթառամ ծաղիկ
լուսոյն , դու գերա''։

Հրաշազան տիպ տենչալի · գե
ղեցկափայլ բարձալի · տաճա''.
գերամաքուր կոյս անարատ ,
գեղեցկափայ''։

Յորդորակ. 85.

Ծաղկաւէտ այլեալ բոյս ե-
դեմ դրախտին մարեամ.
գերարփեան տեղի՝ գովեալդ 'ի
կանայս. ցնծա՛ ցնծա՛ երջանիկ.
տաճար եղեր դու անեղ արփոյն.
և բնակարան խակ անտանելւոյն։
Աստղ 'ի գիշերի՝ և լիալուսին.
սրօբէ սիրավառ՝ անախտ մաքրու-
թի. ցնծա՛ ցնծա՛"։
Ճաճանչ լուսածագ՝ մշտափայլ
բարի. անեղին ոյ՝ տաղաւար
ցուցար. ցնծա՛"։

[illegible] 86։

Այգ առաւօտու՝ ծագօղ
արևոյն. դրախտ ցան-
կալի՝ տունկ անմահ

պտղ

պըտղոյն. Ո՜վ կոյս մարիամ սըր-
բուհի:
Ակն արեւու՝ լուսոյն ճշմարտի.
լուսանշոյլ՝ պայծառ բաղձալի.
Ո՜վ կոյս մա՛՛:
Ծագեցեալ պարտէզ՝ անթառամ
վարդոյն. անհամեմատ՝ մայր
անեղ լուսոյն. Ո՜վ՛՛:
Սմկ քաղցրահոտ՝ երկնաւոր ցօ-
ղոյն. ամենափայլ՝ տաճար Տէ-
րունեոյն. Ո՜վ՛՛:
Գեղեցկաշէն՝ խորան տէրական.
ճաքրանունդ՝ մայր անապա-
կան. Ո՜վ կոյս մա՛՛:

Պայծառացեալ գեղա-
պանծ՝ լուսովն երկնային
իսկուհի · գերագոյն մայր անա-
րատ՝ անճառ միածնին Թագու-
հի · անհարսն 'ի յերկրի՝ հարս-
նացեալ յերկնի · սբ կոյս գովե-
լի՝ ցանկալի՝ մայր անեղ բանին''·
երանելի մարիամ · լե՛ր բարեխօս
վ̅ մեր՝ առ միածնիդ անմահի:
Տաճար լուսով լցեալ՝ փայլուն
գեղեցիկ ցնծալի · ամենասբ տի-
րածին՝ երգով հրեշտակաց բերկ-
րալի · անհարսն 'ի յեր'':
Դուստր լուսոյ մարիամ՝ դա
մայր անեղին տենչալի · Թագ
և պարծանք համայն 'մրցն իսկ
ամենից բաղձալի · անհարսն'':
Մայր արարչին անեղի՝ միշտ

յա-

յաւիտեան դու գովելի · փա-
ռաւորեալդ յանմարմնոց սեռից՝
կոյս գերյարգոյ Նազելի · ան-
հարան ի յերկ'':

Ողնեալն 'ի քէն միածնից՝ աղա-
չեմ ո՛վ սբ̃ տիրամայր · որ քաղց-
րալուր է քոյդ հայցման՝ և դը-
թած է կուսածին · անհարս'':

Ս՝որեան չորորդին · 88 ·

Լուսածին ցանկալի փայ-
լուն՝ ծաղկեցար ո՞վ դը-
րախտ · մարիամ կոյս գովեալ
տիրուհի՝ անարատ մայր · սբ̃ գե-
րայարգոյ՝ միշտ գովելի երջա-
նիկ պըտուղ:

Տաճար լուսոյ անեղ որդին · ծը-
նող եղեր սբ̃ փեսային · մարի՛ :

Տունկ անճառելի երկնային պտղո-ղոյն · ընտրեցեալդ յազգէն
եւայի · մայրի՛՛ ։

Կազմեալ խորան անհաս բար-ւոյն · գերասաւորդ շնորհաբեալ ·
մարիամ կոյս գո՛՛ ։

Իջանելով քեզ մէ հոգւոյն՝ մաք-րեալ տեղի եւր փառաւորեցին ·
մարիամ կոյս գո՛՛ ։

Յորդորակ · կերկւոյն · 89 ։

Ս Իջնողդ երկնային՝ հրե-ղէն զօրացն եւ զա-ցանկալի · կազմեալ տե-ղի արքային մեծի՝ բնակելի ·
մարիամ կոյս յաւէտ զովելի ։

Աղբեւրն երկնային՝ ծիածան շը-նորհին · ընդունելի մէ տաւ

գաստ փեսային. միշտ դու բա
րեխօս մարիամ կոյս'':

Ճրաղէկ ծովային՝ մարգարիտ անգին. կոյս երանեալ դու խուկ պարծանք եւային. մայր անհաս
բարւոյն մարի'':

Գոհար մեծագին՝ կոյս ածա-ծին. երանուհի մք անարատ միշտ բարի՝ լուսով բերկրալի.
մարիամ կոյս'':

Առ երանուհի կոյսն մարեամ. 90:

Ով երանեալ՝ գերամբիծ. մայր յսի՝ կոյս անբիծ. մք կոյս մարիամ մարիամ.
անհամեմատ աննման:

Երանուհի՝ մաքրասուն. տեղի
ցուցար՝ արևոյն. մք կոյս'':

Լուսափայլուն՝ գերապէս. գե-
րանազարդ խնկապէս. ոբ՛:
Ինձ ողորմեա՝ սրբուհի. միշտ
աղերսեմ՝ խնկուհի. ոբ՛:
Աղաղակեմ՝ քեզ գոչեմ. յամ
ժամ՝ աղաչեմ. ոբ կոյս՛:

Ա— ձայն ողորմութեան. ԳԻ:

Լոյս տիրուհի՝ մայր անա-
րատ՝ երանելի՝ տենչալի.
կոյս յղացման՝ և ծննդեան՝
ամենօրհնեալ՝ սրբուհի. աննմա-
նիդ՝ յաւէտ գոչեմ՝ լուր բերկ-
րութեց՝ գերազանց. լեր բարե-
խօս քո միածնիդ՝ վս իմ հի-
քայս՝ խղճալի:
Անապական՝ մայր գերագոյն՝ ե-
րանուհի՝ միշտ ոբ կոյս. յետ

 ծր

Ծննդեանդ՝ կոյս մնալով փա-
ռօք փայլես՝ ո͞ղ զլոյս. մաքուր
փայլմանն՝ և կուսական՝ գըթոյդ
գոչեմ՝ մարիամ. բարեխօսեա՛
առ որդիդ քո՝ միշտ դու ես
յոյս՝ եղկելւոյս:
Ա͞Է սրբուհեցն՝ ամենա͞բ՝ երանե
ցեալ՝ մայր բարի. զ՚քեզ միշտ
գովեն՝ ազգ և ազինքն՝ կոյս մա
րիամ բաղձալի. զգութ սիրոյ՝
յաւէտ մաղթեն՝ մայր անարատ՝
իսկական. գըթա՛ յիս դու՝ և
ողորմեա՛ արի գոչեմ՝ տիրուհի:
Անհամեմատ՝ կոյս գերառատ՝
ա͞բ յորդառատ՝ գեղյարգոյ.
մայր ցանկալի՝ յոյժ սիրալի՝
միշտ գովելի՝ գերագոյ. ըղ հա
մարձակ՝ ըղ սէր քոյին՝ անտես
ջանեա՛ սրբուհի. գոլով միջ-

նորդ՝

նորդ՝ որ միածնիդ՝ ողորմեա
ինձ խղճալւոյ ։

Սուրբուհի մայր Թադուհի՝ երանուհի՝ բարեփայլ. դու ես յաւէտ՝ միշտ գովուն՝ արժան բարի՝ գերափայլ. աղաղակեմ՝ մայր գովելւոյդ՝ աղերս արկեալ յորաժամ. լե՛ր ինձ միջնորդ՝ առ տէր յս՝ մաքրանունդ որբ բանփայլ ։

Ի՛բր ուշէյս տտ դէր . 92 ։

Իմութիրդ՝ հաւատամ. երրեակ անձանցդ՝ յոյժ հիանամ. եւ պարգեւացդ՝ յաւէտ ըղձամ. ցօղեա՛ 'ի յիս՝ տր իմ յս". մի՛ թողուր զիս՝ դու ես իմ յոյս ։

Գեր քան ըղձիւս՝ վերացեալ-
ւոյդ. և բընութ՝ անհաս գոլոյդ.
գոչեմ նոյն ան՝սահմանելւոյդ.
ցօղեա'':

Որտից զհամայն՝ եղականաց. վե-
րաբերից՝ գոյականաց. համակ
համբուն՝ էականաց. ցօղ'':

՚Ի շնորհեցմանդ՝ գոլոյն բարի.
ո՛վ համայնից՝ փափագելի. ցան
կայ ՚ի նոյն՝ այս անճառի. ցօ'':

Կըրթութեբդ՝ ո՛չ գոյ սահման.
և զօրութիդ՝ է՛ անսահման. յա-
մենեցունց՝ գերասահման. ցօ'':

Որով տուիս՝ ծագեամ փրկիչ. կե-
նագործեա՛ դու կեցուցիչ. և
ենթ մաղթեմ՝ ձրրի ցօղէջ. ցօ'':

Որտին խղձուկս՝ աղաղակեմ.
միշտ յաւիտեան՝ առ քեզ գո-
չեմ. և բարութեդ՝ վերաձայ-
նեմ.

Նեմ. ցօղեա՛՛:

Լսիդ լուսոյ՝ պաղատանօք. միշտ
հառաչեմ՝ աղերսանօք. ահա
գոչեմ՝ յար արտասուօք. ցօ՛՛:

Աղերս հաւուն. 93.

Ողորմուհի՝ սրբասնեալ՝
գովելի. զարմանատիպ՝
զած ընկալ՝ միշտ բարի. դու
կոյս անբիծ՝ անհամեմատ՝ ցան
կալի. որ ընկալար զած որդիդ՝
անձկալի. արփիացայտ՝ կոյս գեր
առատ՝ և գերամբիծ, լե՛ր ինձ
միջնորդ՝ միածնիդ:

Գերամաքուր՝ հարսն անարատ՝
տենչալի. կոյս օթարան՝ էին
լուսոյ՝ բաղձալի. մայր անարատ՝
անեղ բանին՝ յարգելի. հրաշա

 զան՝

ղան՝ յոյժ գեղապանծ՝ դու
բարի . արփիացայց'' :

Ո՛ճակեր՝ խորան փայլուն՝ ո՞քան չելի . խմանալի՝ սափոր ոսկի՝ բարելի . 'ի քեղ լցեալ՝ ո՜ր մանանայն՝ լուսալի . անձրևածին՝ և ցօղահամ՝ խնկալի . արփի'' :

Գոչեմ առ քեզ՝ միշտ հառաչեմ՝ տիրածին . լոյս երկնային՝ մայր Թագուհի՝ կուսածնին . աղերս արկեալ՝ աղաղակեմ՝ մայր բանին . ընկալ մաղթեմ՝ զաղերս ձայնի՝ խղճալին . ար'' :

Ո՛ւերթ լուսնե . 94 .

Ի կերպ լուսոյ՝ վերաստեղծեալ . դու Թագուհի՝ երկնից փայլեալ . աստղ երկնային՝

ին՝ պայծառացեալ. աստղ ծո-
վային՝ Նմանեցեալ. լոյս լուսա-
ւոր՝ գեղափայլուն, յոյժ ան-
Նման ։

Դու մայր ցօղոյ՝ անուանեցեալ.
՚ի գիշերի՝ արծարծեցեալ. ցոլ-
մունք լուսոյդ՝ տարածեցեալ.
յստորայինսն՝ միշտ բաշխե-
ցեալ. լոյս՛՛ ։

Դու ես իշխող՝ գիշերական.
ոչ զարփինն ՚ի տուընջեան. ՚ի
ձեռն օդոյ՝ փոփոխական. զմար-
մին մարդկանցն՝ որ երկրական.
լոյս լուսա՛՛ ։

Դու տէրունի՝ ծովու ծփմանց.
մատակարար՝ խոնաւութեց. ՚ի
վայր յստոր՝ մղորակաց. իշխող
ծովու՝ և ձկթենենեաց. լոյս՛՛ ։

Դու ընտանի՝ առ երկրաւորս.

յստորինադաս՝ ՚ի լուսաւորս ·
Երբեմնացոյց՝ կիսաբոլորս · այլ
և երբեմն՝ մեծաբոլորս · լոյս՛:
Դու երևիս՝ ՚ի տուընջեան · ո՛չ
տիրելով՝ նըման արփեան · որ
մերձաւոր՝ գոլ մեծուե՟ · մեծա
զօր լուսն՝ իշխանուե՟ · լոյս՛՛:
Կրկես զաճումն՝ և նուազութի՟ ·
նաև զխաւարն՝ ըդ մըթութի՟ ·
ունիս և զաղտ՝ ըդ բըծութի՟ ·
մերձ իսկ գոլոյդ՝ յնտանուի՟ ·
լոյս լուսա՛՛:
Դու չափ ժամու՝ ժամանակի ·
վերափոխեալդ՝ ՚ի գիշերի · մար
մին ոխեալ՝ մերոցս տասի · գէճ
և խոնաւ՝ բոյց սնուցի լոյս՛:
Նախանձաւոր՝ արեգական · եր
բեմն լինիս՝ յառաջնական · եր
բեմն ՚ի վեր՝ և վերնական · եր-

 բեմն

բեռն 'ի վայր՝ և ներքնական .
լոյս լուսա″:
Իշխես վր՝ համայն երաց . որք
են ծովու՝ և ծփանաց . և ար-
ծաթոյ՝ գոյականաց . որ 'ի մնէ՝
ես գաստակցած . լոյս″:

Սա հայրն էր աստուածեան . 95.

ոյս անարատ՝ չքնաղա-
փայլ դու՝ ցանկալի մայր
անեղ որդւոյն . մր կոյս
մարիամ . մայր անհամե-
մատ , գերամբիծ կոյս գովելի
լի լի լի՝ լի լի . մայր անեղ որդ-
ւոյն :
Լուսափայլուն՝ մայր գերագոյն
կոյս՝ միածնին հօր , ցուցար խո-
րան մբ կոյս″:

Դու արեւելք՝ տեղի գերարփին, որբուհի մայր՝ երանուհի սուրբ կոյս մա՛։

Դու մարմնարան՝ տաճար կազմեցեալ. լոյս բնակարան անեղ բանին սբ կոյս''։

Դու ամպ թեթեւ լուսածին գովեալ՝ ծնօղ անմահին. լեր ինձ միջնորդ միածին որդիդ սբ կոյս մա''։

Յորդորակ չէրորդին. 96։

Մարիամ կոյս ցանկալի՝ մայր անապական, տեղի անտանելւոյն. և բնակարան հօր անեղ բանին. դու անարատ գերամբիծ՝ կոյս անհամեմատ միշտ գովելի, յա

ւէտ

Հէտ աննման ։

ՈՀ. կոյս տիրածին՝ մայր գե-
րամբ մարիամ. աղաղակեմ՝
քեզ գոչեմ աղերսեմ մայր որ.
լեր ինձ միջնորդ առ միածինդ՝
որբուհի կոյս. զի դու ես իմ
յոյս՝ երջանիկ մարիամ ։

Ս. ԳԷՈՐԳ ջա. 97 ։

Համայնից անձկալի սէր
իմ՝ փառաբանելի. գեր
ըղձալի յիմանալեացն՝ գովաբա
նելի. ո՜հ գումարք բարեաց՝
երկնաւորաց՝ փառաբանչաց գո
վեն յարաժամ ։

Ստորնայինքս յաւէտ բաղ-
ձամք՝ 'ի նոյն գովուեն. գոլ իսկ
անհաս ոչ նոցայն՝ եմք 'ի զար

 մաց

մացման. ո՜հ կըցեալ նոքօք՝ իմա-
նալեօք՝ երկնաւորօք գովեմք
յարաժամ:

Տարիք աղանց գոչեն առ քեզ՝
տ̅ր ողորմութն̅. յոյժ տենչանօք
աղաղակեն՝ քոյոյ գըթութն̅.
ո՜հ բարեբանեալ՝ օրհնաբանեալ՝
երգաբանեալ գովեն յար'':

Սոցին ունօղ ըղձականացն՝ կը-
ցորդեալ մաղթեմք. յուսախըն-
դիր եղեալ յաւէտ՝ արտաս-
ւօք գոչեմք. ո՜հ տ̅ր իմ գըթած՝
և ողորմած՝ գըթութն̅ ա̅ծ գո-
վեմք յարա'':

Ստեղծօղ բարի փափագելի՝ գե-
րափայլեցեալ. ծառայք քոյոյ
ձեռագործի՝ քեզ հետևեցել.
ո՜հ փառաւորեմք՝ գոհաբանեմք՝
յաւէտ օրհնեմք գովեմք յար'':

Դու ամպ թեթեւ՝ անպարագիծ էին լուսոյ գերափայլեցար՝ մարիամ գերափայլեցար. աննման ես՝ անհամեմատ, հարսն անարատ՝ գերափայլեցար։
Դու անբիծ կոյս՝ ամենօրհնեալ մայր Թագուհի՝ միշտ երանեցար. լոյս բնակարան՝ գոլով բանին, կոյս տիրածին միշտ ե''։
Դու անթառամ՝ կոյս գերյարգոյ ծաղիկ լուսոյն՝ վերափայլեցար. իմանալի՝ սափոր ոսկի,
մայր ցանկալի՝ վերա''։
Դու երջանիկ՝ անտանելի հօր միածնին՝ օթեւան ցուցար. տենչալի ես՝ բաղձալի ես, յոյժ գերազանց՝ օթեւա''։
Դու տիրուհի՝ կոյս մարիամ

ա_

անեղ որդւոյն՝ մշտափայլ գրտար-
գող օթարան՝ անհաս բարւոյն,
մայր անարատ՝ մաքրա"։

Ինէ ցուցորակ քերթողն·

99։

Դու Նորատունկ՝ բուրաստան. Ծաղիկ լուսոյն՝ անդաստան հարսն երկնային՝ մայր միածնին՝ ծնող բանին մարմնաւոր. ո՛վ կոյս երջանիկ՝ միշտ ցանկալի անարատ։

Անեղ որդւոյն՝ ձեմարան. եղեր բարի բնակարան. հարսն երկ"։

Իմաստութ՛՝ հօր բանին. ծնող և մայր աղախնին. հարսն երկ"։

Ծածկին՝ սիւն լուսոյ. կոյս գերա գոյն՝

գոյն՝ մայր յուսոյ. հարսն"։
Մայր որդւոյ քում՝ անդրան-
կին. կրօղ անձամբ՝ հիցս կրո-
ղին. հարսն երկ"։

Ի ձէւրս աւետարանի. 100։

Հուր երկնային՝ ճառա-
գայթեալ. յանհաս
բարւոյն՝ վերաստեղ-
ծեալ. ճաճանչատես՝
փառօք փայլեալ. լոյս 'ի լուսոյ
դու նըմանեալ. չքնաղաշուք՝
յոյժ պանծալի. լուսապայծառ՝
հիանալի։
Դու առաջնորդ՝ լուսաւորաց.
զարդուց երկնից՝ փայլեցողաց.
գործ բարձրելոյն՝ բանաւորաց.
լուսատարած՝ տիեզերաց. չքն

Նաղաշուք յոյժ'':
Ակն ծի՝ զարմանալի․ ընտրեալ
անօթ՝ ըսքանչելի․ ներ տատե-
ղաց՝ միշտ ցանկալի․ գերափայ
լուն՝ պայծառ բարի․ չքնա'':
Պատճառ հողմոյ՝ արեւելեան․
որ լուսինն՝ արեւմըտեան․ ըզ
ծաղկալից՝ փայլուն գարնան․
և պըտղալից՝ բարի աշնան․ չըք
Նաղաշուք յոյժ'':
Իշխան ազնիւ՝ դու տունջեան․
որ ըզ նա՝ գիշերական․ և զօ-
րութ՝ըզ ջերմական․ այլ տեսա-
կաւ՝ իսկ աննման․ չքնա'':
Դու հալածիչ՝ ես խաւարի․
միշտ լուսատու՝ լուսով բարի․
հրաշատեսակ՝ գեր ըղձալի․ յա
մենեցունց՝ և սիրալի․ չքնա'':
Սղանակաց՝ զկարգ յաջողես․

դարձի ամացն՝ տեղի բաշխես ·
՚ի համայնից՝ գովելի ես · յար և
յաւէտ՝ բաղձալի ես · չքնա՛՛ ։

Առ երանուհի կոյսն մրզ. 101։

Մայր ցանկալի՝ հիանալի՝
յոյժ տենչալի աննման·
ծաղիկ լուսոյ՝ անտառ-
նելւոյ՝ դու երկնայնոյ օթարան·
կոյս գովելի՝ երանելի՝ միշտ սըր-
բալի մարիամ · մայր գովելի՝ լի
լի լի լի՝ լի լի լի լի մարիամ ։
Անապական՝ մայր եւկական՝ կոյս
եզական ակրուհի · անհամեմատ
և անարատ՝ որ գերառատ թա-
գուհի · կոյս գովելի՛՛ ։
Մայր որ յուսոյ՝ և որ սիրոյ՝
գերայարգոյ մաքրութեան · լոյս
բնա-

բնակարան՝ ցոյց օթարան՝ դու
աննման սիրասուն․ կոյս՞։
Յաւէտ բարի՝ փայլուն տեղի՝
միշտ բերկրալի խնկունի․ դու
գերազանց՝ համայն ազանց՝ լուր
բերկրունեց դշխունի․ կոյս՞։
Համար փայլեալ՝ խորան կազ
մեալ՝ միշտ փայլեցեալ սրբունի․
անեղ բանին՝ խնկականին՝ մայր
յորին թագունի․ կոյս՞։
Քեզ աղերսեմ՝ յոյժ վերբեր֊
գեմ՝ աղաղակեմ խնկունի․ փըր
կիլ հայցեմ՝ ՚ի քէն մաղթեմ՝
միշտ հառաչեմ մայր բարի․
կոյս դու՞։
Մեղերս արկեմ՝ վերադուշեմ՝ յա
ւէտ ձայնեմ եղկելիս․ արի փըր
կեա՛ դու աղաւեա՛ վերաբերեա՛
զխղճալիս․ կոյս՞։

Տաղ ՚ի [illegible], որ խոր-
հրդածէ [illegible]. 102:

Գարունն եկեալ՝ ծաղկա
փայլեալ՝ ցնծասցուք
ցնծասցուք. ձայն աւետեաց՝
երգակցելով՝ պարեսցուք պարեսցուք. քաղցըր ձայնիւ՝ ուրա-
խացեալ՝ գովեսցուք գովեսցուք.
Ահա եհաս՝ վարդենի ծաղիկն՝ ցըն
ծաղիկ''. ՚ի համայնից՝ ծաղկաւէ
տից՝ ցանկալի ցանկալի:

Ուրախացուցիչ՝ զարմանադոյն՝ գո
վելի''. երևեցաւ՝ նոր առաւօտ՝
բերկրալի''. Մեզ համայնեցս՝
հրճուողական՝ սիրելի''. Ահա
եհաս՝ վար՛:

Ի յամս բարեծաղկանց՝ գերա-
փայլ''. վարդ հոտաւէտ՝ գերա
զարդեալ՝ նորափայլ''. և քան

 զա-

զարկ՝ արծակացայտ՝ լուսա-
փայլ". ահա՛ եհաս":

Գեղեցկալուր՝ զարմանաոքանչ՝
ուղերձեալ". Թէպէտ Թռչունք՝
զոն 'ի նա՛ ո՛չ՝ բաղձացեալ". այլ
մեք ցնծամք՝ նորին սիրով՝ սի-
րեցեալ". ահա՛ եհաս":

Մ՛ր հաստատական՝ եղանակի՝ փոփո-
խեալ". չքնաղ տեսլեամբ՝ յայս
գովելւոյս՝ փայլեցեալ". զանա-
զան գու'նով վայելուչ՝ զարդա-
րեալ". ահա՛ եհաս":

Բամից ծաղկանց՝ վայելչացեալ՝
պանծալի". ազգի ազգի՝ փառօք
փայլեալ՝ ծաղկալի". բայց չեն
նմա՝ համգունակից՝ պատուէլի".
ահա՛ եհաս":

Լ՛ա՝ բուսուգիծ՝ իսկ Նոր ծաղիկ՝
տենչալի". դու 'ի համայն դու

տատրակացս՝ բաղձալի". որք
միշտ հրճուեալ՝ երգեմք 'ի նա՝
յուսալի". ահա եհաս":

'Ի վերոյ շարեաց տարեաց. 103:

Հուրն ծախէ՝ յաճիւն առ
նէ. ըզմերձակայսն՝ առ
իւր փոխէ. միջին կիտէն՝ զինքըն
շարժէ. շրջաբերեալ՝ լուսափայ
լէ. լուսավառ՝ զօտար 'ի նիւ_
թոց:

Զ. ըստորն ածէ՝ առ վերնայինն.
ըզ հողեղէնսն՝ լոյծ ջրայինն. զի
զջրայինսն՝ եթերայինն. զեթե_
րայինսն՝ ընդ հուրայինն. թափան
ցիկ՝ հրահալելոց:

Իսկ օգն է՝ նուրբ՝ շարժուն յըս
տակ. յառ և 'ի տուր շնչոյն հո

սակ . սրտավառին՝ այն է զո_
վակ . զարդարեցեալ՝ Թռչնօք
շրջակ . օթևան՝ ցօղոց և ամ_
պոց ։

Որ առ հողմոցն՝ է Նստարան .
՚ի բընութեն՝ իսկ արական . ըղ_
բօսանացն՝ ըշտեմարան . ունի տե
ղի՝ երր կայարան . վերին միջին՝
ներքին օդոց ։

Այլ ջուրն վերոյ՝ երկնից լըսի .
ծըկամբք լողմկօք զարդարի .
համայն գետք ջուրք՝ ՚ի ծովն
յածի . ուստի ելին՝ կրկնադարձ
ցի . հրաման՝ տուեալ է վերնոց ։
Բան ըղ հողոյ՝ է ցրտագոյն .
Թոյլ և խոնաւ՝ դոյ բարձրա_
գոյն . տարերց յայլոց՝ յոյժ
վերնագոյն . խոնաւ մարմին՝
ըստ՝ ասացելոցն ։

 Նա

Ե՛ւ հողն 'ի մէջ այլ տարերաց.
ըստորնագոյն՝ սեաւ՛ յորակաց.
դայեակ տնկոց՝ և կենդանեաց.
վարդից բուսոց՝ ծառոց ծաղ-
կանց. իսկ և իսկ՝ հիման շին-
ուածոց:

Ամբար հանից՝ հրահալելեաց.
Միշտ բնակարան՝ հոյլք կենդա-
նեաց. վերընդունող՝ կրող ազդ-
մանց. ծընունդ բուսոյ՝ սընունդ
մարդկանց. տեղի տուն՝ բնակե-
ցելոց:

'Ի ՃԵՐԱՅ ԲԱՌԲԱՌԻ. 104.

Գեղեցկագոյն՝ զարմա-
նալի. փայլուն տե-
սոյդ՝ յոյժ ցանկալի.

կա

կանանչատես՝ քաղցրիկ բարի·
Թռչուն Թութակ՝ դու սիրալի·
քաղցրախօս՝ որ ես բնաւորե-
ցեալ զլեզու մարդկային, յա-
՛ճէտ հառաչես՝ սիրահար դո-
չես՝ ցնծալի ձայնես ոտ̃ բանա-
կան. առ 'ի գարնան եղանակ.
լինիս մարդկան դու քիստակ.
բարետեսիլ Թռչուն Թութակ՝ սի-
րելի քաղցրաճաշակ և քաղցր
ախորժակ. ո՞հ ցանկալի ես՝
միշտ գովելի. համայն Թռչնոց՝
դու բաղձալի:

Անո՛ւամբ շքեղ՝ գունով նաղ-
շուն. դեղով չքնաղ՝ անձամբ
փայլուն. տեսլեամբ պայծառ՝
կարի սիրուն. 'ի համայնից՝ դու-
սիրասուն. քաղցրախօս":
Գեղեցկախօս՝ քաղցրահայեաց.

ծանակ կատակ՝ արանց կանանց.
որք ընթանան՝ ՚ի քոյդ դիմաց.
գոչես նըման՝ բանականաց.
քաղցրա՛՛։
Դու՛ ուղելով՝ յար ոստոստիս.
ամենեւին՝ ոչ դադարիս. որ քաղց
րութդ՝ ՚ի քեղ ունիս. նովա՛ւ յա
ւէտ՝ սիրովսիրիս. քաղց՛՛։
Սիրով ցնծաս՝ ուրախացեալ.
յօթեւանիդ՝ յոյժ բերկրեցեալ.
յեղանակի՝ ձմեռն անցեալ. եւ
՚ի գարնանն՝ իսկ մօտեցեալ.
քաղցրա՛՛։
Ձայնի՛ քոյին՝ ուրախացօ. ըղ
ձրմեցեալս՝ ե՛կ բերկրեցօ.
արի երգեա՛՝ զ՚մեզ զուարճա-
ցօ. ո՛վ սխրալի՝ գերայարդոյ.
քաղցրա՛՛։

Ակն արեւու աթոռ վե՟ց՝
մայր գերազանցեալ·
գերագոյն ո՟ք կոյս·
երանելի երանելի՝ լի լի լի· մաք
րաարնունդ մայր՝ գովեալդ 'ի
կանայս, երջանիկ պղտուղ:
Յանկալի մայր անապական՝ ամե
նօրհնեալ երջանկաւայլ ո՟ք կոյս·
երանելի'':
Դու գեղապանծ մշտափայլուն
մայր երանուհի՝ գերամբիծ ո՟ք
կոյս· երանե'':
Խնկուհի մայր կենսատուին Էմ
մանուէլի· հրաշալի ո՟ք կոյս ե-
րանելի'':
Մայր կենաց յոյս ամենա՟ք ան
բիծ անարատ՝ թագուհի ո՟ք
կոյս· երանելի:

Մայր երանեալ սրբուհի անբիծ անարատ, տաճար լուսեղէն''. մայր կենարար բարձրելոյն՝ կոյս գերագանց շնորհալի լի լի. կոյս մարիամ մայր կենարար''. քեզ պաղատիմ թագուհի՝ աղաղակեմ խնկուհի՝ ողորմեա եղկելւոյս. Ով կոյս գովելի լի լի գովելի լի. լի լի՝ կոյս գովելի լի. լի լի գովելի լի լի լի՝ գովելի լի մարիամ մայր կենարար'':

Կոյս երջանիկ տիրուհի՝ գեղեցկաշէն խորան անեղին''. երանեցեալ գերամբիծ՝ անապական միշտ ցանկալի լի. կոյս մարիամ մայր կենարար''. քեզ պաղատիմ թագու''.

Իբէր աղէլս աա որէր. 107.

Ով բարեգութ ստեղծո-
ղիս՝ վիրադուջեմ. աղերս-
արկեալ՝ կողկողալով՝ աղաղա-
կեմ. ո՜հ վիրաւորելս՝ մեղօք լցեալ
եմ վտարանեալ. ազատեա տէր՝
պաղատելով ձայն արձակեմ:
Գթեր համայնից՝ վշտալի եմ՝
միշտ ցաւալի. լալով յաւէտ՝
ողորմելի կամ ողբալի. ո՜հ ողոր-
մեա ինձ՝ բարեխնամ՝ քեզ պա-
ղատիմ. զի եմ անկեալ՝ վշտօք
բազմօք՝ յար խղճալի:
Րամեալ վէրքն իմ՝ տեսլեամբ
խոկ է՝ ահա յայտնի. նոր 'ի նո-
րոյ՝ խորխոցեցաւ՝ այս անբարի.
ո՜հ ակնարկեա ինձ՝ տէրդ հա-
մայնից՝ բարեգութ. որ եմ կա-
րի՝ յոյժ վիրաւոր վիրօք սրտի:

'Ի յորսողէն՝ եմ կաշկանդեալ
արկեալ 'ի բանտ · Ներ Թիւնա-
լեացն՝ ոտք մեռեալ՝ կապեալ եմ
անդ · Ո՛հ յո̃ փրկիչ՝ փրկեա՛
զանձն իմ՝ միշտ աղէտիւ՛ · դո-
չեմ առ քեզ՝ աղաղակեմ՝ մեա-
լով անդ ։
Գիեր 'ի հանուրց'ըն ցա՛ւալեաց՝
ցա՛ւալի եմ · իբր անկենդան՝
յոյժ դեգերեալ՝ խղճալի եմ ·
Ո՛հ պաղատանօք՝ գոչեմ տէր իմ՝
միշտ յարաժամ · աղատեա՛ զիս՝
առ 'ի ցա՛ւոցս՝ եղկելի եմ ։
Ա՛մ համայնից՝ փախուցելի՝ դու-
ցանկալի · միշտ յա՛ւիտեան՝ ես
'ի նոցունց՝ յոյժ գովելի · Ո՛հ
զմիրա՛ւորեալս՝ էկ բժշկեա՛
միշտ հառաչեմ · զօրեղ փրկիչ՝
ցա՛ւոցս բժիշկ՝ ես բաղձալի ։

 Բա-

Րամից ստեղծող՝ բնութ՟ բարի՝
դու բարերար. զստորնայինքս՝
միշտ խնամես՝ ուրախարար. ո՜հ
խնայեա տր՝ ապաւինելոյ՝ առ
քեզ յուսամ. արի՝ փրկել՝ ըզ
վիրաւորս՝ աղերսեմ յար:

Ո՛ բարեգութ՝ և մարդասէր՝
բըժշկելոյ. հա՛ս ինձ տր իմ՝
դու այց արա՝ զիս փրկելոյ. ո՜հ
զօրհանապազ՝ 'ի քեզ գոչեմ՝
տր բարերար. ողորմեա զիս՝
արժան արա՝ զքեզ գովելոյ:

Խորհրդոյ 'ի ննջեցելոց առ Տէրն, [illegible]
օրհն. առ Տէրն [illegible]. 108:

Որ ծաղիկ դու՝ դեր ան
հաս, ցանկալի սէր իմ.
յարաժամ միշտ գովելի ես՝ գո-

վելի

վելի գովելի լի լի գովելի գովե
լի գովելի լի լի լի լի լի ։
Վերահռչակ՝ զարմանալի յա-
ւէտ բարի, յամ ժամ գովելի՛՛ ։
Նազելի իմ՝ գեղափայլ պանծա-
լի գովեալ բազմալի · միշտ գո՛՛ ։
Հրաշազան՝ դու բարեփայլ տեն-
չալի ծաղկեալ՝ յաւէ՛ հոտեան միշտ
գովելի՛ ։
Մշտապայծառ՝ գերագոյն գե-
րազնիւ՛ ջքնաղ՝ դու մշտատեւ
գովելի՛՛ ։

Յօդուած · 109 ։

Լուսափայլեալ լուսածա-
ւ՛ալ բարի՝ ցանկալի իմ ·
սիրոյդ կապեալ եմ յոյժ կարօ-
տով՝ աղերսեմ ա՛ւաղ ո՛հ · սէր

իմ սէր իմ գովելի գովելի՝ լի
լի. աղաղակեմ աւա՛ղ սիրելի իմ:
Ի բուրաստանս զարդարուն ե
րեւիս՝ չքեղապանծ. տեսոյդ
քոյին միշտ վարանեալ եմ դեգե
րած, աւա՛ղ ո՛հ. սէր իմ":
Սիրոյդ քոյին իսկ եմ խանդա-
կաթեալ՝ աղերս արկեմ. առ
քեզ ողորմեա ինձ եղկելոյս ա
ւա՛ղ ո՛հ. սէր իմ":
Յաւալի եմ խղճալոյս դու դը
թա սիրելի իմ. յորդահոս ար
տասուօք միշտ հառաչմամբ
գոչեմ աւա՛ղ:

Աննման գեղեցիկ՝ սէր
իմ սիրատես ցանկալի.
սիրովդ անկեալ եմ՝ ահա գո-
չեմ. աղաղակեմ քեզ պաղատիմ.
այժմ իմ գովելի՝ արի ցնծասցուք։

Աննման սիրելի՝ սէր իմ սիրահար
տենչալի. տեսոյդ սիրոյ միշտ
փափագելով՝ աղաղա″։

Աննման միշտափայլ՝ սէր իմ գե
ղապանծ բաղձալի. յաւէտ սի
րով վերածայնեմ ո՜հ. աղա″։

Աննման գերագոյն՝ սէր իմ շնոր
հատես բարելի. անկեալ եմ սի
րոյդ խղճալիս ո՜հ. աղա″։

Աննման գերափայլ՝ սէր իմ ծաղ
կազարդ ցնծալի. աղերս արկե
լով եղկելիս ո՜հ. աղաղակեմ
քեզ պաղա″։

Սիրով սիրասընունդ՝ սիրապէս սիրահարեալ եմ. արի՛ սէր եմ արի՛ ցանկալի
եւ ցանկալի ցանկալի լի՛ լի լի՛
լի լի սիրահարեալ եմ։

Տեսովդ գեղափայլեալ՝ կարի
յոյժ սիրահարեցայ. ա՛՛։

Ահա ի տեսութիւնդ վշտալից՝ առաբեկեալ եմ. արի սէր՛՛։

Գեղեցովդ քո անձնման՝ յարաժամ խելագարեալ եմ. արի՛՛։

Արի՛ հասի՛ր փառօք գերապէս՝
տոչորեցեալ եմ. արի՛՛։

Յօղեալ ըզ ցօղ քոյին՝ պաղատանօք աղաղակեմ. արի՛՛։

Բաղցրիկ գարունն՝ ահա՛
եհաս, արի՛ երգնակ
ուրախացի՛ր · քանի՛ ողբաս կող
կողալով ձայն արձակեալ · ցըն-
ծա՛ բերկրելով՝ սիրահար ցնծա՛
բերկրելով ։

Խընդա՛ սէր իմ 'ի սէր վարդին՝
ոստոստելով արի՛ փութացի՛ր ·
Էր վա՛ այնպէս դառն արտաս-
ւիս՝ տրտում դիմօք · ցնծա՛ ։

Դաշտք և հովիտք՝ ծաղկօք լը-
ցան, միշտ ընթացեալ հաւսի՛ր
սիրով · ընդէ՞ր յարաժամ տըրտ-
մագին դիմօք գոչես · ցնծա՛ ։

Ահա՛ բացա՛ւ վարդ գերափայլ՝
վերոգոչեա՛ դու չքնաղ ձայնիւդ ·
ընթա՛ փութա՛ ձայն արձակեա՛
արի՛ սէր իմ · ցնծա՛ ։

Լարանելով մոլորեցայ՝ ան
կայ հեռաւոր. անհա
գոյով տեղի օտար՝ խոկ եմ վերա
ւոր. աղաղակեմ՝ յաւէտ գո_
չեմ՝ բժիշկդ երկնաւոր. արի
տէր իմ՝ լեր ձեռնտու՝ պաղա_
տիմ առ քեզ. աղատեա զիս՝ որ
կեցուցիչ աղերսեմ ի քէզ:
Աստուածելով՝ խոր հառաչմամբ
առ քեզ պաղատիմ. որ անկեալ
տարաձերժեալ՝ յաւէտ կորկո_
ղիմ. որ բուրեգութ՝ բարի բնու
ի քեզ փախուցիմ. արի՛:
Ի յԱՅԻ՝ ոչ իմ հասեալ՝ քոյին շր
նորհաց. հանդոյն գրոյ՝ ան_
կենդանեաց՝ և նոյն նմանեց.
ուիչ և գիշեր՝ զօրհանապազ՝ գո
չեմ քոյդ գովեաց. արի՛ տէր՝:

Ընդ աստատապէս՝ շրջիմ յերկիր
եբրև վայրենի · արտասուաթոր՝
սուգ ըղձենլով՝ կամ ՚ի վարա-
նի · ո՛վ փրկարար՝ զօրեղ հզօր՝
տուր փրկելի · արի'''։

Շուրջանակի՝ վայրաբերեալ՝ Տէ՞
համայն ազի · գլուխ եբրև՝ հողմ
ուռուցիկ՝ յայլս մրրկի · ՚ի հա
մայնից՝ բռնութեն՝ փրկիլ ո՛չ հա-
սի · արի'''։

՚Ի նոյն կերպ · 114։

Բեղազարդիւք՝ փայլէր
էի՝ պերճացեալ · զարմա-
նագան՝ հրաշագան՝ ուռճացել ·
վիրօք լցեալս՝ իսկ այժմ եղէ՝
ընկեցեալ · գոչեմ առ քեզ՝ Տէր
իմ՝ յա՞ յարաժամ · լեր ձեռըն-

 տու՝

տու՝ աւա՛ղ գոչեմ՝ ժամ 'ի ժամ:
Լոտեմ 'ի քէն՝ հառաչելով՝ բարերար. ողորմեա ինձ՝ ո՛վ բարեգութ՝ բախարար. 'ի յարտասուս՝ թորեալ աչօք՝ լալով յար.
գոչեմ'':

Իմ յուսադիր՝ որդի կուսին՝ միածին. որ վա՟ մեր՝ իջեր յերկնուստ՝ 'ի յերկիրին. և փրկելոյ՝ դու բարձրացար՝ 'ի խաչին. գո-
չեմ'':

Գուժացայտ յօրինմամբ՝ հիւսեմ աղերսիւ. գոյն զգոյն որակօք՝ շարեմ յար ըղձիւ. ունելով յոյս՝ 'ի փրկութե՟դ՝ աղէտիւ.
գոչեմ'':

Ողորմեա ինձ՝ դու ըստեղծեր՝ արարիչ. անո՛ւանեցար՝ մոլորելոց՝ դու գրտիչ. յա՟մ ժամ՝ ա

 ղա

ղաղակաւ՝ ո՛վ փրկիչ. գոչեմ՝՝։
Րամեց ըզ զօրսն՝ զօրացուցեր՝ ո-
ղորմած. զօրացո՛ զիս՝ ընդդէմ
չարին՝ ո՛վ գըթած. և ազատեա՛
՚ի յորսողէն՝ տէր ած. գոչեմ՝՝։

՚Ի նոյն թռ. 156։

Գերահռչակ՝ փառաւոր
դեալ. հըռաշազան՝ միշտ
գովեցեալ. գոչեմ առ քեզ՝ տէր
բարերար. գըթա՛ յիս դու՝ խոկ
եմ անկեալ. տէր իմ գըթած, և
ողորմած. վերաբերիչ՝ անկել-
ոյս յար, ե՛կ տէր իմ տէր՝ ազա-
տեա՛ զիս, յաւէտ գովեալ։
Րոպէաբար՝ շտապով անցնի. զա-
րարածովքս՝ ամի. մշտատև դու
միայն կոչիս. զ՚հառաչանս իմ՝

ըն

ընկա՛լ բարի · տէր իմ՛՛։

Իրաւ՟ադատ՝ գառն անարատ ·
գործողութ՟դ՝ ո՛չ գոյ արատ · ա
րա՛ եւ զիս՝ բարի բնութ՟ · որով գը
տայց՝ ես անարատ · տ՟ր իմ՛՛։

Գերակայան՝ ստեղծեալ բա-
րէք · փառաւորդէ՜՝ զՀամայն
երկինք · ո՜վ Հիմնադիր՝ ճարտա-
րապետ · արուեստագէտ՝ կար-
գօղ ըղձդիրք · տ՟ր իմ՛՛։

Ուրախացէ՛ր՝ սիօն վերին · զի
քեզ ունիս՝ ձայնիւ՛ նորին · իսկ
բերկրութ՟՝ նոյն Հրաւիրմանն ·
զետեղեցեալ՝ առ քեզ լսին · տ՟ր՛՛։

Րաբուն առեալ՝ Հրաման վե-
րուստ · յորջորջեցաւ՝ սա ՚ի
յերկնուստ · առաքելոց՝ դաս
եւ աթոռ · խորան փառացդ՝ ե-
ղեր անձուստ · տէր իմ՛՛։

Ռ–

Գեղեցկափայլ՝ գեղե-
ցիկ. զարմանաւոր՝
երգեցիկ. շարախառ-
նեալ՝ աղերսիւ. գոչեմ իբրեւ՝ ըն-
կեցիկ. յարաժամ բարի'':

Րախալի իսկ՝ մաքրափայլ. միշտ
ցանկալի՝ գերափայլ. 'ի մարմնո-
րէն՝ ազատ ես. այլ առ յաւէտ՝
հոգեփայլ. յարա'':

'Ի հոյլս մբց՝ գովեալ ես. միշտ
յզգալեաց՝ օրհնեալ ես. ո՛վ ան-
նըման՝ գերագոյն. դու համայ-
նից՝ փայլեալ ես. յարա'':

Գութ քո առատ՝ անբաւ է.
չորեք ծագեան՝ հասեալ է. տի-
եզերաց՝ դու ես յոյս. յուսա-
ցելոց՝ իսկ բաւէ. յարա'':

Սրովբէական՝ արարիչ. մոլորելոց՝
դու գտօղիչ. սրբազնեալդ՝ սրբա-
րար. սրբեա՛ մեղաց՝ ազատիչ.
յարաժամ բարի ։

Բամբ զօրաց յար՝ քեզ գոչեն.
Միչս և սու միշտ՝ հառաչեն.
ես ընդ նոսին՝ աղերսեմ. փրկեա՛
փրկիչ՝ յորսողէն. յարաժամ՛՛։

Մեղեւս սա ձեւեն ձա. 117։

Անձն իմ առ քեզ՝ աղա-
ղակէ. պաղատանօք՝
յոր արտասուէ՝ ա՜խ ո՜հ. արի՛
բժիշկ բժշկելոյ. ապաքինեա՝
գոռայ գոչէ՝ ա՜խ ա՜խ ։
Դու նեղելոց՝ յոյս ես տէր իմ.
Ի նեղութիւ՝ ծրգեաց վէրն իմ՝
ա՜խ. վիրօք մեղաց՝ անբուժե

լի · դեգերեալ կամ՝ փրկեա՛ սեր
ծիմ՝ աւա՜ղ":

Ա՛նկեալ մընամ՝ իբր անկենդան·
մեղօք լցեալ՝ եմ զանազան"· զի
բըժշկեա՛ զվիրաւորեալս · վի-
րաւորեալքն՝ առ քեզ կարդան ·
աւա՜ղ":

Վէրք 'ի վիրացս՝ վիրաւորեալ ·
ըստ վայրենեաց՝ կա՛մ վարանել"·
կողկողագին՝ դիմօք գոչեմ ·
լե՛ր ձեռնտու՝ յոյժ եմ տանջել
աւա՜ղ":

Ո՛չ ունիմ յոյս՝ ի յայլ տեղեաց ·
քան ըզբըժիշկ՝ արքայդ փա-
ռացդ"· լալով ողբամ՝ միշտ յու-
սալով · փրկեա՛ զծառայս՝ քո
դեգերած՝ աւա՜ղ":

Ա՛մենազօր՝ հաստիչ բնութի ·
պասքելոց ջուր՝ կենդանութի"·

ով

ո՛վ արարիչ՝ յոչէն 'ի յէ. վերա
բերեա՛լ յանդորրութի՜ւն աւա՛ղ՛՛։
Դու ես իմ յոյս՝ ո՛վ ըստեղծիչ.
մոլորելոց՝ վերադարձիչ՛՛. խոցել
մեղօքս եմ վիրաւոր. զիս բը
ժշկեա՛ ո՜վ փրկիչ՝ աւա՛ղ՛՛։

Կնոյն Դր. 118։

Լայնաբաց տեղի յօրինել.
համապարփակ կենաց՝ անեխ
լեալ. ո՛հ միշտ յարաժամ՝ գո
չեմ առ քեզ. լե՛ր ձեռնտու՝
մշտախոյլեալ. ո՛չ գտն խօսք քո
գըթոյդ՝ կապեալ եմ միշտ սի
րոյդ՝ գըթա՛ յիս դու ցանկալի։
Ո՛վ պարտիզպան՝ դու գովելի.
համայն ազանց՝ միշտ սխրալի.
ո՛հ բարի գովեստ՝ զարմանալի.

 քեզ

քեզ վայելուչ՝ իսկ յարմարի .

ո՛չ գոն'':

Յաւէտ բարի՝ զօրեղ յորդն .
յամ ժամ՝ դու բաղձալի . որ
արա՛ շնորհիդ՝ զիս արժանի .
քեզ տեսանի՝ գանձն շնորհի .

ո՛չ գոն'':

Ծաղիկ լուսոյ՝ դու աննման .
և արեգակն՝ արդարութ . որ ըն
կալ զաղերս՝ այս անարժան . ան
չափելեօք՝ քոյդ գթութեան .

ո՛չ գոն'':

Դու մշտադոյ՝ անկէտ անհաս .
միշտ գովուն՝ արժանահաս . որ
ինձ ողորմեա՝ ով գերանհաս . ո
ղորմութեդ՝ չեմ վերահաս . ո՛չ
գոն խօսք քո'':

119:

Արի՛ ո՛վ խղճալի՛ արի՛
փութացի՛ր․ գարունն
եկեալ ահա՛՝ եւ
դու ընթացի՛ր․ ո՛հ
անկեալ ես սէր Նորին՝ մերայդ
եւ հասի՛ր․ սխրալի քո ձայնի՛դ
երգեա՛ գեղեցիկ․ ցնծա՛ սէր իմ
ցնծա՛՝ փայլուն արտուտիկ:
Արի՛ ո՛վ սիրահար՝ արի՛ զովացո՛․
չքնաղ ձայնի՛ քոյին՝ զմեզ ու_
րախացո՛․ ո՛հ ահա՛ ծաղիկ վար_
դին՝ բուրեաց բերկրեցո՛․ սխրա՛:
Արի՛ ո՛վ գեղեցիկ՝ արի՛ զուար_
ճացի՛ր․ ձրմեռն էանց՝ ահա՛ դու_
ստոստեցի՛ր․ ո՛հ վշտալի սիրտ
քոյին՝ եւ զովացուցի՛ր․ սխրա՛:
Արի՛ ո՛վ ցանկալի՛՝ ծաղիկ բաց_

 ւե_

ւեցաւ․ գեղեցկագոյն հոտերն՝
անհամ բուրեցաւ․ զտունկս ան-
դաստանայ՝ հանուրքն ծաղկե-
ցաւ․ սխրա՛։
Ո՛րն ո՜վ սիրելի՛ ջրերն պաղեցաւ․
դարաստանաց ծաղկանց՝ իսկ
տարածեցաւ․ զայս իմ աղերս
ընդ քեզ՝ սիրով կոչեցաւ․ սրխ-
րալի քո ձայն՛՛։

Ս․ վերջն յերգութեան․

120։

Գեղեցիկ ես՝ ամենեւին.
ո՛չ գոյ արատ՝ ՚ի տես-
քոյին․ սիրահար եմ՝
սիրոյ քոյին․ գովելի ես գովե-
լի լի․ գովելի լի՝ գովելի լի՝ լի
լի լի լի․ չքնաղափայլ՝ զարմանալի։

Բախտացուցիչ՝ ցանկալի իմ. շքե-
ղատես՝ բաղձալի իմ. էկ արի
էկ՝ մերձաւոր իմ. գովելի":
Նտէսուհիդ՝ յաւէտ բաղձամ.
զօրհանապազ՝ ըսպասեալ կամ.
Թէ գըտանեմ՝ ո՛չ զովանամ.
գովելի":
Գեղգեղեալ ես՝ դրո՛ւատելի.
պերճափայլուն՝ հիանալի. յա՛մ
ժամ՝ փափագելի. գովե":
Որ ձև քոյին՝ կարի սիրուն. շըն-
քեղազարդ՝ և սիրատուն. պայ-
ծառատիպ՝ դու բարեգոյն.
գովելի':
Բամից բազմացն՝ յոյժ սիրելի.
գեղեցկադոյն՝ ահա տենչալի.
Ո՛վ սիրատես՝ դու սխրալի. գո':
Լ՛, ցանկալի՝ և փայլունակ. գեր-
քան զարևին՝ գերազունակ.
գեր գովելուդ՝ չէք նըմանակ գ":

Իմ աննմանն՝ յոյժ գերա-
փայլ՝ անուշահոտ ցան-
կալի. գեղեցկատես յարմարա-
պերճ՝ յամ ժամ՝ բաղձալի.
համայն ծաղկանց՝ միշտ բարե-
գոյն՝ սխրալի և՝ պանծալի. 'ի
սէր քոյին՝ ո՜վ անկեալ՝ վիրաւո-
րեալ՝ վարանիմ. սուգ ըղձե-
ցեալ՝ դեգերեալ կամ՝ հասի՛ր
գերոյս՝ պաղատիմ:

Իմ աննմանն՝ վարդ հոտաւէտ՝
գեղատեսիլ՝ բերկրալի. զարմա-
նատիպ՝ քաղցրափայլուն՝ գերա-
հոչակ՝ ծաղկալի. իմ սիրահար՝
ե՜կ հրճուեսցուք՝ 'ի գարնան ե-
ղանակի. 'ի սէր":

Իմ աննմանն՝ վարդ գեղեցիկ՝ սի-
րոյ տեսոյդ՝ կարօտիմ. մընամ
յա-

յաւէտ՝ 'ի նէր որդւոյ՝ միշտ մա-
րանեալ՝ աղէտից . արի քայց՝ եր
ուա՛ղ գոչեմ՝ յոյժ վերերգեմ՝
աղերսիւ . 'ի սէր:

Իմ անձնման՝ վարդ նազելի՝ դու-
ես ախս՝ ցնծութի . քաղցրիկ
գարնան՝ յեղանակի՝ միշտ յա-
րաժամ՝ բերկրութի . աղաղա-
կեմ՝ էկ բուրեցո՝ սրտիս իմոյ՝
րախութի . 'ի սէր:

Իմ անձնման՝ վարդ գերյարգոյ՝
ազնիւ քարի՝ գերագանց . դու-
խսկ յայտնի՝ տեսանելեաց՝ հա-
մայն ազգաց՝ և ազանց . ուրա-
խացո՝ զիս պաղատիմ՝ յաւէտ
քարի՝ բերկրութեց . 'ի սէր:

Գեղեցկագոյն՝ քաղցր ե-
ղանակ. աստ եհաս՝ վարդ
մանուշակ. որի՝ երգնակ՝ դու-
անուշակ. 'ի դէմ վարդին՝ գո-
վելի լի. գովելի լի գովելի լի.
սիրով ցնծամ՝ զարմանալի:

Բամից ծաղկանցդ՝ վարդ սիրելի.
Եւ 'ի հասուցս՝ դու գովելի. ընթամ
փութամ՝ առ'ի առ'ի 'ի դէմ'':

'Ի հնչել հողմոց ցողադին. ուր
ճախայլին՝ ամենեքին. որ գոչեա
ձայնիւ քոյին. 'ի դէմ'':

Գարունն եհաս՝ վերագոչեալ.
ընդ ձայնիւդ՝ փառաւորեալ.
'ի վեր 'ի վայր՝ ե՛կ սուսուսեա՛լ.
'ի դէմ'':

Ուրախացիր՝ ամ գեղեցիկ. ահա՛
բացաւ՝ վարդին ծաղիկ. ե՛կ ա

րի եկ՝ այլ իմ․ քաղցրիկ․ ՚ի դէմ՛՛ː
Բախական ձայնիւ զօրացի՛ր․
կարօտանեմ՝ արի հասի՛ր․ ձմեռն
եկեալ՝ մի՛ ևս խօսի՛ր․ ՚ի դէմ
վարդին՛՛ː

՚Ի նոր գարնան տաղերն․ 123ː

Սիրով գերիս աղաղակեմ՝
զարթի՛ր նազելի իմ զար-
թի՛ր․ որ հանապազ առ քեզ գո-
չեմ․ զարթի՛ր նազելի իմ՛՛ː
՚Ի դեղ դիմացդ կարօտ եմ յոյժ․
զարթի՛ր՛՛․ հարեալ ՚ի նոյն՝ առ-
նեմ ինձ յոյժ․ զարթի՛ր՛՛ː
Բամեալ բաղձանքս՝ ՚ի քեզ նայ-
ին՝ զարթի՛ր՛՛․ ՚ի տես քոյին՝ յա-
բամնային՝ զարթի՛ր՛՛ː
Ա՛ր սիրահար՝ խանդակաթ եմ՝

 զար

զարթիր"· մոլորական մարդկա-
թեամ՝ զարթիր":

Ս՜ այնորիկ՝ յոյժ վերերգեմ՝
զարթիր"· աղեկիզեալ՝ խոկ ա-
ղերսեմ՝ զարթիր":

Ի՛ գերագոյն՝ հիանալի՝ զարթիր"·
քեզ միշտ գոչէ՝ այս եղկելի՝
զարթիր":

Սղէլս սա վերբն · 124 :

Ո՛վ ցանկալի՛ չքնաղ բա-
րի, Նորահաս բերկրեցու-
ցիչ իմ դու · սրտի իմոյ՝
խոր խոցոտիչ, ո՛վ դու սէր իմ
խոցոտիչ իմ դու, ո՛հ ո՛հ · ո՛վ
դու սէր իմ՝ խոցոտիչ իմ դու:
Ս՜ ո՛յր բացեալ գեղափայլին՝
զարմանազան ՚ի գարնան · գոյն

ըղ

զգոյն հոտով՝ գեղեցիկ եմ, մեր-
ձաւոր եմ դու, ո՜հ ո՜հ. գե՛:
Ե՛ս եմ չքնաղ՝ Նորաբողբոջ,
բերկրացայտ վայելչագեղ սէր
եմ. սիրաբորբոք վառեալ սրտիւ՝
և կարօտով աղերսէր որ եմ, ո՜հ
ո՜հ. և կարօ՛:
Նազուէր սէր եմ՝ գեղապայ-
ծառ, դու հոտաւէտ բուրելով.
աւա՜ղ գոչեմ՝ կողկողալով,
միշտ աղերսեմ սիրոյդ, ո՜հ ո՜հ
կողկո՛:

Ի ՆՈՅՆ ՀԵՐԳ. 125.

Վիրաւորեալս՝ գոչեմ առ
քեզ՝ աղաղակեմ՝ միշտ
հառաչեմ. աւաղելով կողկողա-
լով՝ զօրհանապազ՝ պաղատիմ.

լուր

լո՛ւր խղճալւոյս՝ արի՛ արի՝ ցան-
կալի իմ գովելի՛ լի լի. գովելի
լի լի:

'Ի յամ՝ ցնծուէն՝ յետ մրնա-
լով՝ ձի. յուսացեալ եմ՝ միայն
'ի քեզ՝ ով համայնից՝ բաղձալի.
լո՛ւր խղճալւոյս":

Րամից սիրոյն՝ ակնարկեսցես՝
ով սիրաբաղձ՝ ցնծալի. ո՛չ գոն
իբրև՝ զիս եղկելիս՝ 'ի քոյդ սի-
րոյ՝ բաղձալի. լո՛ւր խղճա":

Որոյ վս աղաղակեմ՝ ով սխրա-
լի՝ գեղապանծ, պաղատանօք՝
քեզ աղերսեմ՝ և միշտ մաղ-
թեմ՝ գերապանծ. լո՛ւր":

'Քեզ անձկացեալ՝ վիրօք լցեալ՝
կարի բաղձմամբ՝ վարանեալ.
յաւէտ գոչեմ՝ արտասուելով.
յամ ժամ՝ ընկեցեալ. լո՛ւր":

'Ի

Սիրելի իմ՝ սիրահարելո՛
աղաղակեմ՝ յարա-
ժամ. ձայն արձակելո՛
վերագոչեմ՝ և պաղատիմ՝ ժամ
՚ի ժամ. եմ վիրալի՛ վիրաւորելո՛
աղերսեմ՝ արա՛ խոցեամ. արի՛
հասի՛ր՝ առ եղկելիս՝ միշտ փա-
փագիմ՝ քո տեսոյդ. ահա՛ գո-
չեմ՝ քեզ յուսալով՝ ողորմեա՛
ինձ՝ խղճալւոյս:

Սիրելի իմ՝ միշտ հանապազ՝
սէր սիրունեդ՝ կարօտիմ. որ յա-
րաժամ՝ ակնարկելով՝ ՚ի սէր
քոյին՝ տոչորիմ. աղաղակաւ՝
կողկողալով՝ յոյժ վարանեալ՝
գեգերիմ. արի՛ հասի՛ր՝՝:

Սիրելի իմ՝ ՚ի քոյ սիրոյդ՝ ոչ
անշուշտ՝ անկեալ եմ. Թէ ո՛չ
ար-

արդէն՝ դու հասանիս՝ ահա՛ խս-
կոյն՝ մեռեալ եմ. պայծառ դեղ-
ւոյդ՝ փախագելով՝ սիրատոչոր
մնացեալ եմ. արի՛՛:

Սիրելի իմ՝ անկեալ սիրովդ՝ ան-
դատապական՝ դեղերիմ. ահա՛ 'ի
նոյն՝ տեսուէ՟նդ՝ դող իսկ ան-
հաս՝ վարանիմ. աղեկիզեալ՝
միշտ հառաչեմ՝ այս եղկելին՝
ո՛չ փրկիմ. արի՛:

Սիրելի իմ՝ կապեալ 'ի սէրդ՝
յարամընամ՝ ո՜վ քու. 'ի դէմ
քոյոյ՝ փայլուն տեսոյդ՝ որ 'ի
սիրտս իմ՝ յոյժ ազդու. ցօղե-
լով զայն՝ զովացուցեալ՝ հաստու-
ցանելոց ես դու. արի՛՛:

Վիրաւորեալ՝ եմ վարա-
նեալ. յոյժ վշտալի՝
մեղօք լցեալ. աղա-
ղակաւ՝ գոչեմ յա-
զի եմ կարի՝ խիստ ընկեցեալ. լե՛ր
ձեռնտու՝ և ողորմած. զայս
խղճալիս՝ դու ազատեա՛:
Ի յորսողէն՝ եմ որսացեալ. կա-
պեալ նովաւ՝ եմ բանտ արկեալ.
աղերսալի՝ առ բարեգութն. ա-
ղաղակեմ՝ բողոք բարձեալ. լե՛ր
ձեռնտու'':
Բամեալ վիրօքս՝ յոյժ լալի.
եմ վիրաւոր՝ ողորմելի. ո՜վ յոյս
յաւէտ՝ մարդկան. քեզ միշտ յու-
սամ՝ փրկիչ բարի. լե՛ր'':
Օրըստօրէ՝ վէրս զօրանայ. խա-
ւարասէրն՝ հետ ընթանայ. ա-

ղի

ղի ողորմ՝ ձայնիւ մաղթեմ. տէր իմ յս՝ ե՛կ զիս փրկեա՛.

լե՛ր՛՛:

Քեզ աղերսեմ՝ այս եղկելիս. խոցեալ մեղօք՝ կսկծալիս. ո՛վ բարեգութ՝ բարի բժիշկ. փրկել հայցեմ՝ այս խղճալիս. լե՛ր:

Նղէր ա-յս. 128:

րոտայ յոյժ՝ կասքիանքն՝ որոտայ. վէրաւորեալ՝ սրտիս զվէրան՝ Նորել տայ. առա՛ղ գոչէ՝ միշտ խղճալիս՝ և գոռայ. ողորմեա՛ ինձ՝ տէր իմ յս՝ գոչեմ վշտագին. 'ի քո գըթոյդ՝ աղաղակեմ՝ կարի ցաւագին:

'Ի յարգանդէ՝ յորովայնէ՝ մօր իմոյ. անկեալ առնեղի՝ ըղձաղա-

Նայցն՝

նացն՝ երկրայնոյ. մինչ ո՛չ հասին
քոյ գըթութեդ՝ երկնայնոյ. ո-
ղորմեա՛՛:
Հոծապատար՝ անծըմակա՜՝ փայ-
լէի. ընտիր ընտիր՝ երանգալիր՝
պըտղալի. ահա՛ այսօրէս՝ տարա-
ժամեան՝ չէս գըտի. ողոր՛՛:
Ողորմելի՝ անկեալ մընամ՝ 'ի
յերկիր. թառամեցեալ՝ ո՜վ պը-
տուղ՝ 'ի գետնի. սաղարթաէջ՝
շուրջ զպտղօք՝ ծառուտի. ո՛՛:
Ո՛վ ըստեղծիչ՝ հանուրց էիցս՝
գովեցեալ. անպարագիր՝ անվայ-
րափակ՝ բարձրացեալ. խղճալիս
քեզ՝ վերագոչեմ՝ աղերսել. ո՛:
Իմ բարեգութ՝ անհնարին՝ զօրա-
ցեալ. տուօղ ըղձուրս՝ ազգի
ազգի՝ ընտրեցեալ. միշտ արտաս-
ւօք՝ յոյժ պաղատիմ՝ իբր ան-
կեալ. ողորմեա՛:

Ի կէտ գարնան՝ իսկ ծաղ-
կեցաւ. ծաղիկ դաշտաց՝
շուշան հովտաց. կարի փայլուն՝
գեղեցկացաւ. որի համ'ր քո
սիրելույդ. սիրով փարի՛ր՝ յոյժ
նազելույդ։

Գարունն եհաս՝ ուրախացիր.
գեղով տեսոյդ՝ դու զարդա-
ցիր. 'ի յանդաստանս՝ ե՛կ խօ
սակցիր. որի՛"։

Րախացուցեալ՝ գեղափայլի՛ր.
տեսլեամբ վարդին՝ փառաւո-
րի՛ր. Թեւապարեալ՝ ե՛կ ոստոս-
տի՛ր. որի՛"։

'Ի պարտիզացն՝ ո՛չ հեռանաս.
նոցին սիրոյն՝ ուրախանաս. յար
ցնծալով՝ յաւէտ խնդաս. ա՛։

Խեղոյ տեսոյն՝ կաս 'ի բոպաս.

Իբր

իբր ըղձալեալ՝ յոյժ գեր ան-
հաս․ սաւառնայես՝ զթեւսըդ-
բանաս․ արի՛՛:

Որոշեալ ես՝ դու համայնից․
Թռչնոց բազմաց՝ մեծադուենից․
Եւ միշտ ցնծա՛ ո՛վ բերկրալից․
արի՛՛՛:

Բամբեալ մարդկանց՝ դու սիրե-
լի․ զարմանատիպ՝ ձեւով բարի․
ահա՛ գարունն՝ եկեալ փայլի․
արի՛՛՛:

Ան համայնից՝ ստեղծօղ բարի․
Վերաստեղծեր՝ զքեզ ցնծալի․
դու միայն յայս՝ եղանակի․ ա՛:

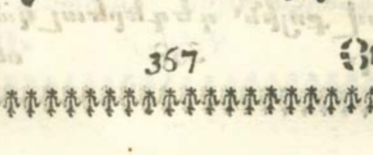

Ո՛վ իմ չքնաղ՝ քաղցրիկ բարի. սէր իմ սէր իմ աճող. գոչեմ առ քեզ՝ եկ ինձ արի. դու գեղապանծ՝ յոյժ ցանկալի. սէր իմ սէր իմ աճող. գոչեմ առ քեզ՝ եկ ինձ արի։

Բամից բաղմաց՝ գովելի ես. սէր իմ՛՛. և համայնից՝ բաղձալի ես. դու ինձ սիրով՝ սխրալի ես. սէր իմ՛՛։

Պաղատելով՝ գոչեմ առ քեզ. սէր՛՛. սիրահար եմ՝ եկ մերձ առ մեզ. աղաղակեմ՝ յոյժ գերապէս. սէր իմ՛՛։

Ո՛ բարեբախտ՝ հիանալի. սէր՛՛. գերահռչակ՝ զարմանալի. ուրախացո՛ զիս ցանկալի. սէր՛՛։

Սիրով քոյին՝ դեգերեալ կամ.

սէր՚՚. ո՛չ գիտեմ թէ՝ ո՞ր անձ-
կամ. բարի տեսոյդ՝ ես միշտ
բաղձամ. սէր՚՚:

Պնդոյն մտ. 131:

Ե՛կ մերձ առ մեզ՝ ո՜վ ցան-
կալի. մի՛ հեռանար՝ իմ
սիրելի. տեսոյդ քոյին՝
կարի ցանկամ. գեղափայլուն՝
յոյժ գովելի. միշտ ցնծալով՝
ուրախասցուք. սէր իմ սէր իմ,
դու բաղձալի:

Դու իմ բարի՝ սիրով սիրիս. յա՟մ
ժամ՝ գեղափայլիս. վերադո-
ջեմ՝ աղերսալի. թէ ո՛չ այլոց՝
սէր լինիցիս. միշտ՚՚:

Յաւէտ շքեղ՝ դու փայլունակ.
գեղայարմար՝ յոյժ սիրունակ.

զօր ամ՚ աղաղակեմ՝ թէ լինիմք
ան՚որդ ընդունակ · միշտ'':
Ո՛վ գեղապանծ՝ զարմանալի ·
ձեռով յարմար՝ ըմբռնչելի · խան
դակաթ եմ՝ քո տեսութեդ ·
փութա՛ հասի՛ր՝ ծաղիկ բարի ·
միշտ'':
Ի տես քոյին՝ եմ իբր անհաս ·
Ո՛վ գերափայլ՝ դու բարձրահաս ·
աղերս արկեալ՝ միշտ պաղա-
տիմ · վ՛ն էր յինէն՝ դու հեռի
կաս · միշտ'':

Ի՛ — ՏԵՂԻՆ Ձա · 132 :

Բերահռչակ՝ հիանալի ·
անմատչելի՝ լոյժ ցան
կալի, անձկալ՝ այս գերի · ո՛ զի
և ո անեղ՝ և անվախճան · Իյէա

 կացն՝

կացս՝ միշտ գովելի, անձկայ՝
այս գերի ։

Րոտից համայն՝ էակնաց․ բաշ
խող բարի՝ գոյականաց․ անձ‐
կայ"․ քանզի 'ի քէն՝ հաստատու‐
թի․ գրտեալ բղխաւ՝ եղակա‐
նաց, անձկայ"։

'Ի յսկզբանն՝ բղխաւորեալ․ բա
րի բնութի՝ բեղմնաւորեալ"․ զայս
համանմանն՝ իսկ հաստատէ․ Թէ
'ի նոյնոյ՝ գոյաւորեալ, անձ"։

Գ․եր քան ըզմիտս՝ վերամբար‐
ձեալ․ Ճարտարապետ՝ յորջորջ‐
ցեալ"․ անտես յէից՝ ամենա‐
տես․ վերաբերիչ՝ զիս ընկե‐
ցեալ․ անձ"։

Ա՛ր բարձրութեդ՝ կարի տենչայ․
և հանդիսիդ՝ յաւէտ բաղձայ"․
հանդիսացս՝ աղաղակեմ․ զայս
եղկե

եղկելիս՝ որ անկեալ կայ․ անձ՛՛։
Բանաւոր զգոյսն՝ դու խնամես․
ընդ հովանեաւ քով պահպանես՛՛․
խնդրայեմ յքո՝ յաւէտ մաղթեմ․
մաղթելոց դու՝ անտես չառնես․
անձկոյ՛՛։

Ն— ՚ի Գործոյն ձայն․ 133։

Սիրով սիրոյդ՝ սիրահարի․
անձն իմ առ քեզ՝ միշտ
ցանկալի․ դու գեղեցիկ
զարմանալի․ քեզ աղերսեմ՝ ա-
րի արի․ Նազելի՝ զովացո զիս
ո՛վ բաղձալի։

Գեղեցկափայլ՝ հիանալի․ չքնա-
ղագեղ՝ տիպ տենչալի․ պայծա-
ռատես՝ զարդիւք բարի․ վերա-
պատուեմ՝ արի արի․ Նազե՛՛։

 Ոսո

Սաստիկ սիրուն՝ յոյժ յարգե-
լի. շքեղայայտ՝ ըղձալիցելի. շը-
նորհատեսակ՝ ընտիր բարի. գո-
չեմ առ քեզ՝ արի՛ արի՛"։
Սառեալ սիրովդ՝ անկեալ սէր
իմ. ով մեռեալ՝ գոչեմ տէր իմ.
՚ի քո տեսոյդ՝ յաւէտ բերկրիմ.
ուրախացո՝ արի՛ արի՛"։
Մինչ ՚ի կետ քո՝ կամ փշոտագնել.
իբր անկենդան՝ դի թաւալեալ.
լեր ձեռնատու՝ ո՜վ սիրելի. աւա՜ղ
գոչեմ՝ արի՛ արի՛"։

Պօղոսեան ՚ի նոյն. 134.

Հանապազ գոչեմ՝ ազնի՜ւ
չքնաղ՝ դու միմիայնակ.
յար նըման հըրոյ՝ այրիմ սիրոյդ՝
ո՜վ իմ գերունակ. հեռացայ ՚ի

քէն՝

քէն՝ տարադրելով իբրև զտատ-
րակ. զի եմ սիրալի՝ աղէկիզէլ՛
սէր քո վառեալ է:

Գեղոյդ քո այնքան՝ իմ անձման՝
սիրահար եմ ես. ով վշտալի՝
միշտ վարանեալ՝ կանխեալ ՛ի քո
տես. արա զիս արժան՝ մ՜նա-
ղելի՝ տեսոյդ գեղ երես. զի
եմ սիրած՛՛:

Սիրամ՛որեցայ՝ վարանեցայ՝ վա-
րենի եղայ ով անձկալի՝ ցնկալի՝
մարդկոց՝ նրմանեցայ. զի թէ ոչ
լուս՝ ինձ զովելի՝ կենաց զըկե-
ցայ. զի՛՛:

Սրի՛ գերագնիմ՝ գեղեցկատես՛
սէր իմ սիրալի. փառօք հըրճ-
ուեսցուք՝ ընդ քեզ արի՛՛ յաւէտ
սիրելի. որ ես ցանկալի՝ միշտ
հանապազ՝ գերապէս բորի. զի՛՛

Սոր ՚ի նորոյ՝ վայս սէր սի-
րոյ · անկեալ իսկ եմ՝
գեր ՚ի վերոյ · աչաւ ՚ի քեզ՝ աղա-
ղակեմ · արի՛ փութա՛ զիս փրկե-
լոյ · ո՜հ աղերս արկեալ՝ սիրա-
հարեալ ա՜ւաղ · միշտ պաղա-
տիմ՝ վիրօք լցեալ ։

Աննման ես՝ ամենեին · և անա-
րատ՝ տեսլեամբ քոյին · աղեկի-
զեալ՝ խոր հառաչեմ · արի՛ փըր-
կեա՛ զքո խղճալին · ո՜հ ա՛՛ ։

Նա՛կ փութացի՛ր՝ ազատելոյ · զայս
քո գերիս՝ դու փրկելոյ · ո՜պ մե-
ռեալ՝ կամ դեգերած · լե՛ր ձե-
ռընտու՝ քոյդ խղճալոյ · ո՜հ ա՛՛ ։

Քոյին տեսոյդ՝ ցանկամ սէր իմ ·
վերահայեցեալ՝ մաղթեմ տր իմ ·
արի փրկել՝ զայս քո գերիս · զի

քև բուժի՛ սիրոյ վէրն իմ. ո՜հ":
Ո՛նման ես՝ մշտասիրուն. պայ-
ծառազարդ՝ դու գերագոյն.
'Ի դէմ քոյին՝ յոր արտասուեմ.
արի՛ բուսուցի՛ր՝ իմ սիրասուն. ո՜հ":

Սա 'եղանակեալ չէ կնահն 'ի սօս գարնան.

136:

Զարթիր սէր իմ զարթիր՝
կարի ցնծուք. ահա՛ ե-
հաս ահա՛ յոյժ վայել-
չուք. ծաղիկ պայծառ ծաղիկ՝
վարդ գեղեցկուք. արի՛ երգնակ
արի՝ երգեա՛ խնդուք. և զուարճա-
ցի՛ր սէր իմ՝ յաւէտ ուրախուք:
Ցնծա՛ սէր իմ ցնծա՛ յայս եղա-
նակի. գարունն եկեալ գարունն՝
այն ուրախալի. ծաղկեալ այգիք

ծաղկեալ՝ կան երևելի. արի՛:
Սըի՛ պիւլպիւլարի՛ փութա ցըն
ծալով. չքնաղ ձայնիւ՝ չքնաղ՝
քոյին խօսելով. խայտաս սէր իմ
խայտա՛ դէպ ընթանալով. ա՛:
Ի գալ գարնան ՚ի գալ՝ յոյժ սի
րահարիս. սիրով վարդին սիրով՝
սրտիւ դու վառիս. ահա՛ այսօր
ահա՛ սիրոյդ քո փարի՛ր. ա՛:
Ձայն քո հնչեաց ձայն քո տիր
գարմանազան. ՚ի քնոյ զարթոյց
՚ի քնոյ՝ զմեզ համանգամայն. ո՛վ
դու երգնակ ո՛վ դու՝ հաւիկ
աննման. արի՛:
Համայն ազանց համայն՝ դու
զովեցել ես. ՚ի մէջ մարդկանց
՚ի մէջ՝ իսկ ընտրեցել ես. ՚ի դէմ
վարդին ՚ի դէմ՝ ողբ ասացեալ
ես. արի՛:

Յերգենակէ 'ի ծնունդ յիսուսի.

137:

Գեղայարմար վայելուչ՝
դու զարմանազան.
Տէր փառելի չքնաղ՝
Նըման վեհազան վեհազան վեհազան:

Բախտացուցիչ տենչալի՝ իմ բուրիկ զովակ. էր մ̅ այնչափ հեռացար՝ ով իմ գերունակ":

Ի տեսլէնէդ զրկեցայ՝ իսկ համանգամայն. անձն իմ անձկայ տեսանել՝ ըղձեց աննման":

Գիշեր ըղձալի՝ դու սէր իմ՝ Թողէր տրտմուք. աստանօր քար ցնծամ՝ թէ գաս ցնծուք":

Ա՛ր հառաչմամբ աղերսիմ՝ սէր իմ սիրելի. պաղատիմ և գոչեմ՝ այ իմ գովելի":

Բա

Րամից ծաղկանց համայնից՝ դու
ես նազելի. եւ հասիր առիս՝
ա՛յ իմ սիրելի՛:

Լո՛ գեղեցիկ իմ վարդիկ՝ մի՛ Թո
ղուր զգերիս. վառեալ է սիրտ
իմ՝ փրկեա՛ զխղճալիս":

Դ. այծեալ Ինայն. 138:

Բանիմ ողբամ՝ նոր 'ի
նորոյ՝ խոցոտեալ. կող
կողալով՝ միշտ հառաչմամբ՝ ցա
ւագնեալ. վշտալի եմ՝ ահա՛
լիցի՛ քեզ յայտնեալ յուսամ
'ի տէր՝ գոչեմ առնա՛՝ յարաժամ.
ա՛ւաղ գերոյս՝ լալականօք՝ ժամ
'ի ժամ:

Ո՛ փայլուն գեղւոյդ՝ մտաբե-
րեալ՝ վարանիմ. յորդ արտաս-

հօք՝ տիւ և գիշեր՝ դեգերիմ.
աւաղելով՝ ձայն արձակեալ՝ պա
ղատիմ. յուսամ":

Լալով ողբով՝ հառաչելով տա
ռապիմ. խոր խոցելով՝ միշտ սր
գալով՝ վարանիմ. աղեկիզեալ՝
վիրաւորեալ՝ սրնանիմ. յու":

Իսկ զօրն 'ի բուն՝ զգիշերն ող
ջոյն՝ աղաչեմ. մէջ գրտանեմ՝ ան
գորրուժ՝ յար գոչեմ. զամենա
տեսն՝ ինձ օգնական՝ յորջորջեմ.
յուսամ":

Գարունն էանց՝ կարօտով լի՝
մրնայի. միշտ տոչորիմ՝ ով 'ի
հուր՝ հրնոցի. անկեալ յերկիր՝
պաղատելով՝ ընդ լացի. յու":

Մ՛վ քաղցրափայլ՝ շքեղ գարուն՝
ընթացիր. կամ 'ի սէր քո՝ ով
անկեալ՝ փութացիր. մշտալի
եմ՝

եմ՝ գեղոյդ վիրօք՝ եկ հասի՛ր.
յուսամ՚՚:

Պօրքէալ տօ ձօրդն . 139:

Ծառ խնկաւէտ գովիս՝ որ-
դան ծիրանի . այնուէ
չքնաղատիդ՝ կարի սիրելի. դէմ
քո գեղեցկատես դեղգեղեաւ-
փայլի . յարաժամ յարատե՝
սերտ սիրով սիրէ . սերտ սիրով
սիրի՝ սիրահար դերի . խուն ինչ
բարգաւաճիդ՝ բաշխես նաշելի
փառօք փառաւորելու՝ յաւէտ
բարեկլի . իբրև 'ի բերս տնկոց՝
ազնուազարմի . դու միշտ բա-
րեշնորհ՝ սիրատես յարդի . յա-
րաժամ՚՚:

Պճնալէ պերճազարդ՝ գովելդ-

համայնի. զարմանազան գու-
նով՝ ծաղկեալ փայփայլի. ո՜վ
սխրալի սէր իմ՝ դու տիպ տեն-
չալի. յարա՛":

Յոյժ գեղապանծ յարգի՛ սի-
րով սխրալի. պայծառ բարի գե-
ղոյդ՝ ո՛չ գոյ նմանի. ցօղեա՛
անձկացելոյ՝ զցօղ գոյաւորի.
յարաժամ":

Ո՜հա՛ գոչեմ առ քեզ՝ լո՛ւր իմոյ
ձայնիս. անկեալ ՚ի սէր քոյին՝
կամ ողորմելիս. ցօղեա՛ ըղձա-
լոյդ քոյ՝ առ այս եղկելիս. յա՛:

Ա՛ Բօգյան չորդին. 140:

ղողոկեմ աղաղակեմ՝
կարի բարձրանօք ո՜հ
ո՜հ. աղետալիր աւաղ գոչեմ՝

 յոյժ

յոյժ աղերսանօք ո՜հ ո՜հ յոյժ
աղերսանօք. զի հեռացայ 'ի
կէտ գարնան՝ լուռ ժամանա-
կօք ո՜հ ո՜հ. աւա՜ղ զերիս գոչեմ
առ քեզ՝ հաս ինձ եղկելւոյս ո՜հ
ո՜հ հաս ինձ եղկելոյս:

Նազելի նազելի ծաղկանց՝ կա-
րօտ մընացի ո՜հ ո՜հ. 'ի գերա-
փայլ յարմարութեցն՝ ահա՜ յետ
կացի''. որոյ վ՟ զգիշերն ողջոյն՝
ողբամ ընդ լացի'':

Սիրահարեալ սիրահարեալ՝ սի-
րով սիրալի ո՜հ ո՜հ. ով սիրուն
սիրանմանունդ՝ յաւէտ սխրալի''.
ահա՛ այսօր ո՛չ հասանիլ՝ զեղկե
լիս գրտի'':

Գեղեցիկ գեղեցիկ գարունն այն
ուրախալի ո՜հ ո՜հ. 'ի համայնից
եղանակաց՝ կարի ցանկալի''. վ՟

այ

այսօրիկ՝ գոչեմ առ քեզ՝ որ՛
սիրեցի՛:

Աւետաբեր աւետաբեր՝ Նոյն և ղանակէն ո՜հ ո՜հ. բե՛ր աւետիս Թռչուն Թութակ՝ ըապառեմ ՚ի քէն''. և ես ընդ քեզ վերահայցեմ՝ բարի արարչէն'':

Ն։Կ ԹՈՒՈԲԵՐՈԲՈՒ. 141:

Երկնային տառեղաց Նըման՝ տեսակութե բարեպէս. շանթացընցուղ անպանըման՝ շողշողելով անդ տառ ես. անայլատիպ ցայտաբերեալ՝ խոկ յարատև զնիւթ ցօղես. արթնածածուկ յայտնագաղտուկ՝ տիրազօրեալ

՚ի յերկրի · անհօսկալուր յոյժ զա-
ուխթաւն՝ ո՛չ գոյ նըմանդ տեն-
չալի:

Նոլոր պարիսպ համայնաշէն՝
անխախտական քարեբեր · ո՛վ
փառահեղդ՝ անվանելի՝ շքեղա-
տիպ գանգրահեր · ոստազար-
դեալ պերճափայլեալ՝ սաղար-
թախիտ նորաբեր · արթնա՛:

Գեղայարմար վայելչագեղ՝ քա-
րեբերեալ յարմատոյ · ըզ՚ի նիւ-
թոյ իմանալւոյ՝ բաղաղուցել
տիպ կելոյ · անքաղաքան անհա-
մեմատ՝ և աննման ՚ի բերոյ ·
արթնածա՛:

Իպծ նուէդ ո՛չ գոյ նըման՝ և
յ՟ի միմիայն · ընտիր ընտիր յօ-
րինուածով՝ փառազարդեալ դի-
տեն այն · որոյ վ՟ իսկ յարգեն

գովեն՝ հայկազունիքըն համայն-
արթնածա''։

Ձ՛ն 4 փոխադարձաբար · 142 ։

Արի՛ սէր իմ արի՛՛ արի ցըն-
ծասցուք · Նոր առաւօտ
ծագեալ՝ փառօք հրճուեսցուք ·
տեսի՛լ սիրոյդ՝ միշտ պանծալի՝
փայլեցաւ. Եւ սիրահար սէր իմ
արի՛ ցնծասցուք ։

Իմ ցանկալի սիրուն՝ ահա՛ ըսպա-
սեմ · բարի տեսոյդ քոյին՝ յա-
ւէտ աղերսեմ · զայն նորափայլ-
պանծացելոյդ քո խնդրեմ · Եւ
սիրելի սէր իմ արի''։

Արի՛ սէր իմ արի՝ արի ցնծալով ·
Շքեղատես բացմամբ՝ և բարի
սիրով · վեր երևեալ զծաղիկ՝

վար

վարդիդ բուրելով. եկ սիրա՛՛:
Իմ սիրասուն վարդին՝ սիրոյդ
տոչորիմ. արդ յարաժամ կար-
տուենդ միշտ այրիմ. զօր ամ քո
բաց'ուելոյդ պաղատիմ. եկ սի-
րելի սէր՛:
Սրի՛ սէր իմ արի՝ արի՛ խայտա-
լով. ցնծա՛ փառօք ցնծա՛ դու
միշտ բերկրելով. ուրախացի՛ր
չքնաղ՝ ձայնիւ՛դ կարդալով. եկ
սիրահար սէր՛՛:
Իմ աննման վարդին՝ ծաղիկ բա-
րեփայլ. գեղեցիկ յօրինմամբ՝
փայլեա որբափայլ. տեսոյդ քոյին
սիրոյ՝ լի եմ սիրափայլ. եկ սի՛՛:
Սրի՛ սէր իմ արի՝ արի՛ ցնծալի.
հասիր քո կարօտոյդ՝ այ իմ գովե-
լի. որ ես դու իմ սիրոյս՝ սիրա-
հար դերի. եկ սիրա՛:

 Իմ

Իմ բաղձալի անուամբ՝ բարի սի-
րատես · ցանկանալով գեղգո՛-
վելոյդ գերամպս · տես ահա՛ մըշ-
տապայծառ բարեպէս · Էկ սի՛ ։
Ո՛րի սէր իմ արի՛ արի՛ Էկ ցըն-
ծա՛ · լի խնդութ՛ ուրախացեալ
մշտ խնդա՛ · մուտ 'ի սէր քո
յար չնծալի սստոստեմ · Էկ սի՛ ։

Տաղ [illegible] 'ի [illegible] · 143 ։

Ի յայս կենցաղս գոլով՝ վե-
րափայլեցեալ · սիրապէս
բաղձալի՛ ընդարձակեցեալ · ո՛հ
անկեալ եմ 'ի նոցունց՝ ահա՛ մեր-
կացեալ · մի՛ լար ո՛վ խղճալի՛ գու-
գերի անձն իմ ։
Գովելի մեծատունն՝ չքնա՛ղորի-
ցայ · յարարչի հրամանէն՝ ան-

ցա-

ցաւ որ գտայ. ո՜հ յայտնի եմ
անբարի՝ առաջի բարւոյն. վա՜յ
հանդիպեցայ՝ այս քեզ ո՜վ անձ՛՛։
Նախացեալ ցնծամ՝ ՚ի կենցաղու
այժմոյս. որ խորատէ այսու՝ ՚ի
փրկել ցաւոյս. ո՜հ զի եթէ լի
նէի՝ նըման առաջնոյն. կարծեմ
չէիր փրկեալ՝ եղկելի անձ՛՛։
՚Ի բանին տէրունեան՝ հաստատ
եղիցիս. զի ասէ առ ՚ի նոյն՝ ծառ
կընկեց լինիս. նաև դիւրաթա-
ռամ՝ ոչ միայն են փառքն. այլ
քան զոստայն սարդի՝ ևս անարգ-
անձն իմ։
Գործոյ հաւատալի՝ գոյ ջրոյ վէ.
քան մեծուն նորին՝ որ ՚ի քեզ
իսկ կայ. որ իբրև զստուեր ինչ
հանգոյն երազոյ. վայելչութի
նորին՝ է այսմիս անձ՛՛։

Որ թէ մեծարուցէ՝ զանձըն
յինքենէ. նա իսկ խոնարհեսցի՝
վճռաւ՛ն 'ի տ̃նէ. տեսանօղք գո-
չելով՝ ըզսա միշտ ասեն. ո տա-
նէ զ°մեծն և զ°փոքրն՝ լո՛ւր
խղճուկ անձն իմ.

Բոլորին փանաքի՝ անձն իմ պար-
տաւոր. մի՛ ողբար ողբալով այն-
պէս խոր 'ի խոր. զի ահա յոյժ
արագ՝ դիւր վնասելի. և զերթ
պըղպջակի՝ անյայտին անձն իմ:

Լ՛ իսկ ո՛չ գովելի՝ 'ի յաստուածա-
ծոց. համազօր ընտանի՝ համայ-
նից ս̃րբց. զի ո՛չ մեծատունն՝
չորից կենդանեաց. լե՛ր իբրև
ղազարոս՝ խղճալի անձն իմ:

Ծով կենցաղոյս՝ ալէկոծ է
հանապազ. հողմըն մե-
ղաց՝ Թշնամանէ՝ աննուաղ.
ցաւքըն նորին՝ առիս եղեն՝ իբր
ուաղ. Տէր իմ տէր՝ աղաղակեմ
աղերսանօք, ազատեա՛ ազատեա՛:
Նաւանելով՝ շըջագայիմ՝ գերա-
պէս. ալիք ծովուն՝ զիս տարագ-
րէ՝ սաստկապէս. մինչ ընկղմիլ՝
ինձ ժամանէ՝ զօրապէս. Տէր իմ
տէր՝ 'ի սաստկագոյն՝ այս դժնէ-
ից՝ ազատեա՛:

Օ՛ւս իմաստունն՝ յամ ժամ՝
հաստատէ. ունայնութի՝ ունայ-
նութեց՝ միշտ առէ. զոր ինչու-
նիմ՝ 'ի նոյն վր՝ անցանէ. Տէր
իմ տէր՝ և եթ պատրօղ վայրա-
բերէն՝ ազատեա՛:

Ու Նուաճապետդ բարեգութ՝
հառաչեմ. յարկեաւնէտ՝ գրթո
վրդ զիս՝ յուսադրեմ. անտանե
լի՝ մեծի ցաւօք՝ անկեալ եմ.
Տր իմ Տր՝ աղաղակեմ՝ զիս 'ի
ցաւոցս՝ ազատեա՛:

Մինչ յաւիտեան՝ յուսով 'ի
քեզ՝ անկանիմ. աւաղելով՝ քո
գթութեդ՝ պաղատիմ. 'ի պատ-
րանըս՝ սուտ կենցաղոյս՝ ընկըղ-
միմ. Տէր իմ Տէր՝ 'ի յամ որո-
գայթէն՝ ազատեա՛:

Ի վերայ այոց նեղացելոցս. 145:

վ Տէր իմ մի՛ խապառ՝ ար-
գելու առնէր. աւաղ
գերիս գոչեմ՝ ձեռնտու ինձ
լեր. պարաւանդ առնելոյ՝ կեն-

 ցաղս

ցաւս այս զօրէր · Հայելով Հայե-
ցայ՝ ո՛չ ինչ գտանէր ։
Սիրելի սիրասուն՝ սիրով սիրե-
ցայ · ո՛չ ինչ տալով սիրոյն՝ սաս-
տիկ զրկեցայ · արկեալ էի զյոյս
իմ՝ ինչ ո՛չ ինչ գտայ · ամենա-
զուր և ՚ի նմանիր գտանէր ։
Պճնապաճոյճ յարմարելով ճե-
մեցայ · որոյ վն ազա՛ւ ազեալ
ընկեցայ · ապաստան լինելով ՚ի
քեզ յուսացայ · ամենատենչ և
յիրաւի գտանէր ։
Ես հիանամ ճակատ բախութէ ·
զարմանազան՝ և զանազան ցըն-
ծութէ · և եթ գտայ զերթ
խղճալի՝ տրտմութէ · վն այն գո-
չեմ ունօղն անյոյս գտանէր ։
Բաղձանս հայեցայ՝ մեծամեծ
փառց · վարօղ ՚ի նոյն շաւիղ՝ յա

 ւէտ

հետ դեգերած․ տեսանի յայտ-
նապէս՝ ներ խաւարամած․ 'ի
մեծի գալստեանդ՝ սըրբոյ գը-
տանէր։

Լ՛աղ գոչեմ առ քեզ՝ տ͞ր ողոր-
մուե͞․ ողորմեա ինձ գըթած՝ մե-
ծիդ գալստեան․ եդեալ եմ
զայս իմ՝ քումդ արդարուե͞․
ամենիրաւ և զօրաւոր գըտանէր։

Նղկելի եմ յաւէտ 'ի յայս փի-
վիրօք մեղաց լցեալ՝ կարի դա-
ւալի․ դատաւորիդ գոչեմ փա-
ռացդ արքայի․ ամենազօր իրա-
ւադատ գըտանէր։

Լիցս ստեղծօղ դու՝ անհաս բարձ-
րութ͞ի․ ընդ տ͞մ տեղիս՝ ունիս զօ-
րութ͞ի․ խնդրեմ ըզ սէր քոյին՝
յոյս և բարութ͞ի․ ամենափայլ
լուսաւորող՝ գըտանէր։

 Յետ

Յետ ընթացեալս ահա՛ ՚ի հոյլք-
էու̃ն. ՚ի կենդանաղոյս եղեալ լոկ
երեւու̃ն. յաւէտ յուսացեալ
եմ՝ քոյոյ գթու̃ն. ամենա-
ւատ՝ անչափելի գրաւանէր:
Շ̃նարթուն խղճալիս՝ յաւէտ խոնն̃
գոչէ. լալով և ողբալով՝ միշտ
աղաղակէ. յո՜ փրկիչ փրկեա՛
յա՜մ չարէ. քեզ փրկու̃ն տեղի՛
յաւէտ գտանէր:

Ո՛ր այսր ասա հեծծղոյս. 146

Ով կենդանաց դու՝ զարմա-
նալի. պերճացեալ ես՝
հիանալի. իքեզ յու-
սան յոյժ և կարի.
Ով դու անցաւոր. անցաւոր և
պատրող՝ ես անյուսալի:

 Ո՛ամղ

Ա՛ղ եղուկ՝ յուսացողաց. այս
է համայնն՝ ասացողաց. և'ի
սրտէ՝ յուսադրողաց. այ դու
անձաւոր":

Ընդունայն ես՝ համանգամայն.
զի ոչ գովեաց՝ զքեզ մեծն ար-
քայն. նման նմա՝ ասացին զայն.
այ դու անձա":

Ահա յայտնի՝ երևեցեալ. ընդու-
նայն ես՝ համարեցեալ. յիմաստ
նոց՝ ոչ գովեցեալ՝ այ դու":

Ծրնացեալդ՝ դու 'ի յերկրի. իբր
իշխան՝ ճանապարհի. անծան-
թից՝ ես գովելի. այ դու":

Գփոողք ըզքեզ՝ 'ի քէն փախչին.
Թէ հանդիպին՝ մեծաւ յարդին.
Մինչ հեռանան՝ յոյժ կողոպտին.
այ դու":

Յարև յաւէտ՝ ունայն ձևօք.

 խա-

խաբես հանուրքն՝ որք կան ըղ-
ձեօք · սուտ երևոյթք՝ են լեալ
քոյովք · ա՜յ դու՛՛։

Չէք ինչ ունիս՝ տեղ՝ լուսալոյ ·
Ե՞ր ցուցանես՝ զարդ լոյս տա-
լոյ · որք գոն 'ի քեզ՝ նման երա-
զոյ · ա՜յ դու՛՛։

Ահա այսօր՝ դու երևիս · վա-
ղիւն ոչ գոլ՝ դու ցուցանիս ·
յոյժ առաւօղ՝ միշտ տեսանիս՝
ա՜յ դու՛՛։

Քեզ ոչ յուսամ՝ դժնեայ կեն-
ցաղ · զի ոչ գըտայ՝ համեմիչ
աղ · յուսացողացն՝ քեզ բիւր
աւա՜ղ · ա՜յ՛՛։

Նարեգըրթոյն՝ վերածայնեմ · գըր-
թոյ նորին՝ միշտ պաղատեմ · փըր-
կիլ 'ի քէն՝ աղաղակեմ · ա՜յ դու՛՛։
Նոյնոյ ըսպաս՝ գոլ բարբառի ·

 զլոյս

զլոյս եղելով՝ այս անբարի. որ
թուն խղճմուկա՞ դուէ արծ. այ
դու անցաւոր''։

ԻԵՐ 'Ի ՎԵՐԱՅ ԱՆՁԻՆ. 147։

ութամ ը՛նթացի՛ր՝ արագա
պէս՝ եղկելի անձն իմ.
պատրող՝ պատարող սուտ
կենցաղոյս՝ մի՛ սիրահարիր։

Զարթի՛ր՝ քաջացի՛ր զգօնացի՛ր՝
խղճալի անձն իմ. քարշող՝ ա-
ւարող՝ պարասաւելոյս՝ մի՛ սիրա՛։
Փախի՛ր թագուցի՛ր՝ մի՛շտ յարա
ժամ ողբալի անձն իմ. խաբող՝
խարդախող՝ դաւաճանիս՝ մի՛ սի
րահարիր։

Դու միշտ՝ զօրութե՛դ՝ յոյժ զօ-
րացի՛ր մ՛ղդերի անձն իմ. նեն

 գօղ՝

գօղ՝ պարտաւօղ՝ խաբէութեցն՝
մի՛ սիրահա՛։

Ախտեալ 'ի սիրոյ՝ ունայնութեցն՝
մի՛ խաբիր անձն իմ. փայլեալ՝
փայլեցեալ՝ անցաւորացն՝ մի՛ սի՛։
Գոչեմ աղաչեմ՝ յամենատեսն՝
սրգալի անձն իմ. իշխօղ՝ իշխե
ցող՝ նոյն մեծութեցն՝ մի՛ սի՛։
Յուսամ առ քեզ՝ յամ ժամ՝ ով
հողձուկ անձն իմ. անյոյս մեծա
մեծ՝ բարբառոսայն՝ մի՛ սիրա՛։

Նուշի չմարտնոյ. 148։

Անձն իմ պարտապան. կրկին տառապման. հե
տևօղ չարի՝ յաւէտ մոլեկան.
մոլ գերի՝ մինչև յերբ դատիս։
Ողար մոլորել. մըտօք ցըն որել

դեռ

դեռ հմաստ այնպէս · մեղօք դե
գերեալ · ո՜վ գերի՝ մինչև յե՞րբ:
Կարի անպիտան · գըթոյ անար
ժան · ընթացք անարգի · դու
նըման անբան · ո՜վ գերի":
Լ՝ դու անբարի · յամ՜ տարի ·
ո՛չ ունիս պտուղ · երբէք բարե
լի · ո՜վ գերի՝ մինչև":
Յաւէտ անառակ · կատակ նշա
ւակ · միմք տմցուն · միշտ ես
խոտորնակ · ո՜վ գերի՝ մինչև":
Թիւր սխալական · միմոս մենա
կան · մոլեգին փցուն · յարա
միշտ խոտան · ո՜վ գերի՝ մինչև":
Թեթև փոթորակ · դեւերին փըլա
տակ · ո՜պ երևիլ · խուն ինչ երե
ւակ · ո՜վ գերի՝ մինչև":
Գըծուծ փանաքի · փըծուծ
ղազրոտի · փըքալի անարգ լե-

ցուն փորոտի՛՛։
Փինար ապակի. դերթ խողովա-
կի. որ տեղի այլոցն. ինքնէ ա-
նարգի. ո՛վ գերի՝ մինչև՛՛։
Ըմեհի՝ ալիս. քաջեղ երևիս.
ահա եմ՝ այսօր. վաղիւն չերե-
ւիս. ո՛վ գերի մինչև՛՛։
Փափկած հեշտանաս. մեղմով
քաղցրանաս. ո՛չ փոսուռայ.
փայլեալ վերանաս. ո՛վ գերի՛՛։
Փորձալից փոշոտ. դառնալից
փշոտ. անտես հայելեօք. այլա-
կերպ շշոտ. ո՛վ գերի մինչև՛՛։
Յոմ տարի. հետևիս չարի. 'ի
կենցաղս այսու. յաւէտ անբա-
րի. ո՛վ գերի մինչև՛՛։
Ի՞յ դու մահապարտ. կացեր
տարապարտ. յատեղծ չէն բար-
ւոյ՝ լինիս դատապարտ. ո՛վ գե՛։

Իսկ արդ՝ գործ առնա՛. էկ տէր
աղաչեմ. զի է քաղցրալուր.
Նըմա յար գոչեմ. ո՛վ գերի՛ :

Տաղ 4 'ի վերայ Յարութեան Տեառն · 149

Ներհուն քերթող՝ համեստ
հանդարտ՝ անհամեմատ.
հայկազունեայ տարադ. ո՛հ
հանդոյն հնոյն՝ չյաղթեցեալ՝
յոյժ գերառատ. հրահանգօղ՝
աննուաճ :

Մովսէս փայլուն՝ յաւէտ փայլէն՝
յարատև. յորդեալ աղբերա_
բար. ծործող զիմաստս՝ ձեռնա_
ցուցեալ սեղմեալ առ քե. մը_
տօք դժեցկաբար :

Սրբեմաբան՝ արհեստագէտ՝ ո_
տանաւոր. և եթ բառաղորդ. ան

 գին

գին ականց՝ իսկ եւ անօթ՝
նաեւ ծրար · հուետոր՝ շարայար ։
Ղ՛ահ եւ ըմբոն՝ գովել ըզքեզ՝
յարաժամ · միշտ պատշաճ ան-
վըթար · հաստաբարբառքն՝ ըզ-
քեն գոան՝ զկիրթ եւ խընամ ·
համուրքն՝ համ առատ ։
Դու մշտափայլ՝ նեռ համայնից՝
երեկիս · զօրեզարան յուէտ ·
առ 'ի գովել՝ վայելչուն՝ փայփայ
լիս · հուշակըդ՝ անզըրահետ ։

Իտր ցուցողոն վերնոյն · 150 ։

Ս րադարպես՝ անձն իմ դե
րի · ընթա՛ փութա՛ հա
սի՛ր թերի · զարթի՛ր
քնոյդ՝ արի՛ արի · վերահասու՝
լե՛ր խորհալի ։

Դ սէր՝ անքակ՝ տո՛ւր միաբան ·
անլոյծ անկապ՝ ցանկա՛մ ՚իբան ·
զարթի՛ր քնոյդ՝ արի՛ արի՛":
Լէր հետեւօղ՝ դու քերթողաց ·
ընկա՛լ զջանս՝ աշխատողաց · զար
թի՛ր քնոյդ՝ արի՛ արի՛":
Սրտի մտօք՝ ուսի՛ր գերի · սեռն
սիրով՝ լցո՛ւի՛ր թերի · զարթի՛ր
քնոյդ՝ արի՛ արի՛":
Մի՛ յուլանար՝ աշխատելոյ ·
զբանս մարզչիդ՝ յուշ առնլոյ ·
զարթի՛ր քնոյդ՝ արի՛ արի՛":
Լո՛ւր եւ իմա՛ խղճուկ անձն իմ ·
վա՜ էր հեղգաս՝ գերի անձն իմ ·
զարթի՛ր քնոյդ՝ արի՛ արի՛":

Սղմ [illegible] · 151:

Ո՛Հ զարթիր սէր իմ զար-
թիր 'ի քնոյդ՝ աղաղակեմ.
միշտ տոչորեալ աղեկի-
զեալ եմ տեսուեդ՝ երգաբանեմ:

Ո՛Հ նազելի իմ նայեա՛ առ իս
փութացի՛ր՝ խոր հառաչեմ. 'ի
քո սիրոյդ կա՛մ ըսպասեալ ըն-
թացի՛ր՝ լալով գոչեմ:

Ո՛Հ սիրելի իմ սիրով վառեալ ան-
կեալ եմ՝ զերթ դեդերած .
յոյժ վշտացեալ վարանեալ խոկ-
մնացեալ եմ՝ ոպ անկած :

Ո՛Հ 'ի քո տեսոյդ զօր ամ դեդե-
րիմ՝ սիրահարեալ . զովացո՛ զիս
տեսուէդ պաղատիմ՝ աղեկիզել:

Ո՛Հ գեղեցկափայլ գեղգեղա-
տիպ պատճառի՝ բարեհաճակ .
քեզ միշտ գոչեմ յամ ժամ սի-
րելի՝ ոպ տատրակ :

Յանդ պարտիզին՛ 'ի վեր անցայ. պատուղին վար՛դին փարեցայ. իմ սիրելւյս՛ որ մերձեցայ. ուրախացել՛ աղաղակեմ՛ ձայն արձակեմ՛ արի՛ արի՛ եկ ցնծասցուք միշտ ցնծալի:

Կարմիր վարդ յոյժ՛ հաստատեցաւ. սիրով փայլեալ՛ երեւեցաւ. ցնծութեան օրն՛ ահա լցաւ. ու՛՛:
Կարմիր վարդ նոր՛ նորոգեցաւ. համայն միրադ՛ դեղ կոչեցաւ. կարօտելւոյն՛ հետ փարեցաւ. ու՛՛:
Կարմիր վարդ դու՛ սիրելի իմ. 'ի պճնապարդեալ՛ նազելի իմ. 'ի համայնից՛ բաղձալի իմ. ու՛՛:
Կարմիր վարդ յոյժ՛ զարմանալի. գերապայծառ՛ հիանալի. ծաղ

կա

կափայլումն՝ միշտ բերկրալի․ ու՛:
Կարմիր վարդ խոկ՝ բողբոջեցաւ․
բացափայլեալ՝ վեր յայտնեցաւ․
զարմանատենչ՝ գեղեցկացաւ․ ու՛:
Կարմիր վարդ բանջեալ ծաղկե-
ցաւ․ չքնաղաշուք՝ յայտնեալ
ցուցաւ․ ոսկ̅ ընղլըյս՝ փայլեալե-
ցաւ․ ուրա՛:

Պարզէաւ ձայն ձա․ 153:

Ի լերանց բարձանց խոկ գըլ-
խոց՝ մեզ մրշուշ պակաս
լինէր․ հոկայազանց յանձնէ
խորմէ՝ արհօրանք պակաս լինէր․
դու զիս ՚ի քէն հեռացուցեալ՝
սիրակիցս պակաս լինէր․ յարմա-
րապէս ե՛կ խօսեսցուք․ բաց․
՛Եկ սէր իմ ցնծալի․ մեկուսա-

ցեալ ուրախասցուք՝ սիրահարեալ
բերկրեսցուք ։

Նա 'ի յօդոյ խուկ Թուչէի՝ հընա-
րով 'ի վայր բերիր · իմային գինա
արժէր հազար՝ մի փողոյ զիս ծա-
խեցիր · ոչ 'ի դէմ քո ծառայե-
ցիր՝ և ոչ երբէք ծախեցիր · յար
մարապէս'' ։

Կանաչազգեստ սէր իմ յարգի՝
դու մերձեցար գովանի · դառ-
նացնցուղ՝ վերաբերեց՝ իմոյ ան-
ձին գեղանի · եթէ դու ոչ իսկ
բացուէիր՝ վա՜ ո՛յր մրտար հա-
մաբի · յարմա'' ։

Նորաբողբոջ յոյժ գեղեցիկ՝
պերճ պանծալի ծաղկափայլ ·
վա՜ էր թողեր անյուսալի՝ զիս
խղճալիս գերափայլ · 'ի միտ ա-
ռէք ընկալնլով՝ և զիմ եղեալ
բանիցն այլ · յարմա'' ։

154:

Արի՛ք որ երթամք · ողեւլ
պեւլի երամք · ծաղիկ
թագուհեցաւ՛ · Միշտ փա-
ռօք ցնծամք · արի' գովելի' գո-
վելի լի լի գովելի լի լի լի' գովե
լի լի լի'':

Ո՜հա ցնծասցուք · 'ի պարտէզ
հասցուք · որ 'ի դէմ վարդին ·
պարուք հրճուեսցուք · արի' գո':

Սէք ժողովք Թռչնոց · գոլ նաղ
շուն գունոց · կարի սիրաձայն ·
ընտրեալքս 'ի բեւրուց · արի' գո
վելի լի լի գո'':

Զայնիւ երգեսցուք · սիրով
գոչեսցուք · 'ի դիմաց վարդին ·
Միշտ սատասանեսցուք · արի' գո-
վելի լի լի գո'':

Սարի գովելի. գարուն սխրալի.
հոտ անոյշ բուրեաց. վարդին
ծաղկալի. արի՛ գովե՛՛:

Ս՛ր դու գերափայլ. վարդիկ սի-
րափայլ. բացմամբ զարդարուն.
տեսլեամբ պերճափայլ. արի՛ գ՛՛:

Դու համայն ծաղկանց. ընտիր
գերազանց. մերոյս ձայնարան.
գոլ բարի ազանց. արի՛ գո՛՛:

Նոլոր պարեսցուք. ձայն արձա-
կեսցուք. առ ՚ի դէմ քոյին. սի-
րով երգեսցուք. արի՛ գո՛՛:

Մի՛շտ ճռուողելով. յար ըն-
թանալով. քոյդ բարի դիմաց.
կարի բերկրելով. արի՛ գո՛՛:

Ա՛րի սիրեսցուք. միմեամբք փա-
րեսցուք. դու միշտ ցանկալի.
եւ ուրախասցուք. արի՛ գո՛՛:

Նրաղիլ դու գարնան. պիւլ-

պիւղքն աննման. ծոյնիւ ցնծա-
լով. եղանակ բառնան. արի
գովելի լի լի գո՛՛:

Նա՛ մեք երգեսցուք. փառօք
հրճուեսցուք. առ 'ի ժամ գար-
նան. միշտ փառըս տայցուք.
արի գովելի լի լի գո՛՛:

Մ.— [illegible]
[illegible]. 156:

Շնո՛րհք շնորհալի՝ փառօք
զարդարեցեալ. պարգևաց
հոգւոյն՝ ա͞ծյ դու հասեալ. շը-
նորք ա͞ծայինն՝ քեզ ձրի տուեալ.
'ի պարգևողէն՝ պարգև ընկա-
լեալ. անուամբ բարելուր՝ վա-
րուք պանծալի. Ներ հայոց ազ-
գիս՝ չքնաղ ցանկալի:

Նր

Նըմանեալ վեհիցըն դերադու-
նից. հաճոյիցն այ՝ միշտ ձոխա-
գունից. յաւէտ շնորհաձիր՝ ար-
դեամբք բարոյից. գովգեր 'ի
նոցունց՝ դու 'ի համայնից. ան'':
Որով մշտափայլիս՝ ահա՛ բազմա-
լի. ժամանեալ 'ի բարիս՝ գործոյս
հաճելի. տուօղն իսկ շնորհաց՝
տէրըն համայնի. լիցի քեզ ձե-
ռընտու՝ և միշտ հովանի. ան'':
Ռամից բոլորից՝ 'ի քոց փառաւ-
ցաց. յոյժ գերահռչակ՝ 'ի գոր-
ծըս արժանեաց. գերապէս գո-
վելի՝ ընդունակ բարեաց. մշտա-
ջան ձեռնտու՝ անկելոց բազ-
մաց. անուամբ'':
Հոգւոյն պարգևօք զօրացեալ
դիտօղ. ուսումնարանացն՝ ազ-
գիս հոգացօղ. արդեամբք և

գոյիւք՝ միշտ նախախնամօղ. փա-
ռացն յոյն՝ ո՛վ դու ցանկացօղ.
անուամբ՛՛:

՚Ռաջափայլ արի՝ հոգացեալ տէ-
սօղ. ՚ի հոգւոյն սրբոյ՝ շնորհ ըն-
կալնօղ. շնորհք կոչեցեալ՝ ար-
ժան վայելօղ. ընկալ ըստ կա-
մացդ՝ ո՛վ բարի բաշխօղ. ան՛՛:

Առ վերինն անդրանկութիւն. 156:

առաջ տեղի՝ փափագելեց՝
հանգստեան. միշտ ցըն-
ծալի՝ մարգարէից՝ տե-
սարան. մշտափայլուն՝ առաքե-
լոց՝ նստարան. քեզ փափագիմք՝
մինչ անվախճան՝ յաւիտեան.
ո՛վ սբ սիոն՝ դու ցանկալի ան-
նըման:

 Դու

Դու անպատում՝ հրեղինաց
իսկ՝ խնդութ. միշտ անդրանկաց՝
զմայլեցուցէ՝ ցնծութ. անհպե-
լի՝ գեր քան զմտաց՝ զուարճու-
թի. քեզ փափա'':

Պարակացութ՝ որք տեսութեն՝ հրեշ-
տակաց. երրորդութեն՝ իսկ բնակ-
ցութ՝ յաւիտենից. դու անըս-
պառ՝ տեղ ցնծութ՝ բերկրութեց.
քեզ փափա՛:

Նէմ՝ լի խնդութ՝ վերնային.
փառօք փայլեալ՝ տեղ անթա-
ռամ՝ պսակին՝ միշտ արժանեց՝
պսակ փառաց՝ քեզ լոին. քեզ'':

Աշտադարուն՝ աներեկոյ՝ լու-
սաւոր. ո՛վ դու յաւէտ՝ լի ցըն-
ծութ՝ փառաւոր. անեսոյդ արա՛
զմեզ արժանի՝ հոգևոր. քեզ
փափագիմ'':

Սէրգ յոււնոյէն. Բյ:

Բէբիգիլմէնի դի Թիա տօք-
սի, 'իի էրա՝ գէ՝ էէ̃գլէ-
իա՝ բարթէ՛նէ մնիմիսու, բա՛ն-
դաս սինիկայէդօ, բրօս էէ̃փրօ-
սինին դուա՝ բիսդուս՝, էգ սար-
խօ՛ւսիս մարիամ՝, մէդա խօրօն
գէ՝ դիմբա՛նօն դօ սօ՛, ա՛տօն
տաս մօնօյէնի՛, էն տօքսօս օ՛դի
տէ տա՛քսասդէ:

Իտիմիուրյիգի՝, գէ՝ սի-
նէդդիգի՝ դօն սէրա՛ֆդօն,
Թէու սօֆիա գէ՝ տի՛նամիս, սգ-
լինի ագրա՛նդանդօն դին՝ էգլի-
սի՛ան սդիրիքսօն խրիսդէ. մօ-
նօս կար ի ա՛յիօս, օէն այի իս
անարա՛ծօմէնօս:

Ոի՛սիս բրօֆիդօն դէ՝ է-
նի՛կլմադա, դի՛ն սա՛րգօսին
իբէ՛ֆինան դի՛ն՝ էգ բար-
թէ՛նուսու խրիսդէ. ֆէ՛նկօս
ասդրաբիս սու, իս ֆօս էթնօն
էքսէլէ՛վսէսթէ. դէ՝ ֆօնիսի
ա՛վլիսօս էն ակալլիա՛սի. դի տու-
նա՛միսաս տօ՛քսա ֆիա՛նթրօբէ.

Րօ՛ թիօն դէ՝ մ՛իրդօն դա՛-
լօս, դօն արէդօնսու խր-
րիսդէ տիրյիսօմէն, էքս ա՛մուի
ու կար տօ՛քսիս սինաիտրիօն, դէ
էնիբօ՛սդադօն լամփսաս աբա՛-
կասմա, բարթէնիգիս աբօ՝ կաս-
դրօս, դիս էն սգօ՛դի դէ՝ սդիա՛,
սօմադօ՛թիս՝ անէ՛դիլաս իլիօս.

Ա ըիօն բօնդօյէնէս՝ դի-
դօօն էն դօմթիօն բիր,
դիս դրիխմէրու դափիսու դի՝
բրօիդօնիսմա, ու իօնաս իբօ-
Ֆիդիս անատէտիգդէ. սէսօս-
մէնօս կար՝, օս դէ՝ բրօբէբօդօ,
ախնիս՝ էշօա. Թիսօսի մէդա՝
ֆօնիս էնէսէօս դիրիէ։

Ղպտի լեզուն ։

Բ ասաբնօյ, էնէսամդօ դօն
դիրիօն, էնիդէ ամդօն
իլիօս դէ՝ սէ լինի, էնիդէ ամդօն
բամնդա ասդրա, դէ՝ դօ ֆօս, բա
սաբնօյի էնէսամդօ դօն դիրիօն,
դօ դօ դօ դօ դօ դօ դօ դօօ դօ
դօ՝ դօ դօ դօ դօ դօ դօ օ դօ

ⴂⴍ ⴂⴍ ⴂⴍ ⴂⴍ ⴂⴍ ⴂⴍ ⴂⴍ ⴍ ⴂⴍ ⴂⴍ
ⴂⴍⴍⴂⴍ ⴂⴍ ⴂⴍ ⴂⴍⴍⴂⴍ ⴂⴍ ⴂⴍⴂⴍ
ⴂⴍ ⴍ ⴍ ⴂⴍ ⴂⴍ ⴂⴍ ⴂⴍ ⴂⴍ ⴂⴍ ⴂⴍ ⴂⴍ
ⴂⴍ ⴍ ⴂⴍ ⴂⴍ ⴂⴍ ⴂⴍ ⴂⴍ ⴂⴍ ⴂⴍ
ⴂⴍ ⴂⴍ ⴍ ⴂⴍ ⴂⴍ ⴂⴍ ⴂⴍ ⴂⴍ ⴄ ⴐⴈ
ⴐⴄ ⴐⴄ ⴐⴄ ⴐⴄ ⴐⴈ ⴐⴄ ⴐⴄ ⴐⴄ ⴐⴄ ⴐⴈ
ⴐⴄ ⴐⴄ ⴐⴄ ⴐⴈ ⴐⴄ ⴐⴄ ⴐⴈ ⴐⴄ ⴐⴄ ⴐⴄ
ⴄ ⴐⴈ ⴐⴄ ⴐⴄ ⴐⴄ ⴐⴄ ⴄ ⴐⴈ ⴐⴄ ⴄ ⴄ ⴐⴈ
ⴐⴄ ⴄ ⴐⴈ ⴐⴄ ⴂⴄ ⴐⴈ ⴐⴈ ⴐⴈ ⴐⴄ ⴐⴄ ⴐⴄ
ⴐⴈ ⴐⴄ ⴐⴄⴋ ⴂⴄ ⴐⴄ ⴐⴄ ⴐⴈ ⴐⴈ ⴐⴄ ⴐⴄⴋ
ⴂⴄ ⴐⴈ ⴐⴄ ⴐⴈ ⴐⴈ ⴐⴄ ⴂⴄ ⴐⴈ ⴐⴄ ⴐⴈ
ⴐⴄⴋ ⴂⴄ ⴐⴄ ⴐⴄ ⴐⴈ ⴐⴄⴋ ⴂⴄ ⴐⴄ ⴐⴄ
ⴐⴍⴓ ⴂⴄ ⴐⴈ ⴐⴄⴋ ⴂⴄ ⴐⴈ ⴐⴄⴋ ⴂⴄ ⴐⴄ
ⴐⴄ ⴐⴍⴓ ⴂⴄ ⴐⴈ ⴐⴄ ⴐⴈ ⴐⴈ ⴐⴄⴋ ⴂⴄ
ⴐⴈ ⴐⴄⴋ ⴂⴄ ⴁⴈ ⴐⴄⴋ ⴂⴄ ⴐⴈ ⴐⴄⴋ
ⴂⴈ ⴐⴈ ⴐⴄ ⴐⴈ ⴐⴈ ⴐⴄ ⴐⴄ ⴁⴀⴀⴀⴁⴌⴍⴈ
ⴄⴌⴄⴑⴀⴀ ⴂⴍⴌ ⴂⴈⴐⴈⴍⴑ:

Ⴈ ⴂⴀⴋⴍⴇⴈⴋⴍ ⴍ ⴂⴄ ⴂⴄ ⴁⴈ ⴐⴈ

Թի ու է րու ա ա անդի դա

դօ մէ նու դօ մէն բիր հտրուփ

զէ դօ Թի մօ տէ է յէ է է լա

Թէ օ բնէ՛ադօ լօ յի գի գի

դօն օ սի օն դրիփսօնկօլի րաի

րա ա ան դիփսէնկօմէ նու

մուսիգի իս օրկանիս էն մէ սօ

Փլօկօ օ օ ու օ տէտօքսաս

մէ նու դօ ճա դէ րօն գէ ի մօն

Թէ ու է՛ լօ յի դօ ի ի ։

Նորկնահոյլ իսկ սեռւիցն զերգս

երգոց երեք սրբեան ե ե եր

գանձայն զօրհնութիւն է ա կան

անդադարագին անեղ բանին ան

մա ա հի ձայ նակ ձե լոյ դո

չեսցուք երաժշտական երգա

բան ձա այ նի ի իէ եղա նա

կեալ այսօր սօ բէ իսն երկնային

քաղցր երգովն և մեշտ մատուցա

նեմք նը ը մա մինչ յաւիտեան

զերգս երգողին օրհնութ փառօք

Յիշատակարան գրքոյս։

առք անեղրականին ան
պարփակելի անպարագ
րելի անվայրափակ և
ամենահռչակելի եռ
անձնեայ անբաժ էութեանն և
միոյ ածութեան հօր և որդւոյ և սբյ
հոգւոյն. որոյ ամենահզօր զօ-
րութեամբ եզերեալ վերջացաւ երա
ժշտականս այս նուագարան.
Որ է ճաշակ քաղցրութեան՝ զուար
ճացուցիչ բերկրութեան և զմայլե-
ցուցիչ ցնծութեան և բաժանեալ
յերիս հատուածս. որոյ առա-
ջինն՝ ՚ի կարգի իւր եկեղեցա-
կանն արարողութեան ոչ թէ համան-
գամայն. այլ՝ մասամբք ինչ ՚ի
ընթացմանն Հնոց: Երկրորդն՝ է
խառն ընդ եկեղեցականաց. զի
որ

ող յայտնապէս տեսանի 'ի միջի
երաժշտական արհեստի ամենայ
կանութի, ըստ ենթադասման
ստորոգելութեն չափաբերական
եղանակադիր և ող թէ արհես
տօրէն ենթակայացուցանող բա
նաստեղծիցն բանից. որք իբր
շրջախօսութք իմն, դնեն զեղա_
նակն արհեստին. ոմանք Բէ° բէ
բէ'ն ասելով. ոմանք Դէ° Դէ Դա'
Դէ° Դա Դօ" Չէ° Չէ Չէ' և": որք ոչ
են այլ ինչ՝ բայց թէ բացորո_
շութի իմն հոգեխառն. զի Բէ բէ_
բէն ըստ տառադարձութե նկատ_
մանն, թէ՝ րէ, մեր. յթ թէ ամ
է՝ մեր. զի յետ արտաքսելոյն
ադամայ 'ի դրախտէն մնացեալ
է. լայր և ողբայր, թէ րէ մեր յթ
ամ իմ ամ իմ և": Դէ Դէ՝ Դա՝, Նանէ,
էն.

էն. Ը տարուոյ ցուցանոց։ Նաև ողբն վսյն եղաւ, թէ երաժշտութին պատճառաւ է՛ զուրախութ և կամ տրտմութ։ Իսկ երրորդն՝ սակս նորահաս մանկանց է՛ ասացեալ. որք ՚ի հոգևորն ընթացեալ ՚ի ցընծութ, զմարմնականն ՚ի բաց հերքեսցեն զերաժշտութիւն։ Նաև խաղքն յունաց ընդ մե_րոյն, վերայիշեալ առաջադրե_ցաւ. սակայն ո՛չ են լրացեալ են թադրութք. զորս եթէ տէր հրամայեսցէ իւր տիեզերածնաւ և ամենակարող զօրութբն ՚ի լրումն հասուցանելոյ ձեռնամուխ լեալ եմք. զի ո՛չ ահա զընդ հանուր նիւթոյն ՚ի պատրաստի ու_նիմք ՚ի ձեռս. վսյ աղօթք յար ժանեացն և եթ մաղթի։ Այլև հա_

հաւատամ գոլ սխալանս տառից և բանից. բայց իմասցին քեր-
թողքն և հռետորքն ը̅ տրամաբա-
նից, և ո՛չ անկիրթքն ը̅ իբր կըր-
թելոյն արհեստիս. զի անսխալ
միայն է ինքն ամենագէտն. վ̅յ
ներել մաղթեմ. որք ո՛չ են ըստ
կամաց մերոց: Դո՛ւ արդ՝ որք
զմայլեալ զուարճանայք այսու,
յիշեսջի՛ք 'ի մաքուր աղօթս ձեր
զտպել տուօղ սորին զգլխաւորետն
սարաֆ մեծահամբաւ Էմանաֆին
յանկնայ գիւղէն Ջէրասցոց ըղ-
մահտեսի մինաս վսեմամիտ և
հոգ չակնածայլ ամիրայն որոյ իսկ
խնդրանօք՝ և գոյիւք տպե-
ցաւ գիրքս. Յիշեսջի՛ք զհայր
նորին հանգուցեալ մահտեսի փի-
լիպպոս ամիրայն և զմայրն մահտե-
սի

սի տիրուհին. և կողակիցն կեն
դանի զմահտեսի տիրուհի բա-
րեպաշտ խաթունն և հայր նորին
պաղտասար ամիրայն. և զմայրն
մարիամ խաթունն հանդուցեալ.
և կենդանի զաւա՛կքն սորա և
պաղտասար պարոնն ընդ համայն
անցա՛ւորօք: Նաև յիշեսջի՛ք
զ՚ի լոյս ընծայեցման պատճառն
գրքիս կեսարացի մհտսի յակոբ
ամիրայն պօյաճեանց, որ բա-
զում աշխատութիւս կրեաց վս
մեր՝ և կրելոց ևս է. յիշեսջի՛ք
և զծնօղսն, զր խաչեր աղայն և զե
՛ւայն. և կենդանի եղբարսն զր
զսարգիս ամիրայն և միւս պարոն
սարգիսն. և իւր անդրանկածին
՚ի տր հանգուցեալ որդի զդասա
կիցն սերօբէից զնշանն հանդերձ

իւ

իւրայնովք տ̃մ: Ողջ՛ն յիշես-
ջի՛ք յաստիճան գիտուն բարձ-
րացուցանող նախապէս զձեռըն-
տուն իմ զմիրիճանեան հանդու-
ցեալ գաբրիէլ ամիրայի որդի
շնորհք շնորհապերճ Մկրտիչ հռ-
չակափայլ իշխանապետ ամի-
րայն: Յիշեսջի՛ք և հեղահոգի
զվարժապետն իմ արզրումցի յա-
րուճ նրբահանճար քերթօղն և
վսեմաբան հռետորն ընդ իւրայ-
նովքն տ̃մ: Հուսկ յետոյ յի-
շեսջի՛ք յա̃ծ ավայել աղօթս ձեր
զկեսարացի գապաստաքալեան ան-
պիտան գրիգոր իբր ջանկալս
և զհոգևոր ծնօղսն իմ կեսարա-
ցի զտ̃ր Մատթէոս ա̃ծիմաստ
վրդ̃պտն և արք եպ̃սն վերադի-
տօղ ու̃քյն յօհաննու կրպ̃տի որ

'ի

'ի նահանգին կապադովկիոյ. և
զնորին փոխանորդ և իմ բազմե
րախտ հոգևոր հայրս Ստեփան
նոս Յոգնահմուտ Րաբունապե_
տըն. և մանուէլ ծգնազգեաց
վրդ՟պտն և զյոգնաշխատ վ՟ն
իմ զգրագիր կոչեցեալ Ար՟պտ
շնորհալի վրդ՟պտն. և զեղբայրա
կից գեղացի Զաքարիա վանմա
կոյլ վարդապետն: Յիշեսջի՛ք
և զմարմնաւոր ծնօղսն իմ, զ՟հ
զպապն իմ մհ՟տսի սարգիսն և
զընկեր նորին և զհայրն իմ մահ
տեսի գասպարն և զմայրն իմ
մարիամն և զեղբարսն իմ զտէր
մհ՟տսի սարգիս հուչակածայն քա
հանայն զյակոբն զմարիամն ըզ
կրպ՟տն զմելքոնն զտիրուհին և
զհանգուցեալ պղ՟տսըն համայն

մե_

մերայնովքս․ որ զատ ՚ի բարին՝
զմիշօղքդ ա̃մ յիշեացէ վարձատ
րօղն բարեաց ՚ի բարին ամէն :

Ցանկ կցկոյս ևս ո՛րդւոց ներդրեալ երգե-
ցեալ լինի :

Թուղի շահիմի տխանէմ զիւլ 52:
Փէմինէ լէպլէրինէ լոլիհէ 53:
Յարեաւ քս̃ այսօր 58:
Ա․հու քիմ էվէլ պադշահ 59:
Պիր հիւմայէ հիւմնիւյ 61:
Հէր ճեֆալէր սանամի 62:
Ա․չըլ հէյ գօնչէ տիհէնիմ 69:
Նարի բահմիթանի ահ 73:
Հէյ սէրվիւյ սեհէր 74:
Բարեկենդան մագամի վր̃ է 79:
Ուրդուրուսուն գալէսի վար 80:
Չիւնքի սէնտէ պիր հագի 81:

 Ա․չէ

Աշիքեար եյլէ շիքեար 82:
Պիր ահիլէ իֆտատէլիյիմ 83:
Տիւշմէսին միսկին կեօնիւլ'' 84:
Լուրպայիլէ սէօզիւ կիւտա 85:
Լէյլէի զիւլֆիւն տիլի մէճ 86:
Հէյ նէ սիմի սահարի ճանտա 87:
Նէրկիզի մահմուրին աժտահ 88:
Մէստ իթտի սէնի տապրէի 89:
Նէտիր օլ նիմ դէսպէսահիւմ 90:
Սգլմ ալտըն ըաղս ի տէր'' 91:
Գարէնֆիլիմ թութումթու'' 92.
Կուճիւճէքտէն մաքսու'' 93:
Ձալէ կեօյնիւմ պիր կիւ'' 94:
Եար չէմէնտէ սահնի սի'' 95:
Ճան ֆէտայ լատուպէյնէ զար 96
Մուրղի տիլ չէշմի չէհրա 97:
Դու տիրածին այն իմանա'' 98:
Լէպլինի աղզմա օլ աֆէթի 99:
Մայիլէմ պիր նազլը եարէ 100:
Աշքն սէրտէ տիւշտիւմ 101:

Ինտիմ Թունա եալընա 102 :
Պաշընայ սարըներ փօշու 103 :
Գուրպար իթմեզ կեօնիւլ միհ 104 :
Սէնին իչին իթտիյիմիզ ա'' 105 :
Տիլ ըէնձպաք կեթիրիր շիմ 106 :
Պու կիւն շատ եմ քի եար 107 :
Ժալեվէշ պիր գօնչէի րա'' 108 :
Մ.ըամ սէնի աղուշէ տօյուն 109 :
Իօլտիւրտիւյ գամզելէր 110 :
Հիւյսէյնի [illegible] սիրով սիրելայդ 111 :
Մ.հա գարունն եկեալ եհաս 112 :
Սիտէր օլտում այ էֆէնտիմ 113 :
Սարսախ գունով է սաս'' 114 :
Սէլ ըուգաս կիւզէլի եար 115 :
Մ.մասխալը զիլէլի 116 :
Մ.շըգամ պիր տիլ ըուպա 117 :
Զիֆտ իշի դուշագ դուշանըր 118 :
Ինմէ Թուռնամ էնմէ սէն 19 :
Սեօյնիւմ խատէյօր կեօրմէյէ 120 :

Մ.յ

Ո՛յ է փէշնտիմ կերտանըն'' 121։
Դարա տէնիզ ծօշտու տիր'' 122։
Ավահան ... ’ի ննճիմանէդ ար'' 123։
Ախնեղէլոց մախթարէչ տըրտ 124։
Պարի ծեմրինի չէ քերիմ 125։
Ըօպէնիմ թէնիմ իչինտէ կիզ 126։
Զըմա գաբուլա կեօրիւր'' 127։
Սիւմիւլէր հէյ գարատէ'' 128։
Սէզաիր պաշնտա թուռնա 129։
Իւսկիւտարըն իւստիւյ տաղ'' 130
Սէլ եանըմըյ գուզում ծիլ 131։
Պաղչան պադը նիչին պէլ'' 132։
Սէլ անադըլըմ կիւլէ կիւլէ 133։
Կըալէնտէրի գունտըլ է տատ' 134։
Սէնի տիւշտիւմ պու սէվ'' 135։
Կըզլար արապծայ սեօյլէր 136։
Կեղեցկամտայլ լուսածին 137։
Հիչ պիր պիւլպիւլ շ տալէ 138։
Ջէմիւզիւն եարբաղը ալ 139։

Թէրլէի Թէրլէի հեմամ 140։
Ապէնիմ պէյազ էֆէնտիմ 141։
Ագտէնիզ տէրինտիր կեօ" 142։
Էնկիւրիւյ սաղնտայ ուլու 143։
Էսէր սէտէ եսմեզրէտէ 144։
Էֆէնտիմ ինճիտմէ պու 145։
Թահտաա գալէի պասարըլար 146։
Գալէնտէրի գունիւլ է ա 147։
Ի գոյն գանձի սաայեալ է 148։
Էպեաթ իւզրէ հրուֆի 149։
Նոր իմն գունիւլ է սաայէլ 150։
Ա՛հ սիրելին իմ էր կարմիր վ" 151։
Պահճէ տիվարնտան աշտըրմ 152։
Եօճէ տաղլէրին պաշնտայ 153։
Կէլ պէնիմ ճանըմ ու Թօմրու 154։
Ավահան գունիւլ է չինեալ 155։
Ճայլը տէմտիր պէն արարըմ 156։

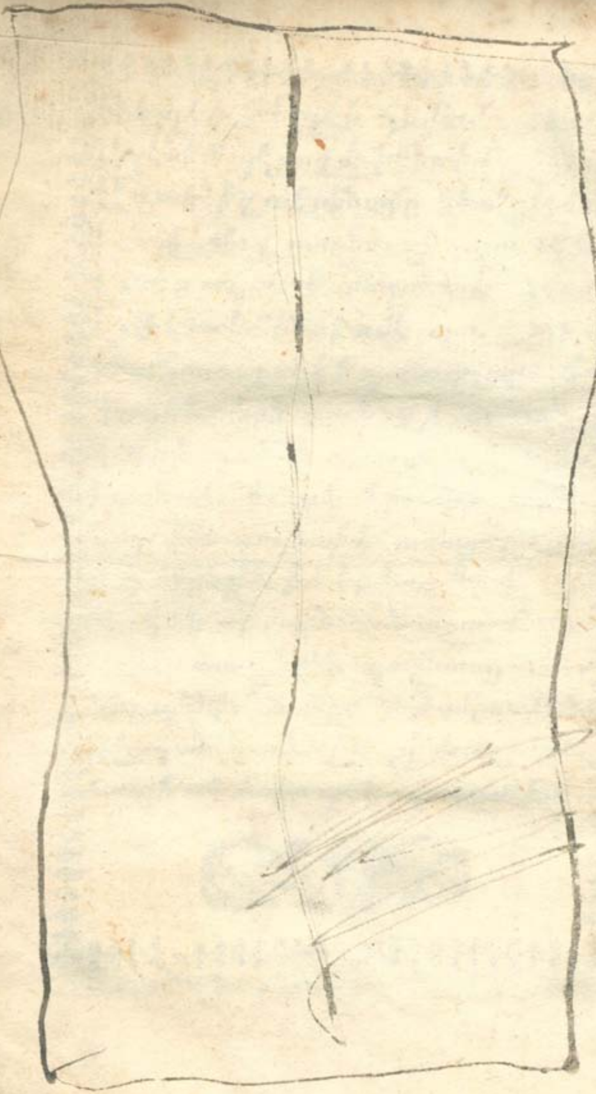

Գիրքը ենթարկված է ա
30/III-42 թ.